43. ÉVFOLYAM 4. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. JANUÁR 28.

Ludas Matyi

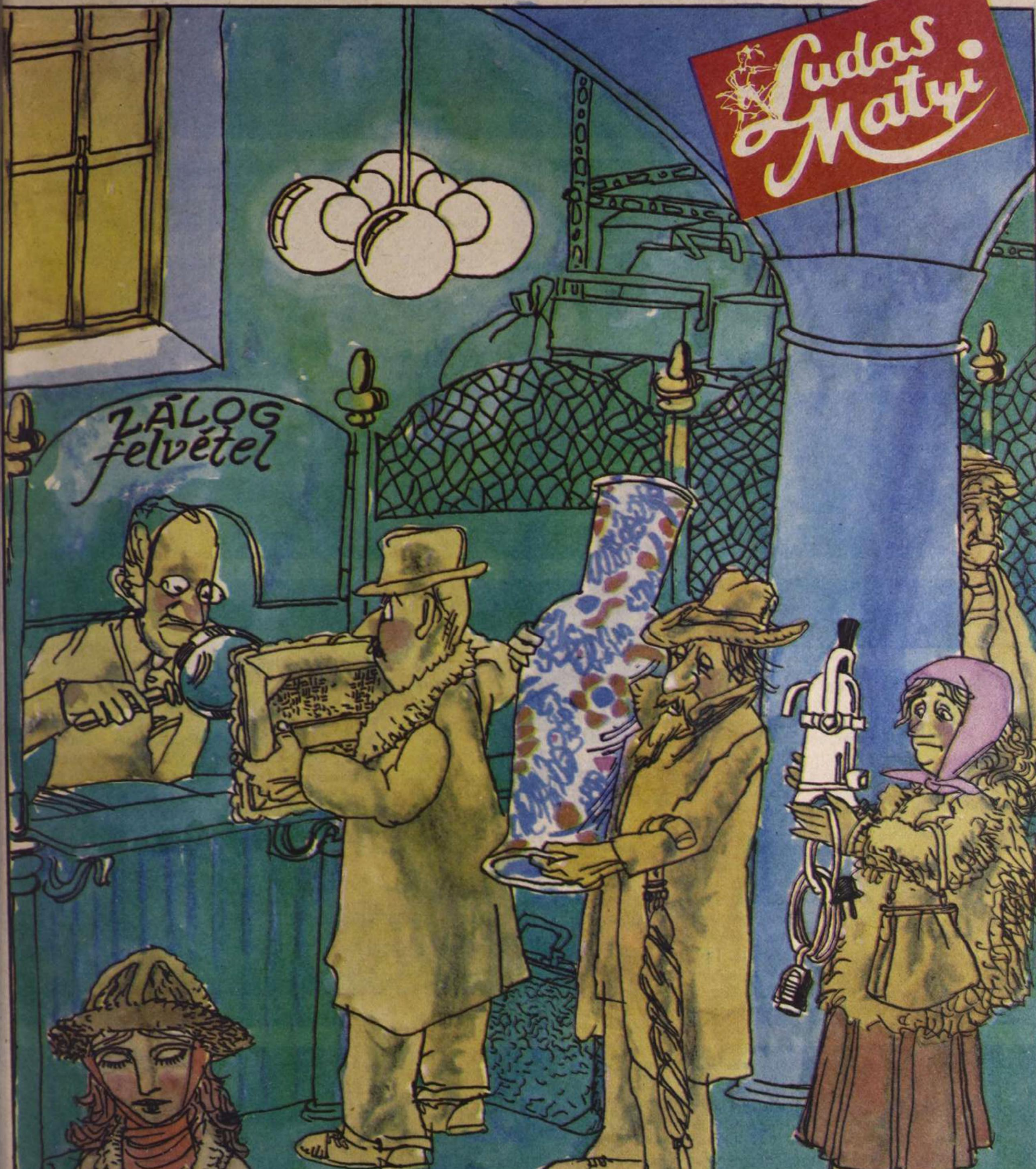
ZÁLOG
felvétel
Hegedus István rajza
Mihi

ZORD IDŐK

REVUNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét

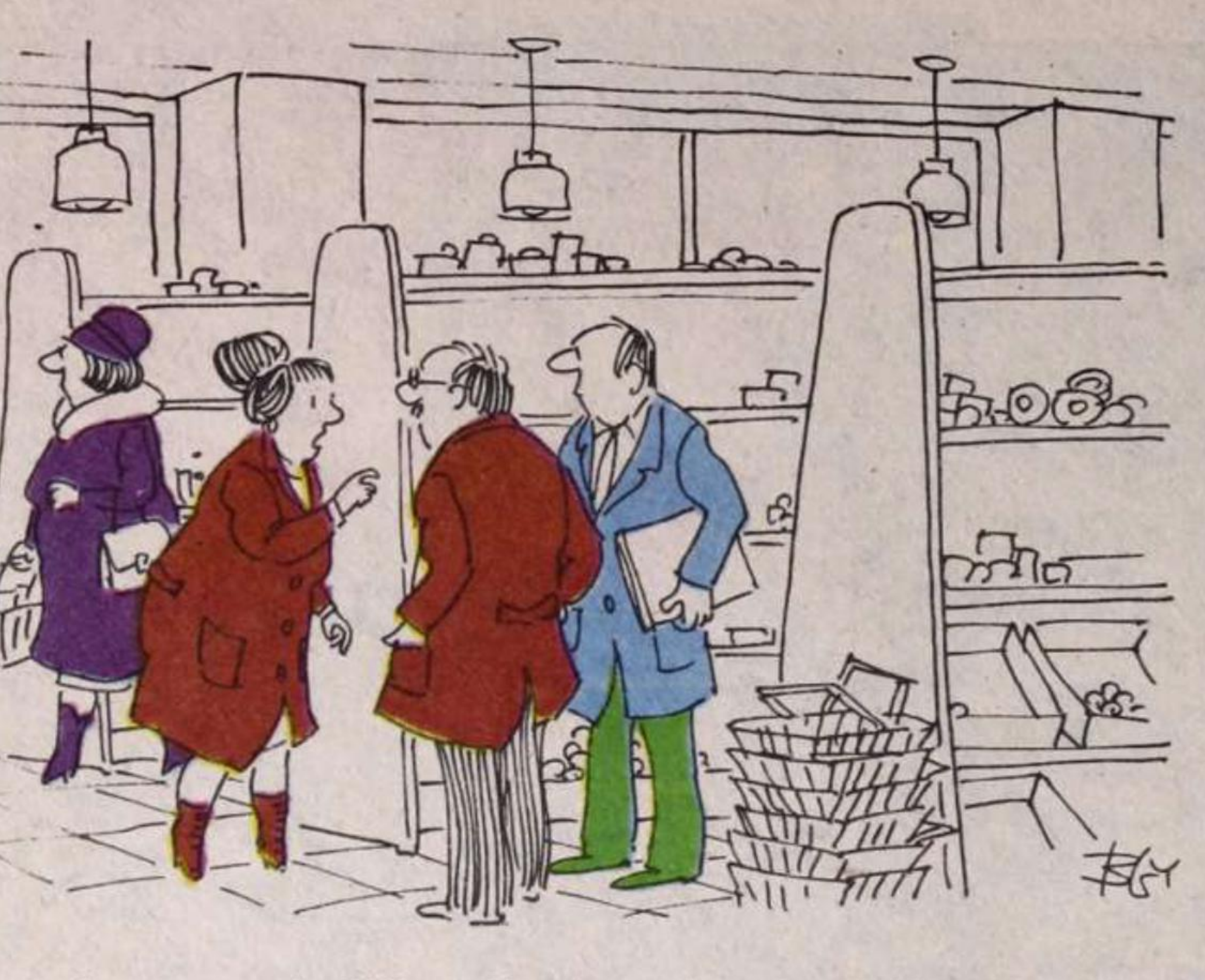

– Az „ezer apró cikk" osztályunkon már csak százféle cikk van!

Kamat

Jó hírről számoltak be a lapok; az Országos Takarékpénztár felemelte az ifjúsági takarékbetétek kamatait.

Ez volt az év első emelése – soha rosszabb ne legyen!

Persze, ha azon morfondírozunk, hogy vajon miért emelte fel az OTP a kamatokat, könnyen helytelen következtetésre juthatunk. Ha arra gondolunk, hogy a világban mindenhol emelkedik a tartós lekötésű betétek kamata, akkor máris rossz úton járunk. Közgazdaságtanunk ugyanis kidolgozta az ún. szelektív begyűrűzés tanát, ami annyit tesz, hogy kizárólag csak a kedvezőtlen jelenségek gyűrűznek be hozzánk nyugatról, az ezzel ellentétes tendenciákat ott eszi meg a fene, ahol vannak.

Ha meg arra gondolunk, hogy a kamat emelését a forint értékállandóságának bizonyos mértékű változása (a mosdatlan szájúak ezt inflációnak nevezik) tette indokolttá, megintcsak nagyot tévedtünk. Ugyanis ha egymás mellé írjuk az infláció várható mértékét, és a hivatkozott kamatemelés nagyságát, magunk is könnyen beláthatjuk, hogy az OTP-t nem ez a fondorlat vezette.

Akkor hát mi az ördögnek emelte fel az Országos Takarékpénztár az ifjúsági betétek kamatait? A rejtélyt maga az OTP oldotta meg. Mint közölték, a kamatemelésre azért került sor, mert baj van a népszaporulattal. És miért nem akarnak a fiatalok népszaporulni? Hát azért, mert alacsonyak a kezdőfizetések, és nagyon drága a lakás. Ha viszont felemeljük az ifjúsági takarékbetétek kamatait, akkor ugyebár . . .

Én igen nagyra becsülöm az OTP kötelezettségvállalását; ami nem sikerült a gyes-sel és a gyed-del, meg a teho-val, azt most mind magára vállalta a lakosság bankja.

Ehhez kívánok erőt, egészséget és eredményekben gazdag népszaporulatot.

Egyet azonban nem szabad elefelejtenünk! Szerintem a népszaporulat kedvező alakulásához nem elég a kamat.

Ahhoz betét is kell.

Trunkó Barnabás

Behúz vagy nem húz be...

. . . a szomszédom. Nekem. Vagy én. Neki. Nagy kérdés. Es ezidáig eldöntetlen.

Egy hallgató a januári zimankóban tárcsázza az alkalomhoz igazított című „Ha hó, itt vagyok!" telefonszámát. Tárcsáz és keres. Közterület-felügyelőket. „Tudja Szilágyi úr, kikről beszélek?" (Szilágyi úr tudja.) Szóval hol vannak, hol voltak a nehéz időkben a közterület-felügyelők? Miért nem szóltak X-nek meg Y-nak, ugyan tüntesse már el a járdáról, a háza elől a havat! Tudjuk, tapasztalhattuk, nem teljes a lista, az egész ábécé kevés volna arra, hogy a lapátundorban szenvedők mindegyike külön betűt kapjon.

A riporter visszakérdez. Miért kell nekünk mindenben másokra várnunk? Valóban, mi lett volna, ha maga a kedves telefonáló kopog be a szomszédhoz: Uram, Asszonyom, Pista bátyám, Terike, Nézzekérem, a baleseti sebészeten szívesen vennék, ha végre lapátot ragadna, s ne várjon márciusig, ennyi idő alatt egy közepesen kivitelezett lábtörés is meggyógyul.

A telefonáló elvben egyetért, ám, amint mondja, ő be nem zörget a szomszédhoz, mert az még tettlegességre vetemedik, no persze nem a hóhegyekkel szemben. Így aztán nem kopog, nem csönget. Mi sem. Én sem. Mások sem. Hozzánk sem. Még majd behúznának. Neki. Nekem. Esetleg behúznék. Neki. Másnak. Mert teli vagyunk feszültséggel. Nagy a hó, és nincs aki lapátot ragadna. Ha mégis: először a saját kocsi a magánásatások célja. Ez nemegyszer tíz-tizenkét órányi munka. Akkor aztán jön a dózer, s újból rátolja. És ki az, aki behúz egy dózernak? Talán a Nindzsa. Aki épp most lépett színre a mozikban.

Mutatja a tévé: ilyen még nem volt, mozdulatlanságba dermedt Londonban a Big Ben mutatója. Mondja a rádió: egy harcedzett angol sarkkutató Cardiffban szeretett volna előadást tartani sarkvidéki kalandjairól. Nem jutott oda, elakadt a hóförgetegben . . .

Íme: elemi csapás nem ismer határokat. Ám, úgylehet, a pofoncsapás sem, telekhatárokat. Jobb hát a békesség. A magunkban morgolódás, a telefonpanasz, „Hóakadály nem akadály" jeligére. A tél úgyis lapátra kerül előbb-utóbb. Mert a Természet mindig legyőzi a Természetet. Láthatjuk, itt él a szomszédban. Amíg majd jól be nem húzunk neki egyet . . .

Münz András

MODERN ÜZENETRÖGZÍTŐ

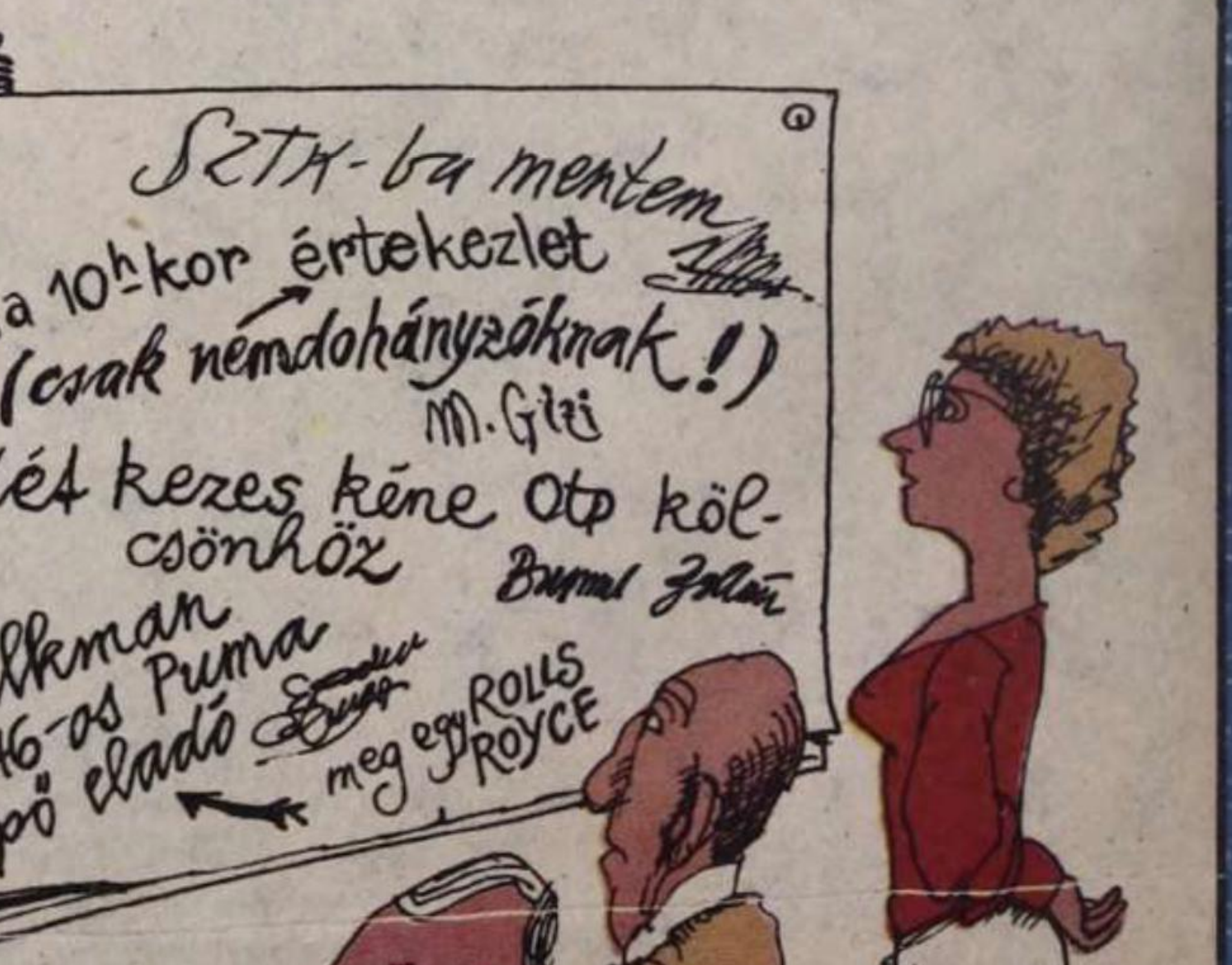
SZTK-ba mentem
Ma 10h-kor értekezlet (csak nemdohányzóknak!)
M. Gizi
Két kezes kéne Otp kölcsönhöz
Walkman és 46-os Puma cipő eladó
meg egy ROLLS ROYCE
Mihi

Más most...

VÁLTOZÓ IDŐK

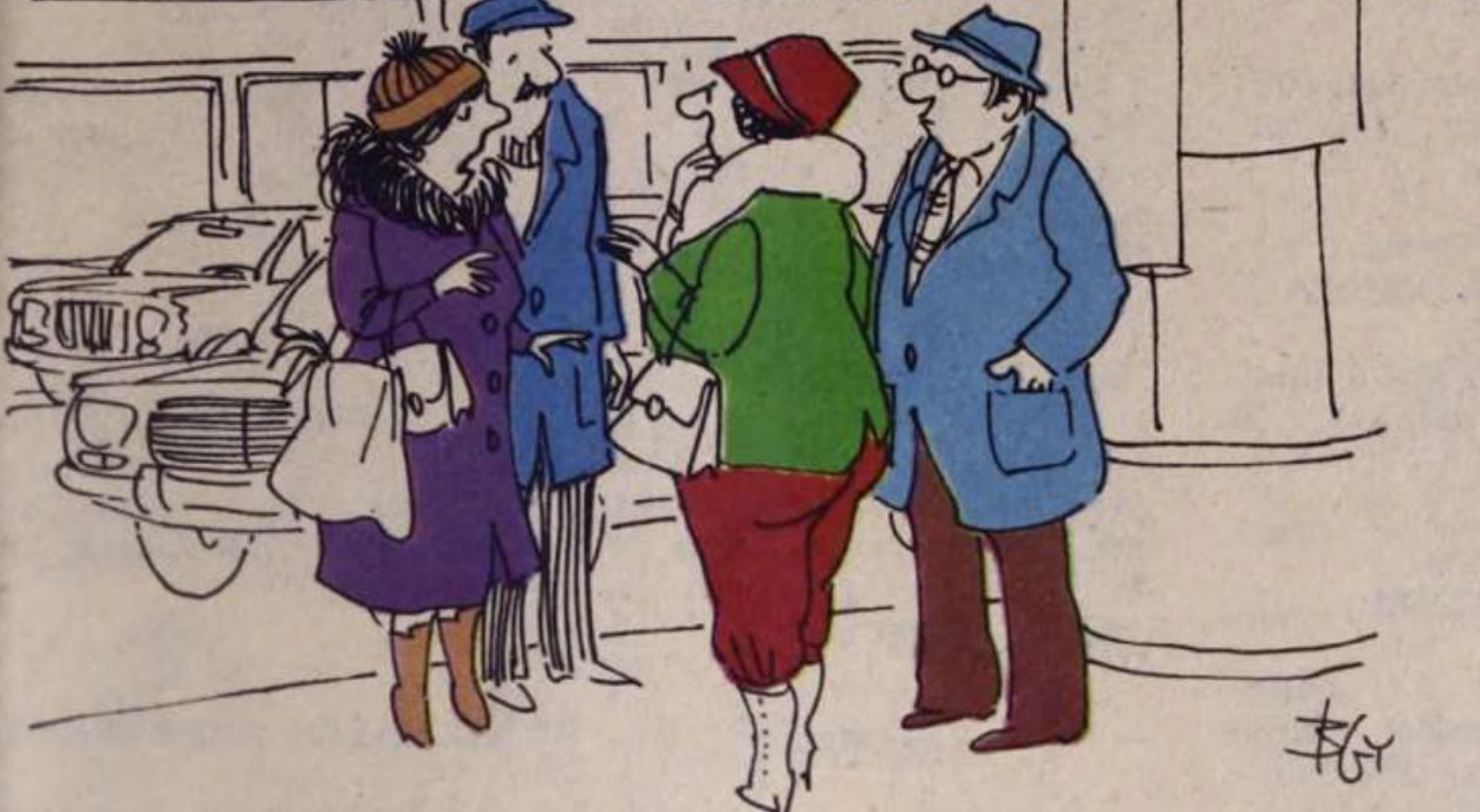

– Tele a család munkással és paraszttal, erre most műszaki értelmiségi kellene...

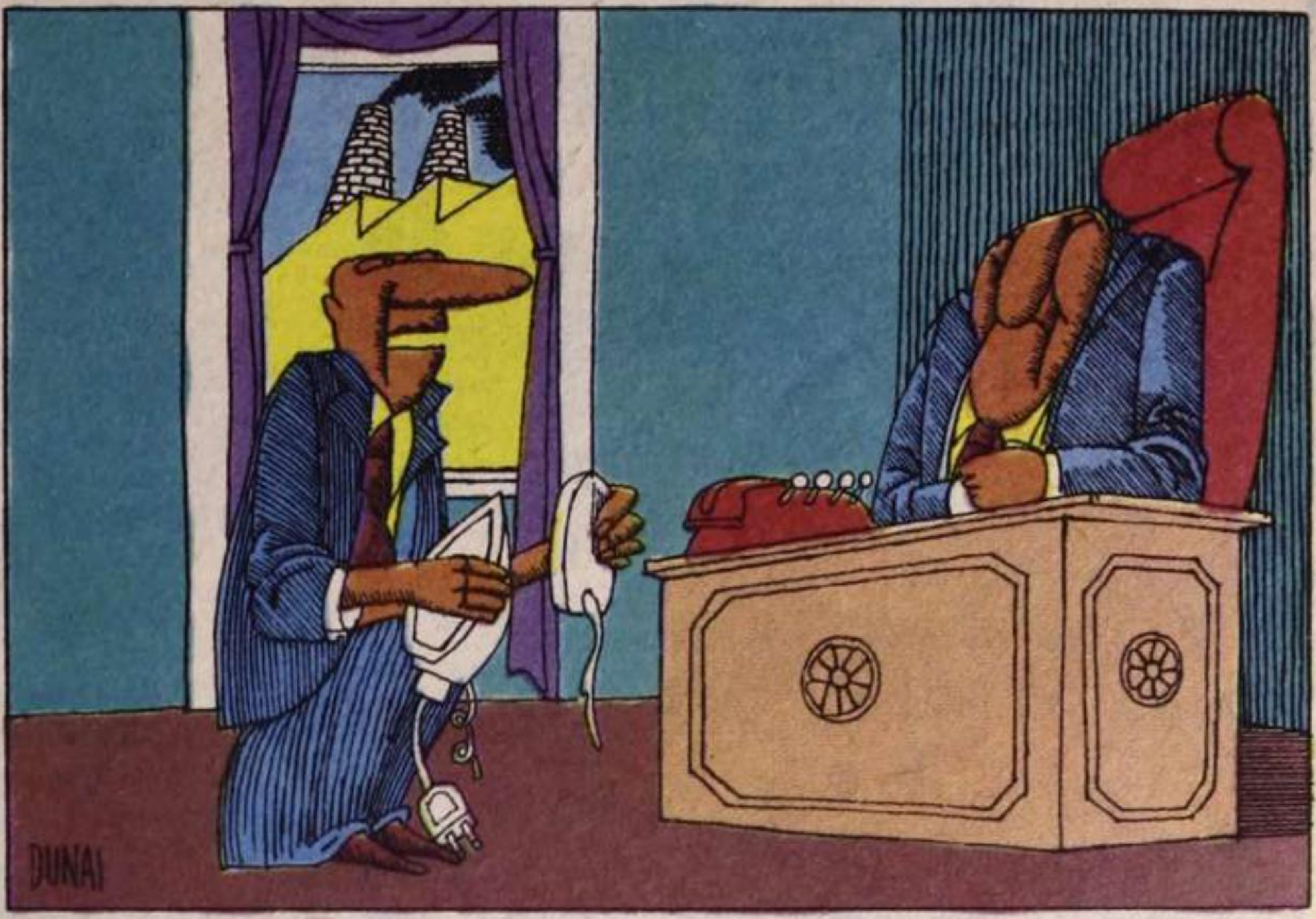

– Főnök, mit akar a Kermi? A mi termékeink nem robbannak, csak szétesnek.

CSŐDELJÁRÁS ALATT

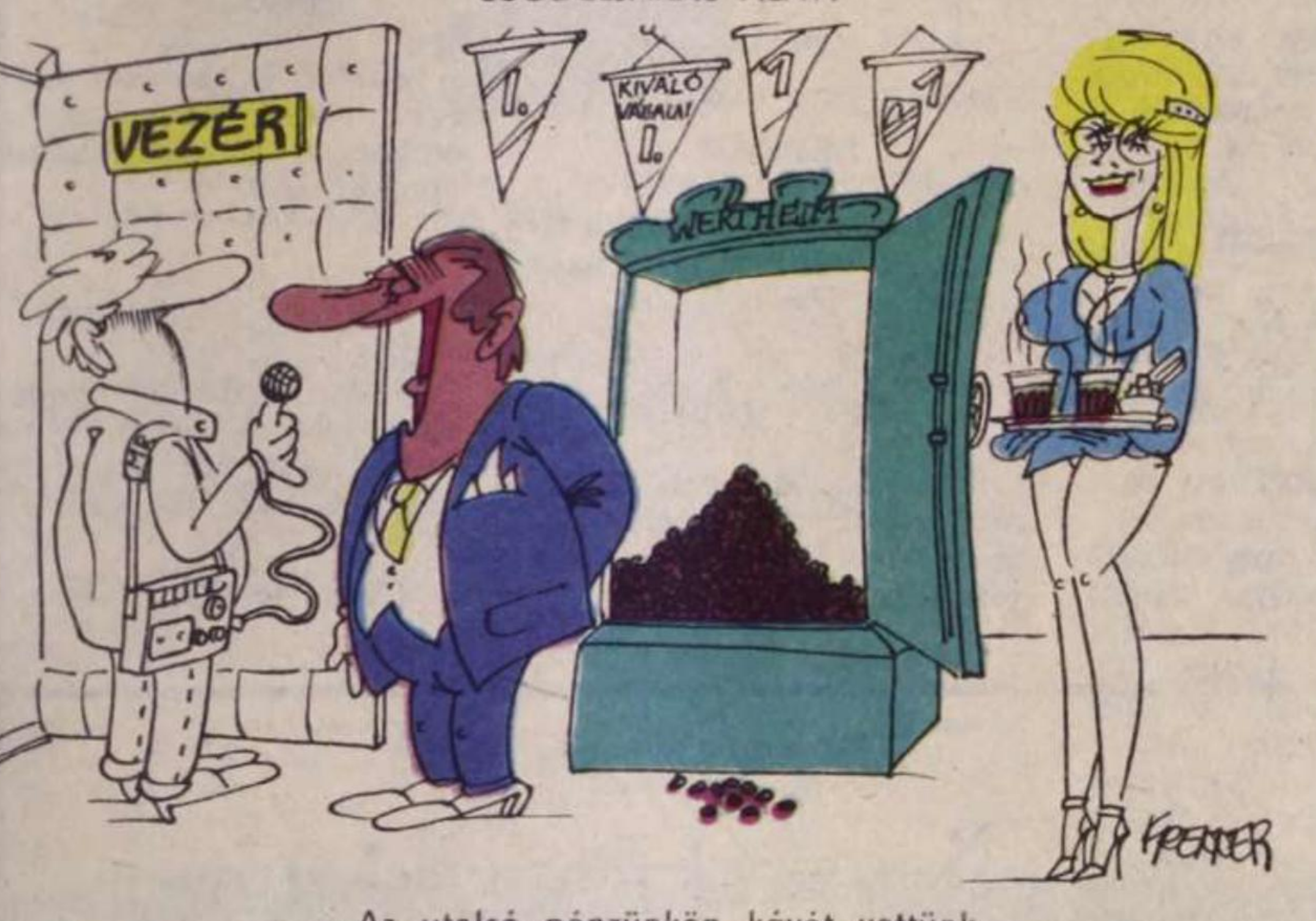

– Az utolsó pénzünkön kávét vettünk...

LESZERELÉS

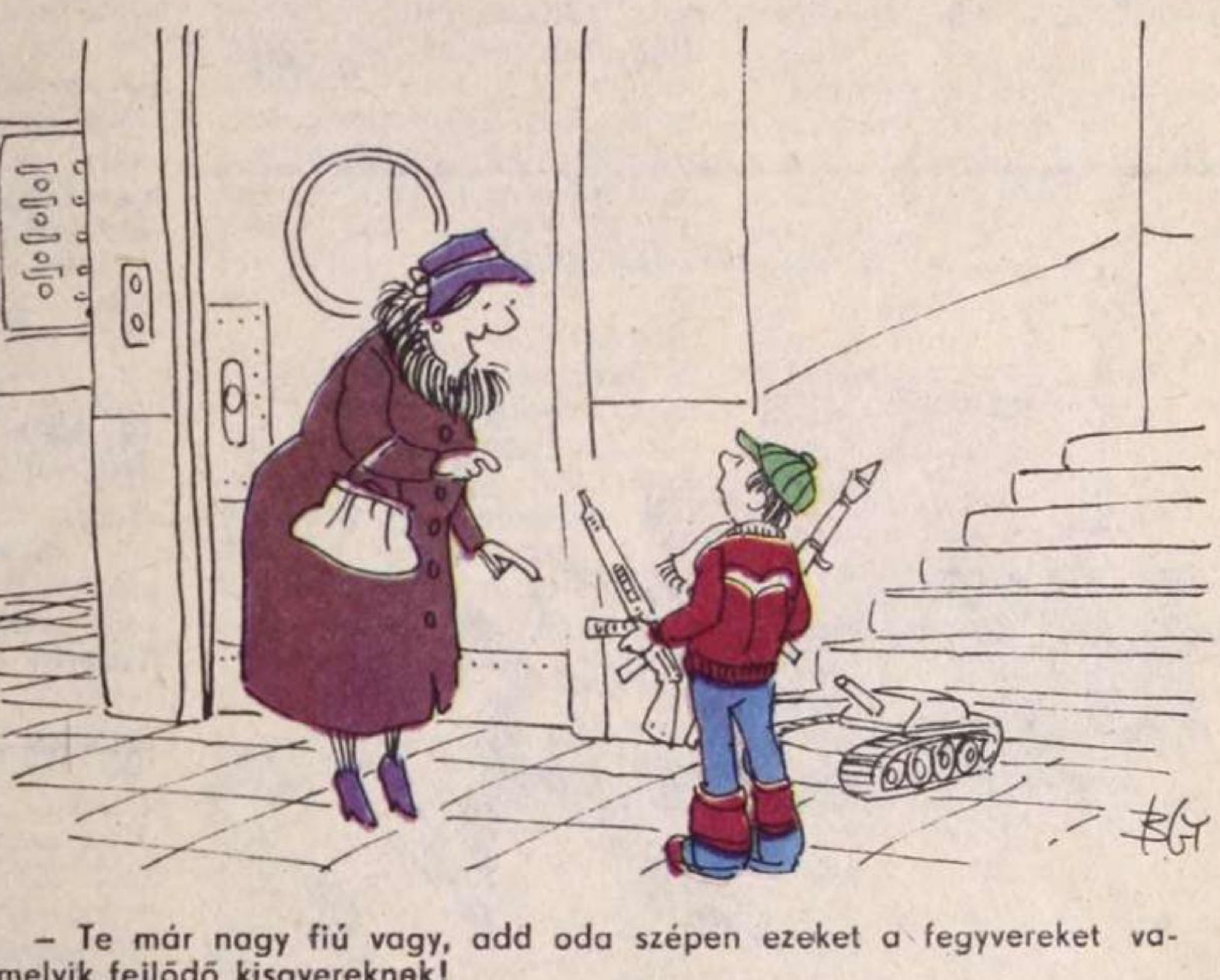

– Te már nagy fiú vagy, add oda szépen ezeket a fegyvereket valamelyik fejlődő kisgyereknek!

KÉKÍTŐ RAPSZÓDIA

Tél tábornok már percek óta jeges szorításában tartotta az országot. A hó esett és mindenki tudta, hogy a készletek végesek.

A lakótelepi boltba egy teljesen dakszlikutyaszerű egyén esett be. Hegyes orr, fürkésző szem, viháncos természet... egy dakszlikutya nem hasonlíthatott annyira egy másik dakszlikutyára, mint ez az illető bármelyikre. Lerázta magáról a havat, csak úgy csattogtak a fülei, majd az elárusító hölgyhoz fordult.

— Kékítő van?

— Van kérem. Mennyit parancsol?

— Mennyi van?

— Öt üvegre való.

— Csomagolja be az egészet.

Mindenki bénultan nézte. Egy busz odakint ijedtében felszaladt a járdára. Én meg azóta is lenyűgözve állok és félig bénán emelek kalapot ekkora bornírtság láttán.

Persze...

Persze, ha jól meggondoljuk, ezer ésszerű oka is lehetett a teljes kékítőkészlet felvásárlására.

Lehetséges, hogy percekkel azelőtt hívta fel kedvenc alkusza a Wall Street-ről:

— Helló, Mr. Dakszli? Idehallgasson, kiesett a piac feneke. A kékítő a nyitás óta tizenöt ponttal esett és azóta is zuhan, mint az expresszlift. Vásárolni, vásárolni, vásárolni. A szél hamarosan megfordul és akkor zsebrevágjuk a Standard Oilt.

Az is lehet, hogy a papa, mama meséi hatottak rá.

— Tudod fiacskám, 45-ben még más világ volt. A vagon tetején utaztunk, hordtuk le az ágyneműt falura. Egy ciháért egy sonkát is megadtak, egy kapricért akár száz tojást. Aztán azt elcseréltük aranyra, ékszerre, azon megint vettünk cihát, kapricot, újra felültünk a vagon tetejére... és ez így ment...

Javaslom a MÁV-nak, ellenőriztesse a vagonok tetejét. S ha lát ott egy dakszliszerű egyént öt üveg kékítővel, okvetlenűl intézkedjék, mert csakhamar térdig járunk tojásban. Hiába, változnak az idők. Napjaink fezőre egy dakszlikutya, napjaink kaprica a kékítő.

Elképzelhető, hogy a többórás havazás felkeltette gyanakvását, újabb jégkorszak beálltától tart. Az emberiség visszatér ősi állapotába, amikor még nem volt programozható mosógép, nem volt fékezett habzású mosószer, amikor még csak barlang volt, kispatak, meg kékítő. Szőröstalpú lakótelepiek csörtetnek majd a jégmezőkön s akár egy rozmáragyart, jegesmedvetalpat is megadnak egy kupica kékítőért, miközben a lakótelep égboltját sápadtra festi a sarki fény kísérteties ragyogása.

Lehetséges persze, hogy mindez galád tévedés és a dakszlikutyaszerű egyén nem fezőr, nem feketéző, nem spekuláns. Hanem akkor micsoda? Apostol!

E célra alkalmas ebek által vont szánján sorra járja majd a behavazott toronyházakat, mindenhová bekopogtat, bátorít és vigasztal. Először persze az özvegyeket és az árvákat keresi fel a jótékonyság szárnyain.

— Nincs már semmi baj. Meglátjátok, minden jóra fordul. Töröljétek hát le könnyeiteket és sápadt arcotokat emeljétek az ég felé, mert íme, amit mostanáig oly fájóan hiányoltatok, a kékítő, immáron itt van.

De az is lehet, hogy csak oldani akarta. Az ég vízében.

A bolt csillagszemű hölgye hosszan nézett utána és látszólag minden logika mellőzésével így szólt:

— Félreteszek pár ív smirglipapírt. Mit lehessen tudni, hátha tavasszal meg aszály lesz.

Peterdi Pál

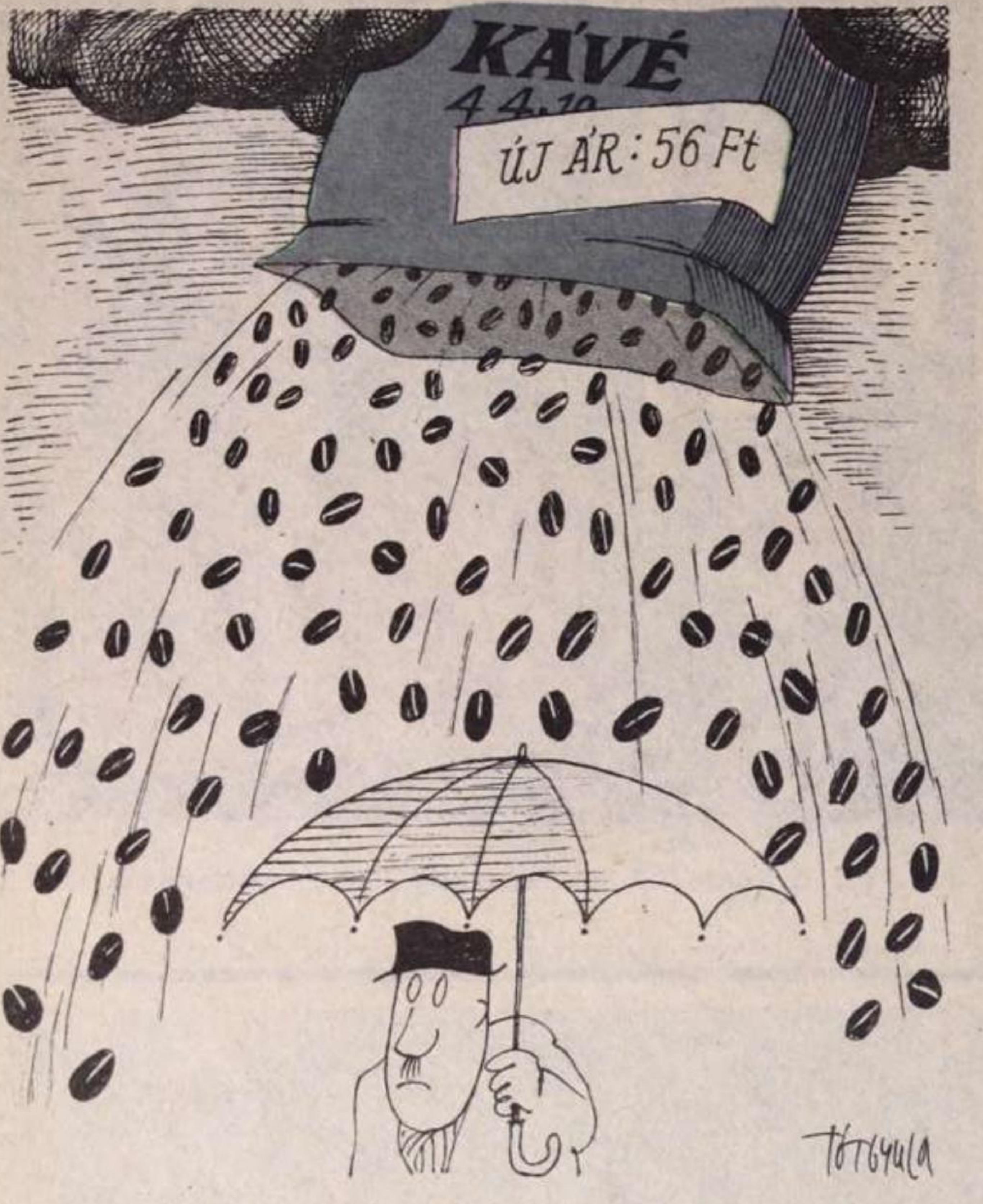

GYORS HÍRSZOLGÁLAT

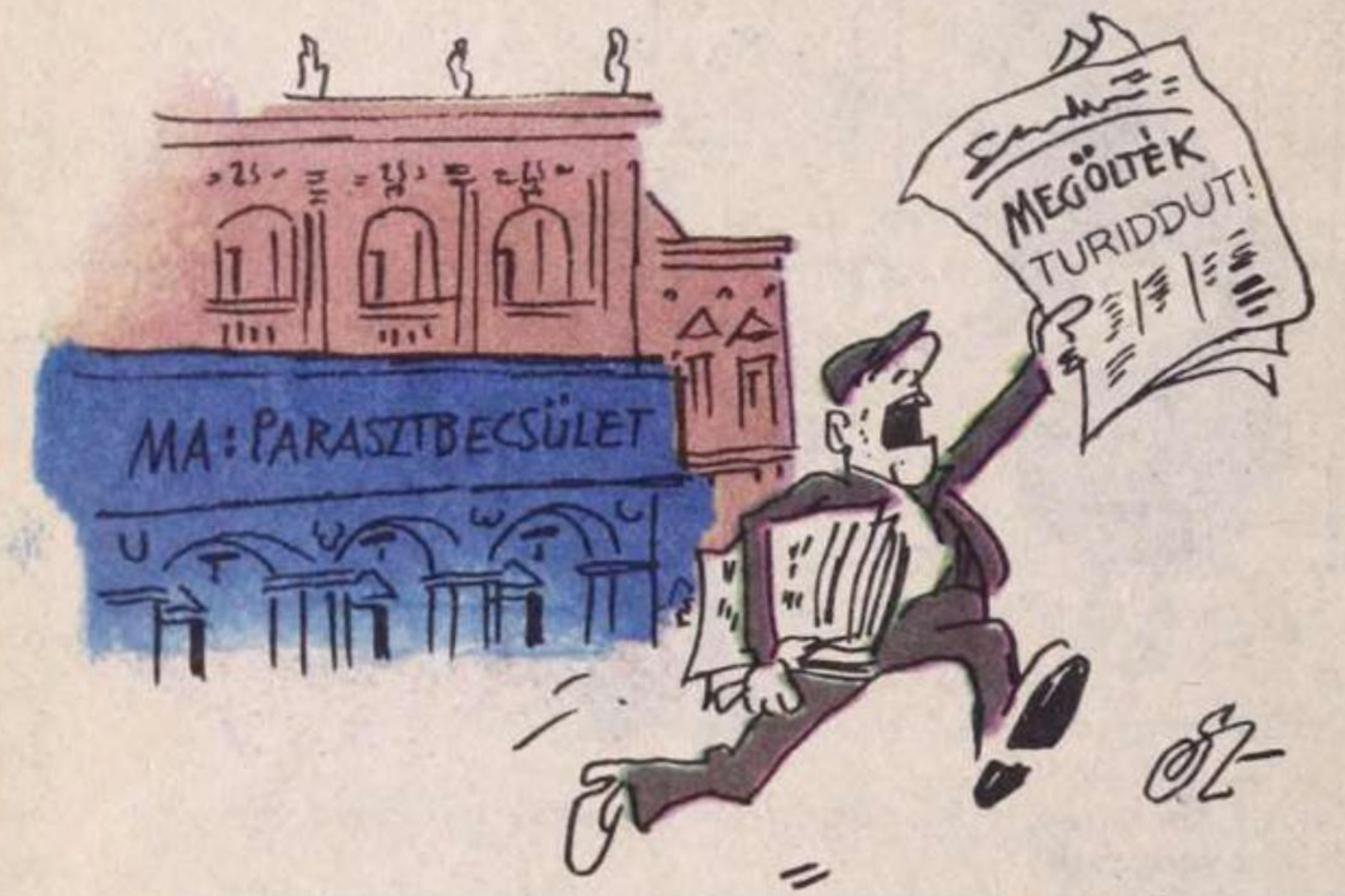

LAKÓTELEPI LÁTKÉP

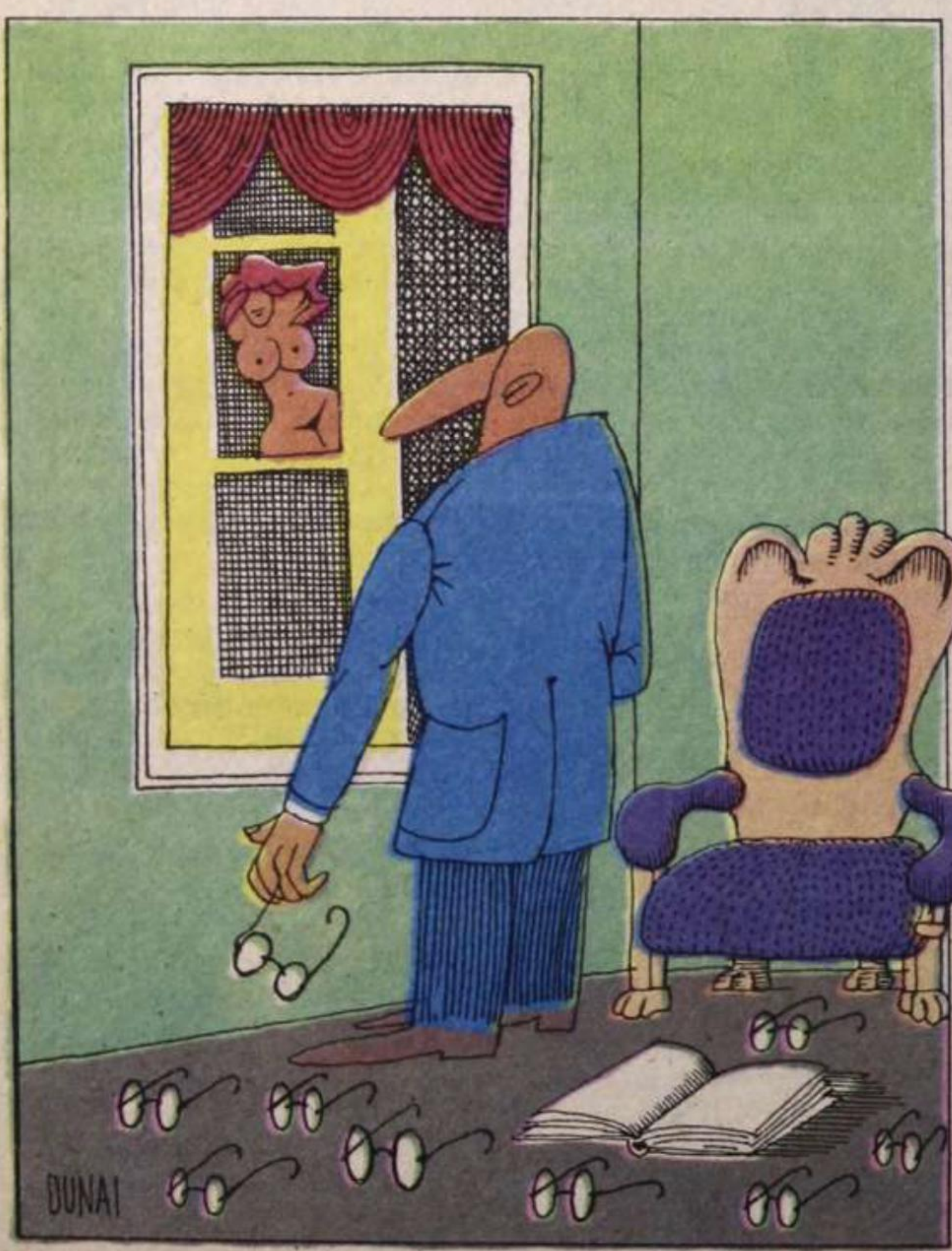

SZILÁNKOK

PÉNZ

— Nálam mindig van százezer forint. Egy fillért sem költök belőle, de önbizalmat ad.

IGAZGATÓI MEGBÍZÁS

— Téged, mint helyettesemet megkérlek, légy szigorú helyettem.

SZÉP KIS KONYHA

— Hozzon nekem a konkurens étteremből egy jó marhapörköltet.

STÁTUS-SZIMBÓLUM

— Húsz éve kérvényezem a távbeszélőt. Most vettem egy telefonkészüléket, elhelyeztem a lakásomban, mellette egy cédula: JAVÍTÁS ALATT!

DICSÉRET

— Nincs még egy Tanács, ahol ilyen kedvesen, barátságosan utasítanák el az embert.

MAI SZÜLŐ

— A mama azt mondta, hogy haza kell jönnöm, legkésőbb, amikor akarok.

MEGLEPŐ

A világhírű hegedűművészről csak akkor derült ki, hogy analfabéta, mikor az autógrammkérők három keresztet kaptak.

ÓHAJ

— Szeretném újrakezdeni az életemet, hogy megint elrontsam.

SZERZŐDÉS

Ezennel kötelezem magam, most, művészi karrierem elején, hogy ötven év múlva is megismerem a legjobb barátomat.

FIZETÉS

— A feleségemmel ketten élünk egy fizetésből. Borzasztó!

— A felesége nem dolgozik?

— Én nem...

LELTÁR

— Kilenc gyermekem van és megmaradt száz doboz fogamzásgátlóm.

FÉRFI DOLGOK

— Válságban van a házasságunk. De ezért nagyon keményen meg kellett küzdenem.

KEDÉLYESEN

— Soha nem gondoltam, hogy még cukros bácsi lesz belőlem, de az orvos naponta ad be nekem inzulint.

KRITIKA

A műsorban legjobban a konferanszié tetszett, aki megfázása miatt nem jött el az előadásra.

SZOMSZÉDASSZONY

— Mondja meg, mikor beszélgetnek valami intim dologról, mert egész nap nem érek rá a falon át hallgatózni.

HALÁLOS SZERELEM

— Halálosan szerelmes vagyok. E héten már harmadszor.

FELHÍVÁS

Minden bérházban lakik egy undok, ellenszenves ember. — Nézzen magába, nem ön az?!

KÜLÖNC VENDÉG

— Az ebédet reggel nyolc órára kérem, a vacsorát déli tizenkettőre, a reggelit este kilencre.

Galambos Szilveszter

FALUSI TURIZMUS

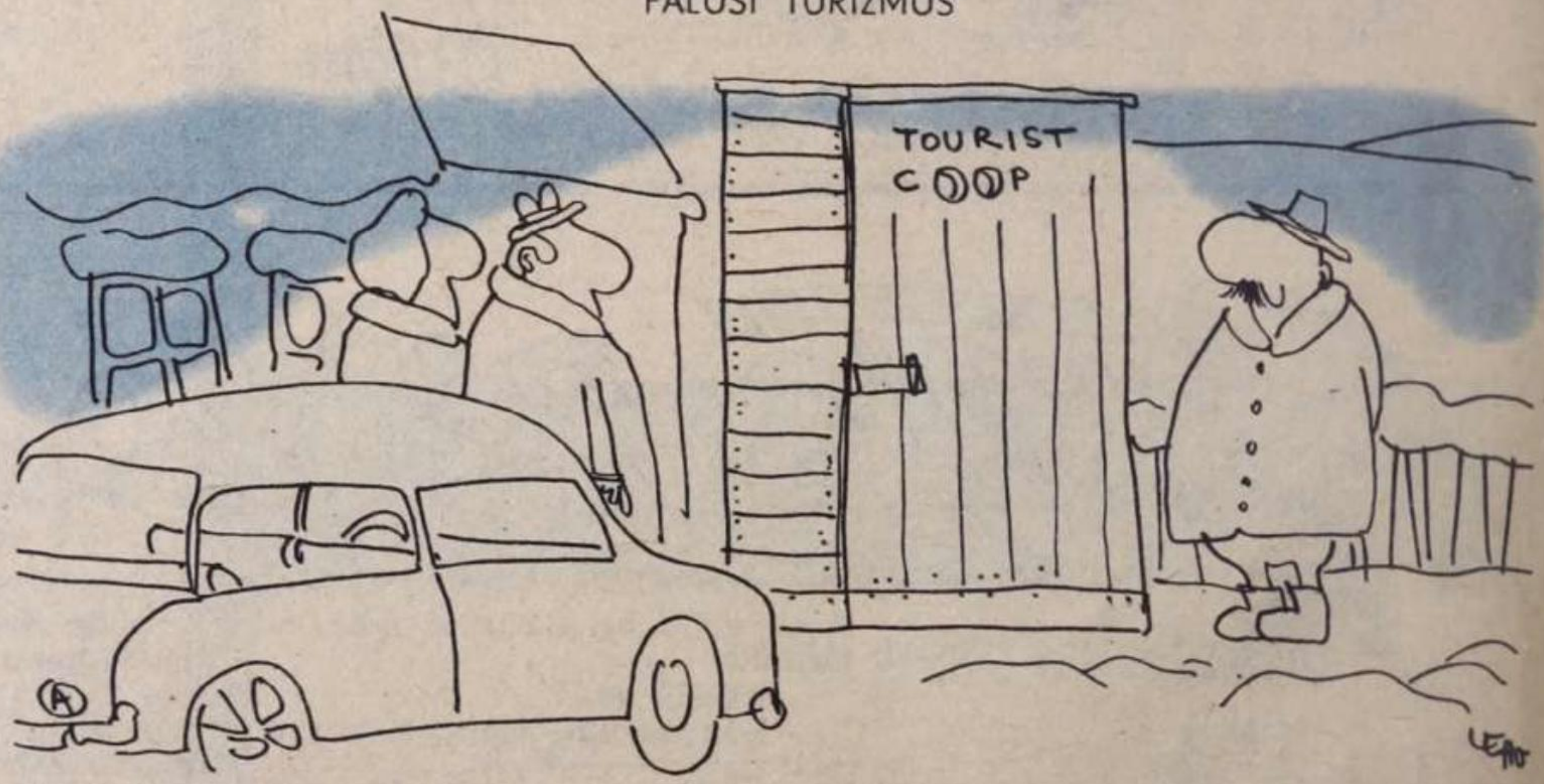

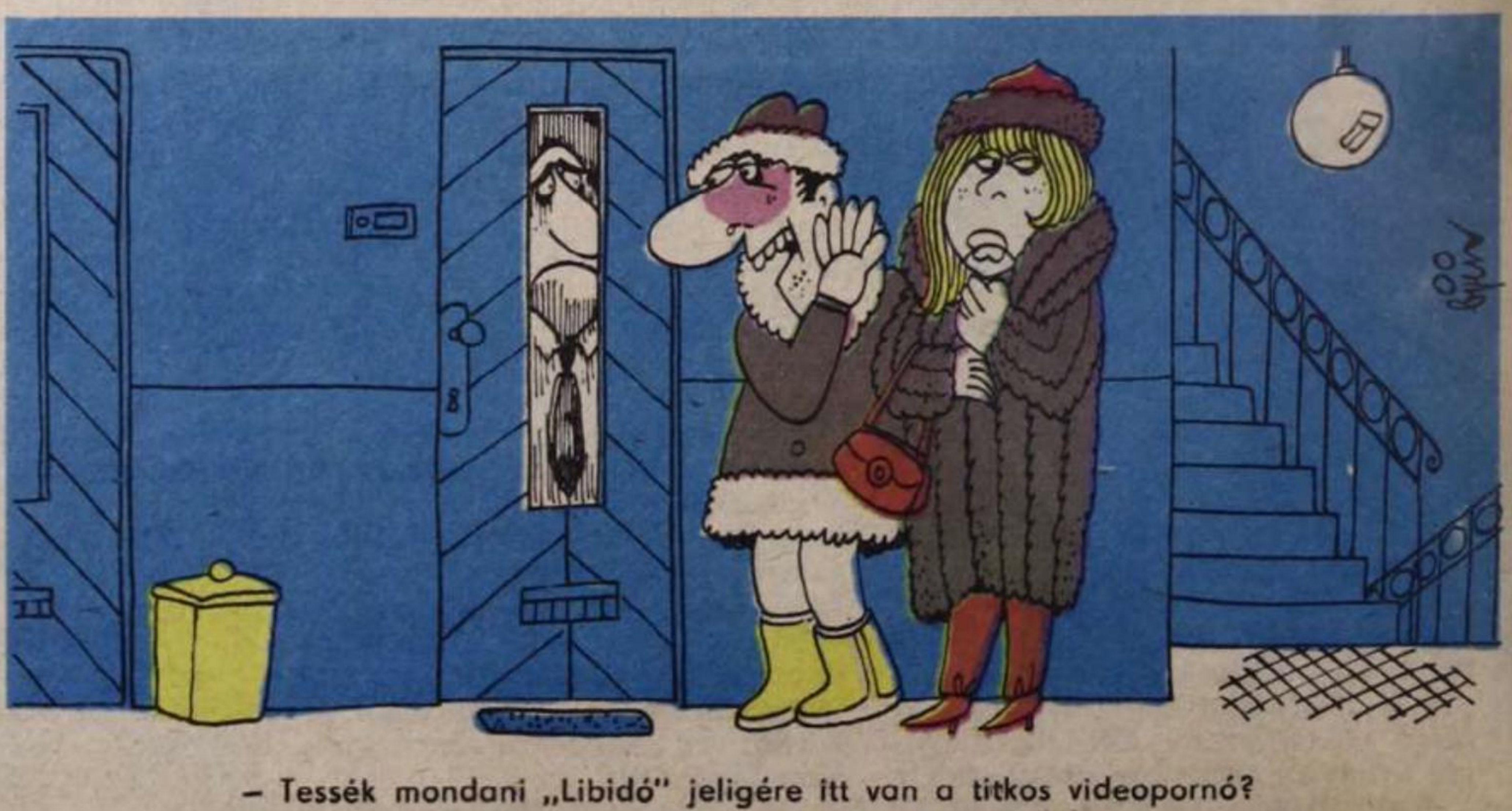

– Tessék mondani „Libidó" jeligére itt van a titkos videopornó?

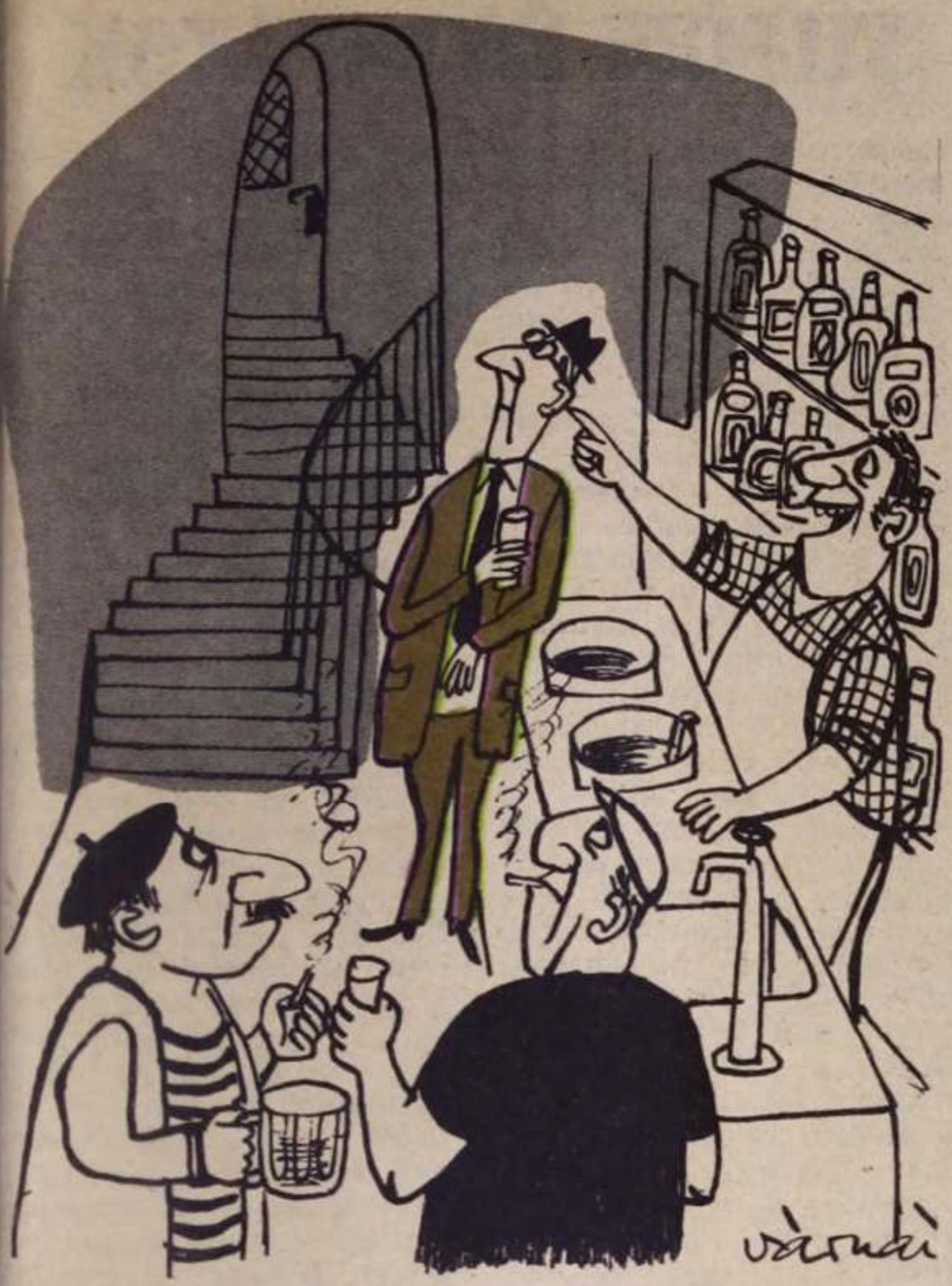

– Aki le tud jönni ezen a lépcsőn azt nyugodtan kiszolgálom, mert nem lehet ittas . . .

ENERGIASZÜKE

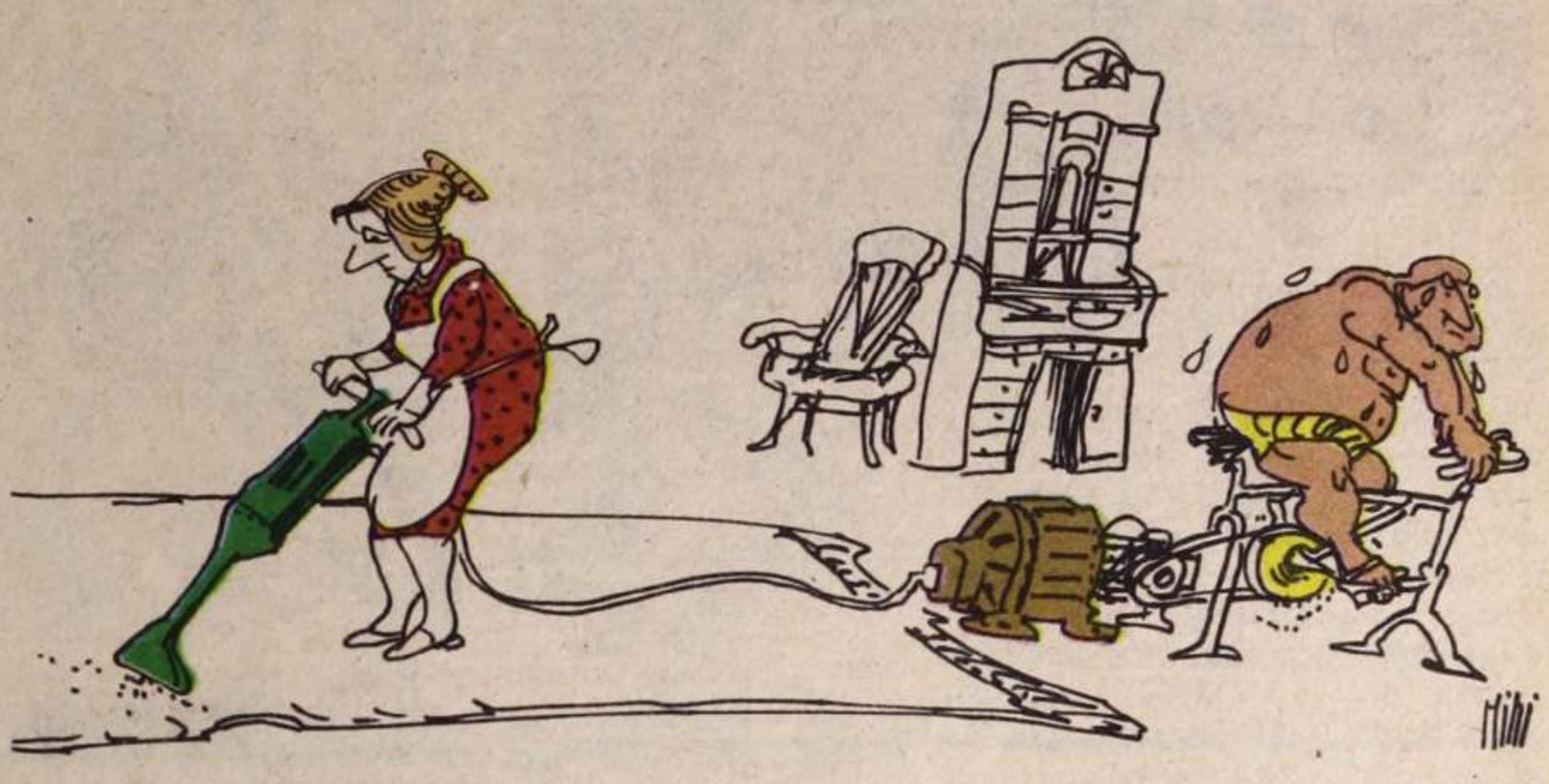

SCHNEIDERFÁNI NÉNI EMELI ÁRAIT

Az egész családot villámcsapásként érte a hír, amikor Schneiderfáni néni bejelentette, hogy ebben az évben hét százalékkal emeli az árait.

Azonnal összeült a Schneiderfáni család válságstábja, hogy valamiféle elfogadható választ adjon erre a kihívásra. Az értekezletet a konyhában tartották, mert a nagyszobába már a tavalyi áremelés óta csak hétvégeken tudtak bemenni, kis szobájuk pedig nem volt.

A válságstáb megválasztása demokratikusan, ám mégis viszonylag gyorsan történt. Béluska, a karonülő másfél éves fiúgyermek az ifjúságot és a fiatalokat képviselte, s ebbéli minőségében bölcsen hallgatott. A család többi tagja bokros teendői miatt nem vehetett részt az értekezleten — volt aki a rendkívüli időjárás miatt bennragadt a mellékhelyiségben, mások géemkáztak, vagy tévéztek.

Így történhetett, hogy Schneiderfáni néni kénytelen volt Béluskával egyeztetni elképzeléseit.

— Mint bizonyára tudod, a fürdőszobában két lavórunk is van! — mondta Schneiderfáni néni. — Egy kék meg egy piros. Erre azért van szükség, mert bővíteni kell a választékot. Tudsz követni?

Béluska bólogatott. Karonülő gyerek volt, de száraz, mert modern pelenkát hordott.

— Namármost! — lendült bele Schneiderfáni néni. — A két lavór használatát átlagosan 17,6 százalékkal felemelem. Ezen belül a kék lavór használatáért 34, a piros lavórért 67 százalékkal kell többet fizetni, mint korábban. Világos?

A fiatal gyermek szájába vette a hüvelykujját, ami nála az egyetértés jele volt.

Schneiderfáni néni szinte szárnyakat kapott. Ekkora egyetértésre nem számított, pedig sok kemény csatát megvívott már Béluskával.

— Át kell alakítanunk tévénézési szokásainkat is — folytatta Schneiderfáni néni. — A kettes csatorna nézéséért ezentúl 11, az egyes megtekintéséért pedig 14 százalékkal kell többet fizetni, mint korábban. Most biztosan azt kérdezed, hogy miért? Nem igaz?

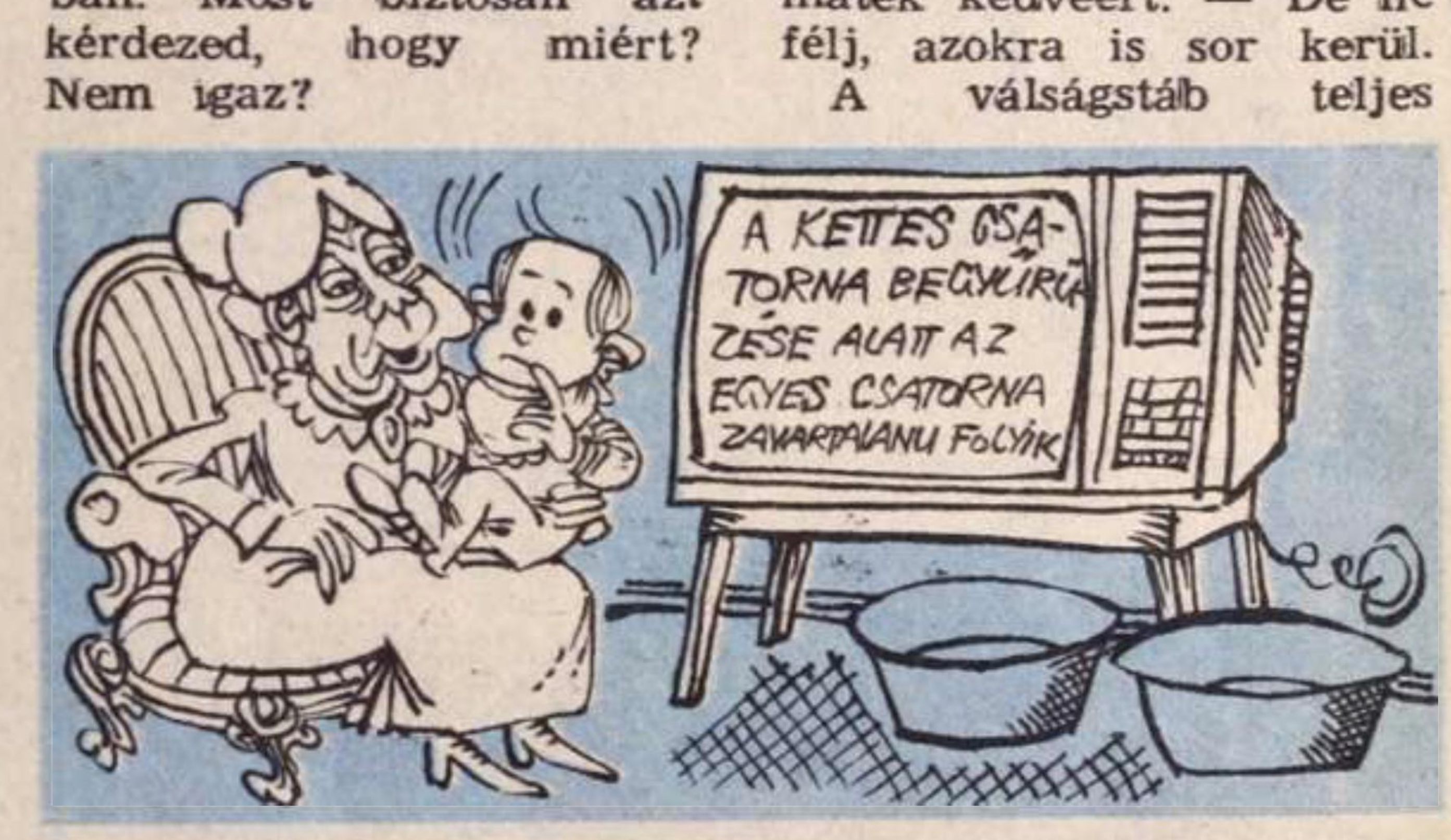
A KETTES CSATORNA BEGYŰRŰZÉSE ALATT AZ EGYES CSATORNA ZAVARTALANU FOLYIK

Béluska ingatta a fejét. Nem ezt akarta kérdezni.

— Elmagyarázom — mondta Schneiderfáni néni. — Minden a begyűrűzés miatt van. A kettes csatorna begyűrűzött az egyesbe. Meg vagyok értve?

A fiatal karonülő kivette ujját a szájából és vakarózott. Ez nála azt jelentette, hogy semmi kifogása az elhangzottak ellen, de szeretné, ha az előadó egy kicsit rövidebbre fogná mondandóját.

— Itt vannak azután a konyhai dolgok — állapította meg Schneiderfáni néni. — A főzés, meg az étkezés. A főzés még rendben is volna, ezentúl is én fogok főzni, s ennek nem is változik az ára. Az étkezés viszont már többe kerül.

Béluska, aki már bölcsődés volt és most is csupán heveny meghűlés miatt tartózkodott otthon, megértően bólogatott. Ő, mint a Schneiderfáni család fiatalságának képviselője a nap bármely szakában kész volt megérteni a felnőttek gondjait.

— Persze, ezek nem számítanak bele a központi emelésekbe! — emelte fel a mutatóujját Schneiderfáni néni, a nagyobb nyomaték kedvéért. — De ne félj, azokra is sor kerül.

A válságstáb teljes egyetértésben és igen gyorsan dolgozott. Nem egészen egy óra leforgása alatt megállapitották, hogy baj van, félórával később pedig már azt is megfogalmazták, hogy nagy a baj és jó lenne kilábalni belőle.

Épp ideje volt már, hogy befejezzék az ülést, mert Béluska már alig tudta nyitva tartani a szemét. A másfél éves fiatal sarj hamarosan az igazak álmát aludta. Kék és piros lavórokról, valamint gyönyörű százalékokról álmodott . . .

Föld S. Péter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A megcsalt férj kinyomozza kivel van viszonya a feleségének. Felkeresi és kérdőre vonja.

— Csak azt tudnám, hogy mi vonzót talált rajta?

— Eddig semmit. De nem adom fel.

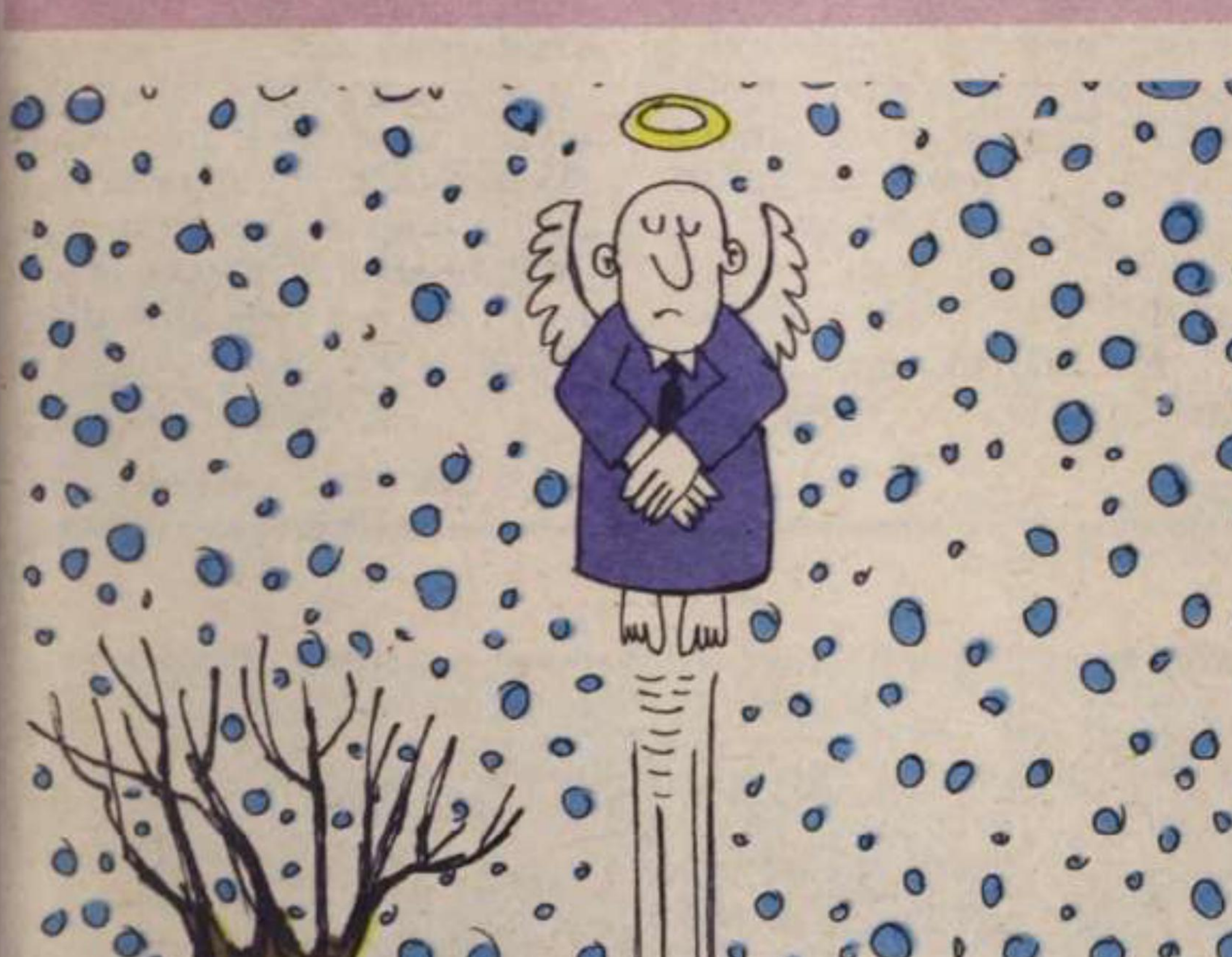

– Jenő, üzensz valamit a hókotróknak?

Négy Európa-bajnokságot nyertünk kick-boxban

MI AZ ARANYAT NEM KARÁTTAL, HANEM KARÁTÉVAL MÉRJÜK

VESZÉLYES KERESZTEZŐDÉS

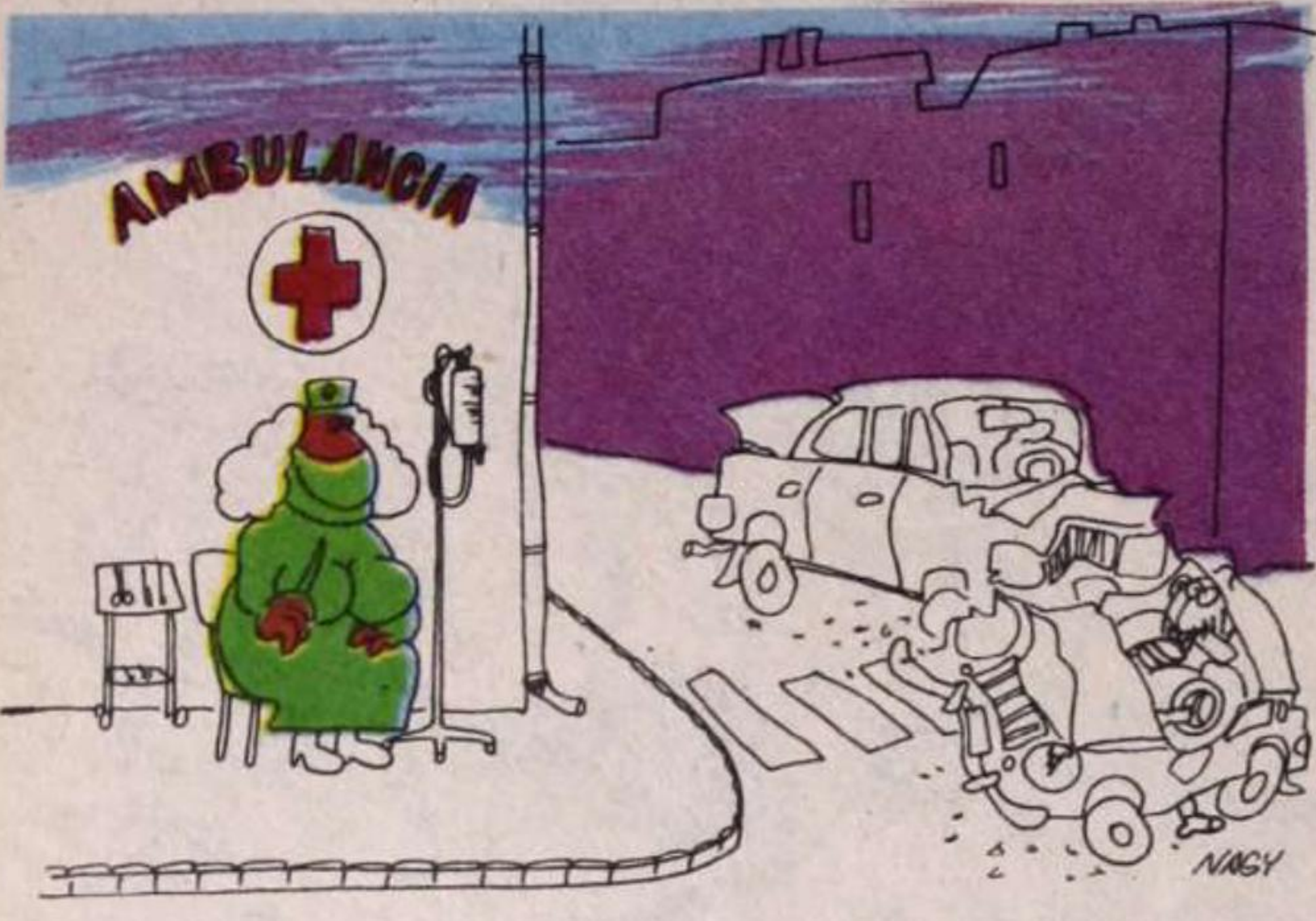

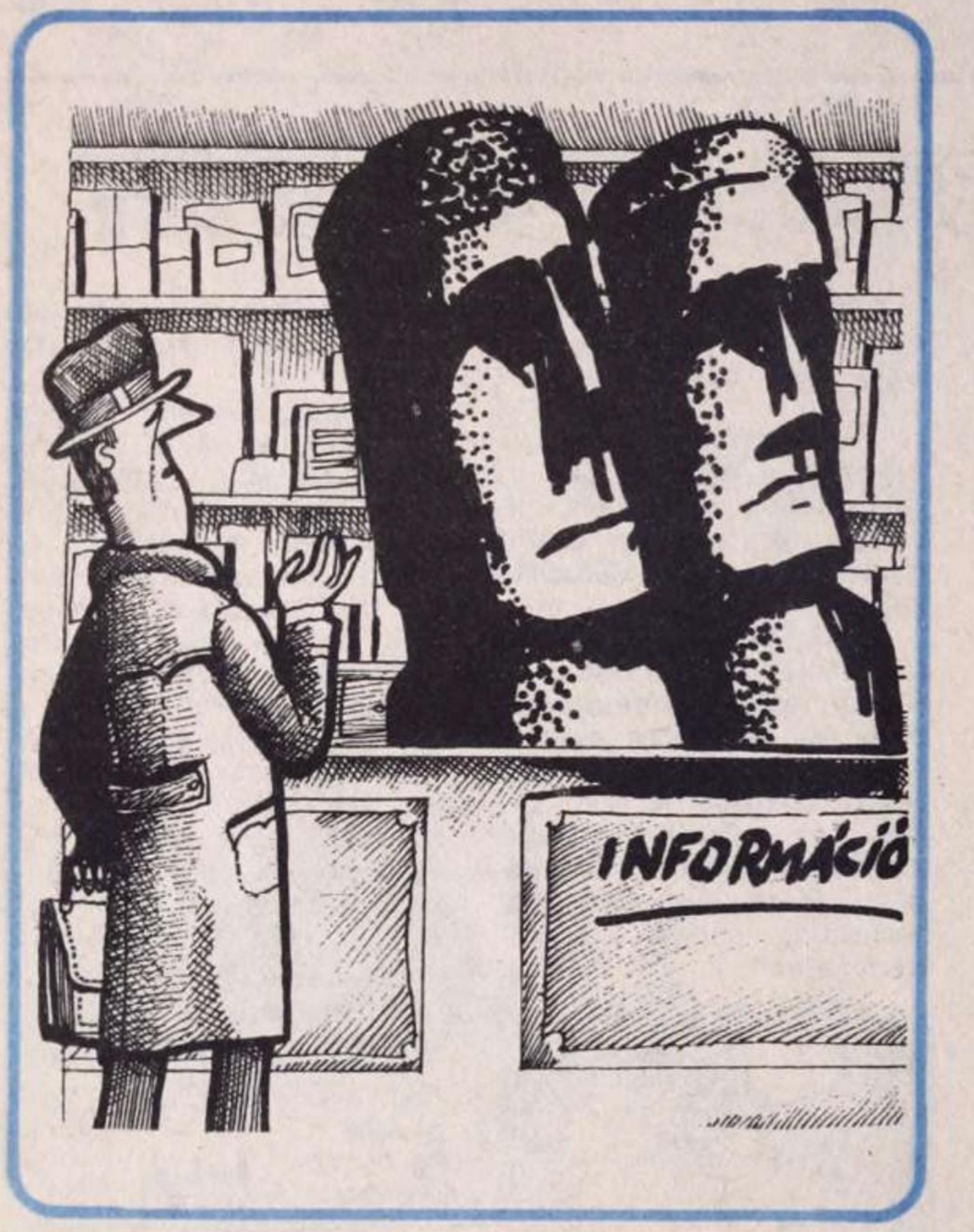

ATYAI MATEMATIKA

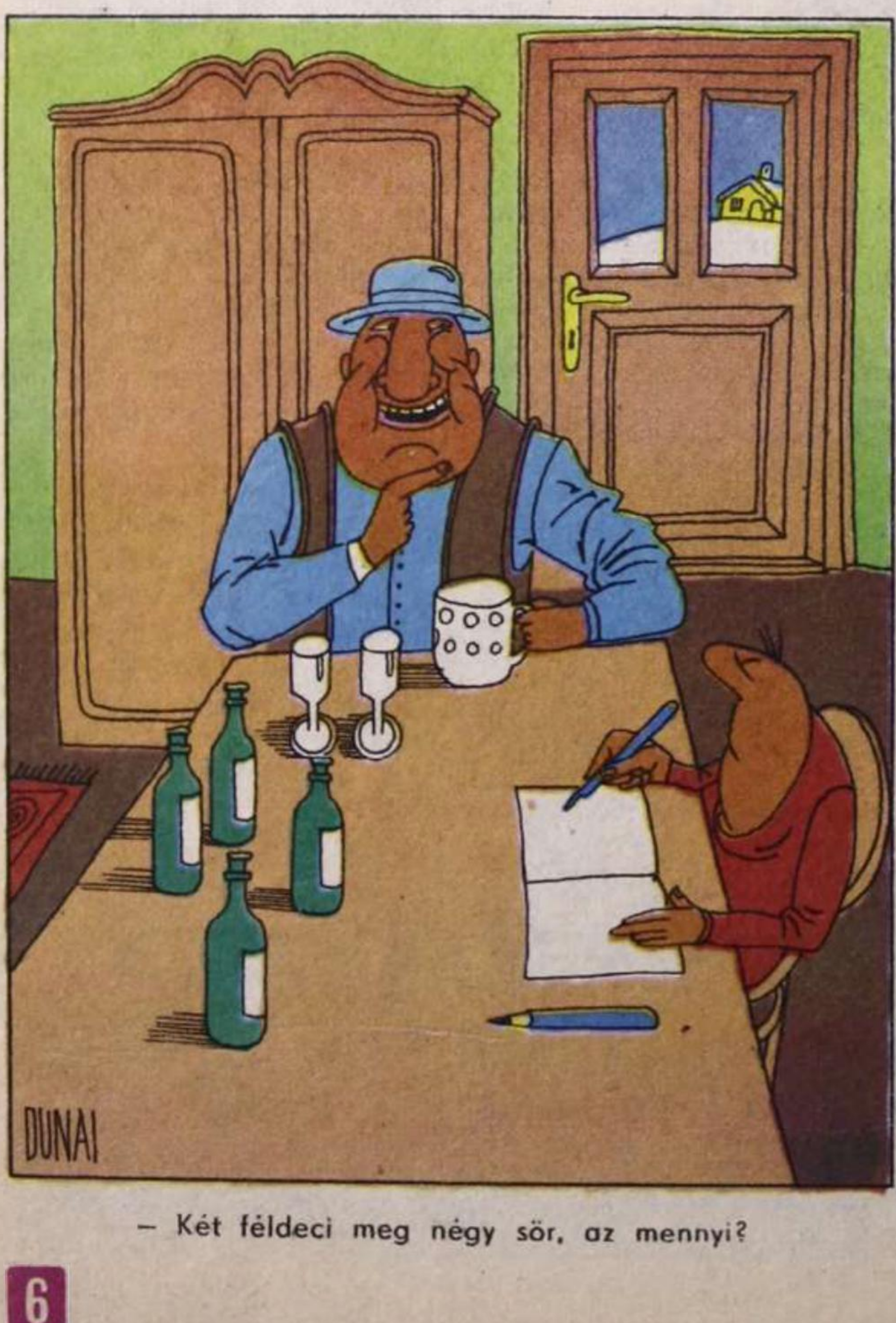

– Két féldeci meg négy sör, az mennyi?

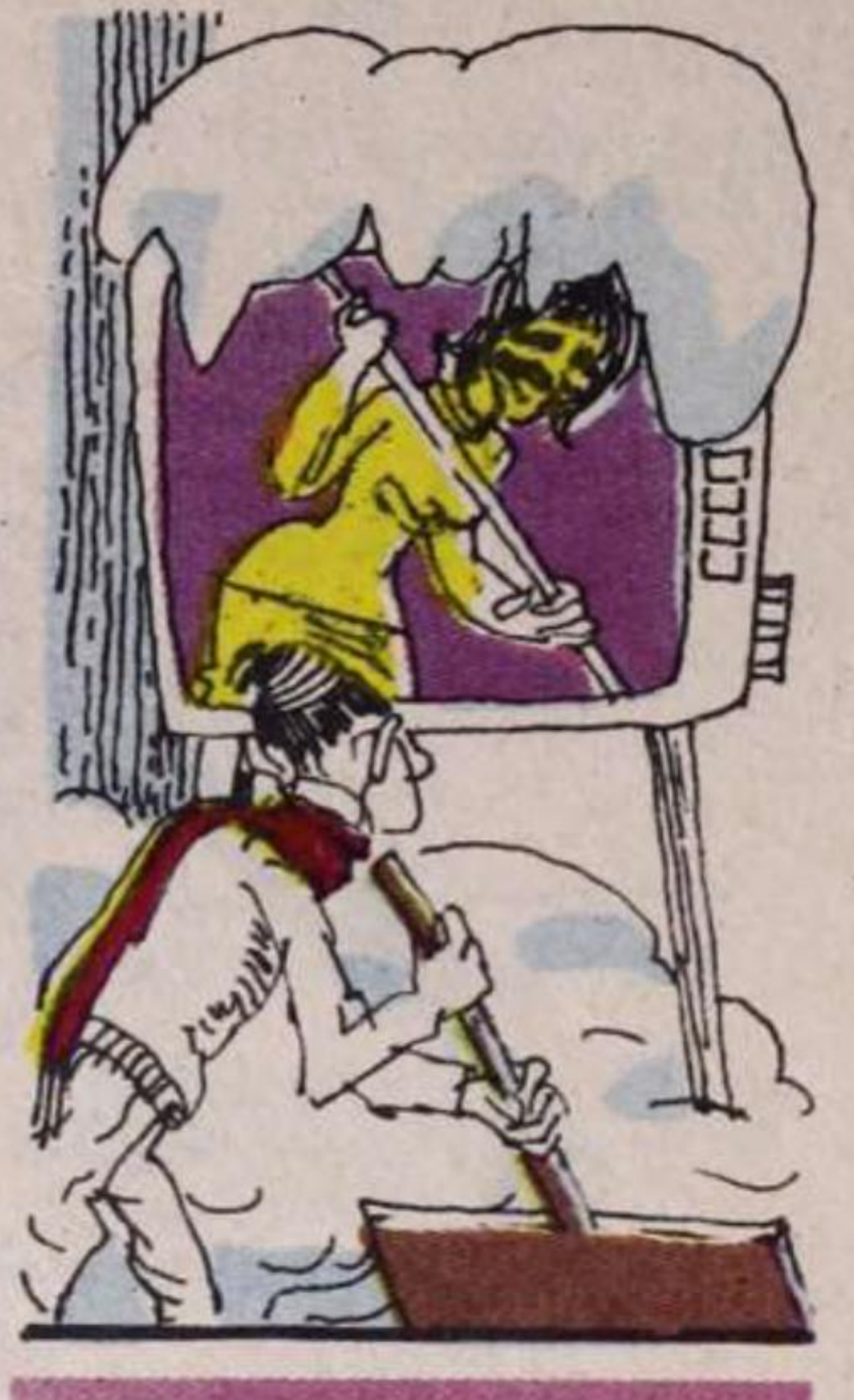

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

FILMEK ÉS LAPÁTOK

Aranyos asszony az én feleségem, higgye el, szerkesztő úr, bár néha nagyon hóbortos ötletei támadnak. Néztük A hétben a szomorúságot, hogy a Szépművészetiben a nagy hófuvallattól majdnem eláztak a hollandus festők. Milyen peches ez a múzeum, sóhajtott hitvesem, hol a tél tör be, hol a képtolvajok, hidd el, fiam, nem lesz ott rend, amíg a Skála át nem veszi és nem nyit a helyén egy Piktúra Portát. Persze, nincs olyan rossz, amiben kevéske jó ne volna, köztudott, hogy minden botrányhír után szaporodott a látogatók száma...

— Unatkozik a házaspár. Mi lenne, veti fel az asszony, ha múzeumba mennénk? Ugyan, szivem, inti le a férj, még azt hinnék, hogy turisták vagyunk...

— Mesélte már ezt a viccet, szerkesztő úr. De ez most fordítva igaz. Szomszédom Szabóékkal együtt éppen készülődünk a Szépművészetibe, hogy megnézzük a régi képtárat. Mit csodálkozik ezen? Ha nem mennénk, még azt hinnék, hogy nem is pestiek vagyunk, hanem csak turisták... Visszatérve hitvesemre, a minap kisebb családi perpatvar támadt köztünk. És pont azon a nevezetes napon, amelyet a tévé a családnak szentelt. A már megszokott Családi kör mellé, mint tetszik tudni, kitalálták a Családi társalgót is. Leültünk hűségesen a készülék elé, de félóra sem telt el, amikor hitvesem kisurrant a konyhába. Este, tévéoltás után meg is róttam érte. Mit meg nem tesznek a Kelemen úrék ott a tévében, hogy a népek lássák, tanulják, hogyan kell harmonikus házasságban élni, de hasztalan fáradoznak, ha a nézők olyan felugrálósak, mint te is, várhatott volna a vacsora! Nejem nevetve vallotta meg, hogy ő közben a konyhában a kis tévénket a kettesre csavarta és megnézett egy rövid angol filmecskét, a Házi áldás egyik epizódját. Nézd, mentegetőzött nőm, a Kelemenék beültek a képernyőnkre délután hatkor és majd csak negyed tízkor mentek le róla. Én becsülettel végignéztem a terjengős, unalmas filmet a derék Didaktikus-családról, amelynek még a haspók, hazudós, lopós Tibike volt a legszimpatikusabb tagja, a végén azt sem tudtam, magamat sajnáljam-e jobban, vagy azokat a gyerekeket, akiknek ugyanezt a tévéstúdióban kellett végignézni. Úgy érzem, mondta magát megnyugtatóan, hogy azzal a kihagyott 25 perccel nem sokat vesztettem. De igenis vesztettél, erősködtem én, s felolvastam neki a tévéújságból, hogy amit láthatott volna, az azt elemezte, némi öniróniával, milyen ma Magyarországon, hétköznap, egy családi délután. A Házi áldás is azt mutatta be, tromfolt vissza a feleségem, hogy milyen egy angol család hétköznapja, s látatlanban mondom neked, hogy a Kelemenéknél több volt a némi, az angoloknál viszont több volt az önirónia... Hát ilyen az én kis hitvesem, de a nagy ho-ho-hóbortos ötletét még el sem meséltem. Tudja, hogy egyszerre rontott ránk a sok öröm a sok gonddal. A gondot a hó hozta, az örömet a bájos brazil művésznő. Megvallom, nekem előbben, Luceliaként jobban tetszett, mint Isauraként. Okos volt, szolíd, szép és szerény, jókedvű, meg minden. Csak sok volt egy kicsit. Mert mértékkel még a hó is öröm, na de annyi, amennyi ránkzúdult... Akkor állt elő az én Kovácsném a nagy ötlettel: hogyan lehetne gyorsan megszabadítani Pestet a hótól? El kellene híresztelni, hogy a gonosz Leoncio megparancsolta Isaurának, menjen havat hányni, 270 forintért. Mutatni is kellene a tévében, ahogy az árva ott lapátolgat narancsszínű hacukában a Skála előtt. Biztos, hogy a pestiek mind lapátra kapnának, segítségére sietnének, s órák alatt eltűnne a hó az utcákról... Most min töpreng, szerkesztő úr?

— Azon, hogy akadna-e olyan magyar film, vagy filmsorozat, amelynek hatására lapátot ragadnának az emberek? Hacsak azért nem, hogy a rendezőt megfenyegessék vele...

Radványi Barna

NAGY HÓ

– Csalódást okozott a hadseregnek a tankon beszállított kismama, hogy csak lányt szült.

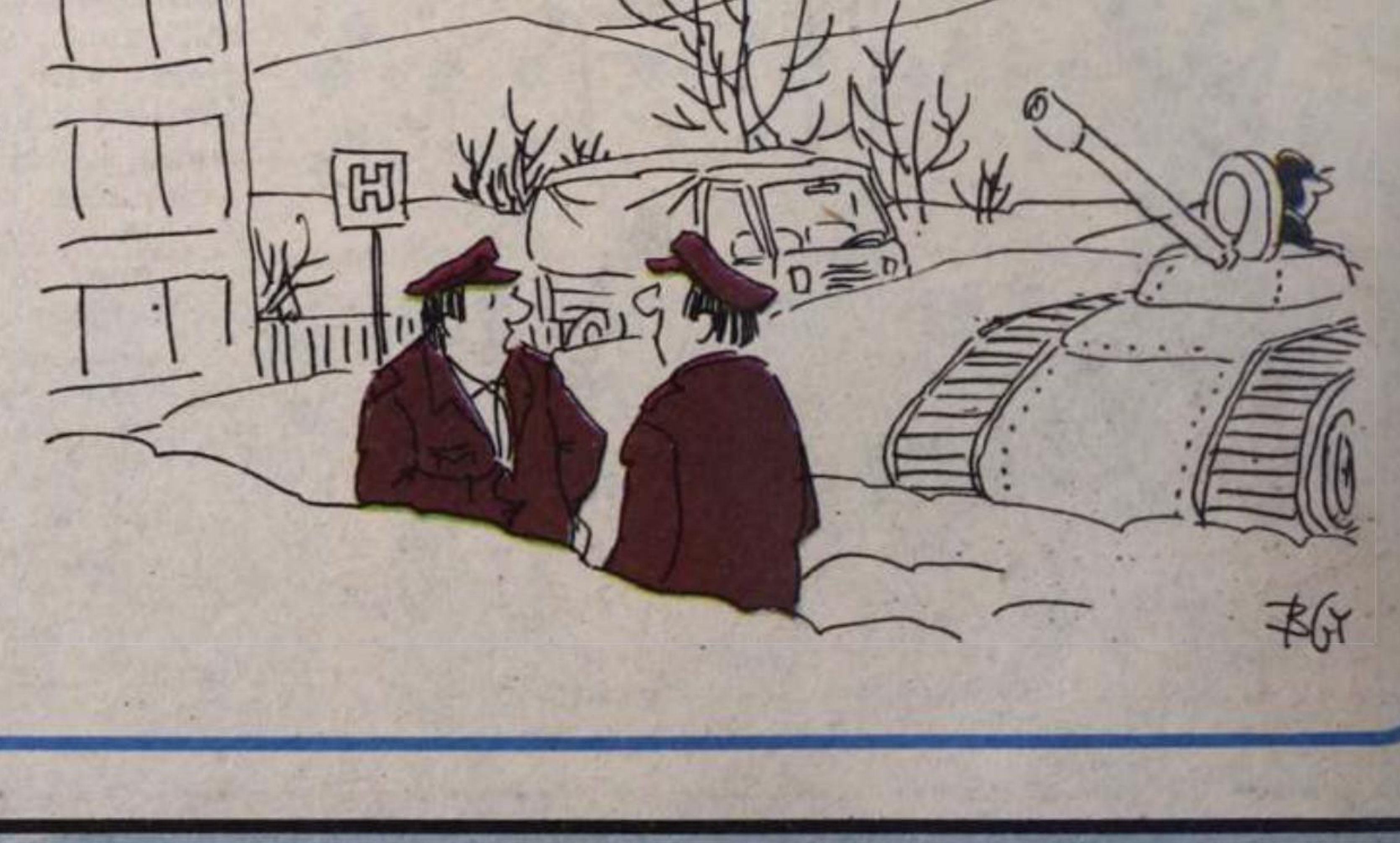

Hétszázalékos nyugdíjemelés hetven felett

RECEPT: EZER ÉVIG KELL ÉLNI

LÉGYFOGÓ

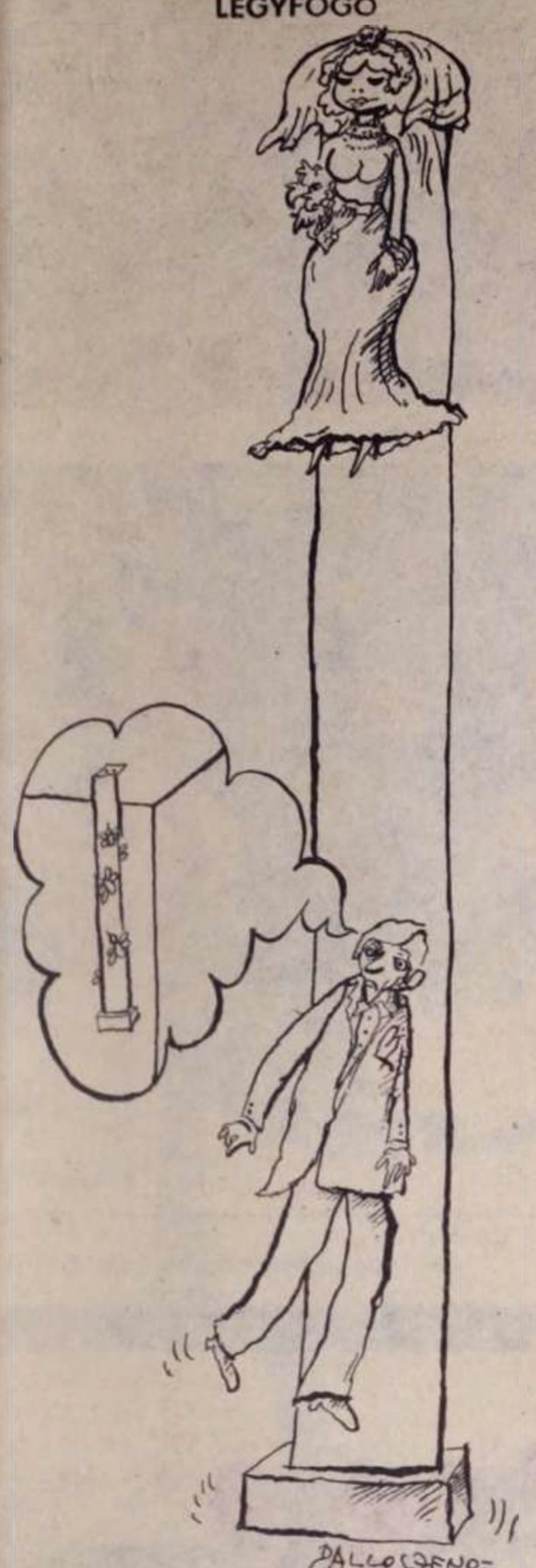

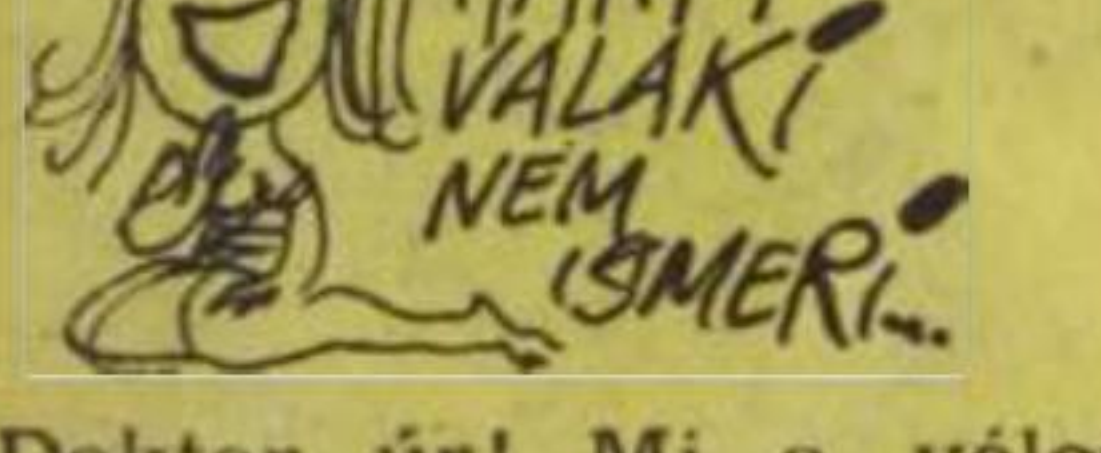
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Doktor úr! Mi a véleménye, egészséges-e a füstölt sertés?

— Nem tudom, kérem. Még sohasem kezeltem.

Csak úgy firkálgatok

MEGY A GYŰRŰ

Pici ügy, pici ügy, de aki már kék a méregtől, annak nagy. Szomszédunk megállít a lépcsőházban. Nézzem meg ezt a papírt. Június ötödikén beadott a Fővárosi Óra és Ékszer Vállalat Rákóczi úti boltjába két vékony aranygyűrűt, (összesen hat grammot), azzal, hogy készítsenek belőle egy köves gyűrűt a felesége szeptemberi születésnapjára. Ő most már agyvérzést kap, szétrobban, eddig tizennyolcszor volt benn az üzletben, hitegetik, ámítják, holnap jöjjön, jövő héten jöjjön, két hónap múlva jöjjön. Ő már beletörődött, hogy jó, hát nem lesz szeptemberre, legyen akkor november tizedikére, a házassági évfordulójukra. Akkorra se lett készen. Hát legyen karácsonyra. Most négy nap múlva karácsony és megint azzal küldték el... hát nem, ő megőrül, szétveri a boltot. Biztosan elvesztették, másnak adták, nem találják, kerítsék elő, úgy ahogy beadta... neki el van rontva a karácsonya...

Jó, menjen szépen haza, nyugodjon meg, én utánanézek. Fel is hívtam az illetékes bolt vezetőjét, kellemes női hang csicseregte, hogy bizony, bizony, kicsit késnek, túl sokat vállaltak, munkaerőhiány, ketten betegek, öten szülnek, ők megmondták a kedves ügyfélnek, hogy tévesen vállalták ilyen rövid határidőre. Ők nem hibásak, ők a gyűrűt még az átvétel napján továbbították a bizottsághoz, mert az arany az nem kukorica és nem beton, azt egy bizottság leméri, ellenőrzi, lepecsételi, jegyzőkönyvezi és úgy küldi tovább a műhelybe. Az egyik műhelyben öntötték, a másikban húzták, harmadikban nyúzták, csiszolták, mángorolták, kalapálták, lyukasztották, cizellálták... Jó, én megértem, persze, persze. De ki meri ezt megmondani a szomszédnak? Adják vissza, úgy, ahogy vállalták. De azt nem lehet, mert a bizottság, pecsét...

Mit volt mit tenni, felhívtam a vállalat igazgatóját. Megkérdeztem, igaz-e, amit a boltvezető mondott. „Egy szó se" — felelte tömören. „Kérem, adjon egy telefonszámot, visszahívom."

Egy óra múlva csengett a telefon. Az igazgató közölte, hogy a gyűrű készen van, délután kettőre be lehet érte menni. És készen volt. Szomszédom berohant érte, lefizetett a munkadíjért potom kettőezernyolcszáz forintot és boldog karácsonya volt...

Nyolc évvel ezelőtt néhány napot Dániában töltöttem. Az egyik szuperelegáns ékszerüzlet kirakatában megláttam egy bűbájos kis ezüst hajót. Soha nem hordok ékszert, de ezt a kis viking hajót nagyon megkívántam. Tíz dán korona volt az ára. Benn az üzletben, nagy csalódásomra, kiderült, hogy a kis hajó nem kitűző, hanem láncra fűzhető medál. Már pedig nekem nincs láncom, nem is kell. Hát akkor nem. Az eladó udvariasan megkérdezte, miért teszem vissza az ékszert. Ezért? — és mosolygott. — Szíveskedjék öt percre helyet foglalni. És öt perc múlva visszahozta a kis hajót, — brossá alakítva. Mit fizetek az alakításért? — Ugyan, semmit.

Szeretek térképet nézegetni. Kiterítem magam elé az íróasztalomra és merengek. Milyen messze is van az a Dánia.

SZAKÁCSKÖNYV

Miután üzleteinket elárasztották a szakácskönyvek, és van Sajtok könyve és Szilvásgombócok könyve, és Máli néni szakácskönyve, és Modern asszony szakácskönyve, — megszületett a zseniális, a csoda, az utolérhetetlen, A LEGJOBB SZAKÁCSKÖNYV, — egy díszes, elegáns könyvecske, csupa üres oldallal. Mindenki a saját receptjeit írhatja bele és ha az ebből készült ételek nem lesznek a Világ Legjobb Ételei, hát magára vessen.

Az én nagyanyám ugyan csak egy kijáró lapú, kockás füzetbe írta a receptjeit, mégis remekül főzött, nadehát haladjunk a korral, a Világ Legjobb Szakácskönyve ötletétől el vagyok ragadtatva, sőt tovább is fejleszteném. A Világ Legjobb Regénye is lehetne egy üres füzet és mindenki maga írná bele a történetet ízlése szerint. És lehetne kis ajándéktárgyat készíteni a Világ Legszebb, Legjobb és Legokosabb Emberének, egy üres kis tasakot, és nem volna benne más, mint egy zsebtükör.

Fehér Klára

Jó hír: országszerte normalizálódott a helyzet

KEVÉSBÉ JÓ HÍR: CSAK A KÖZUTAKON...

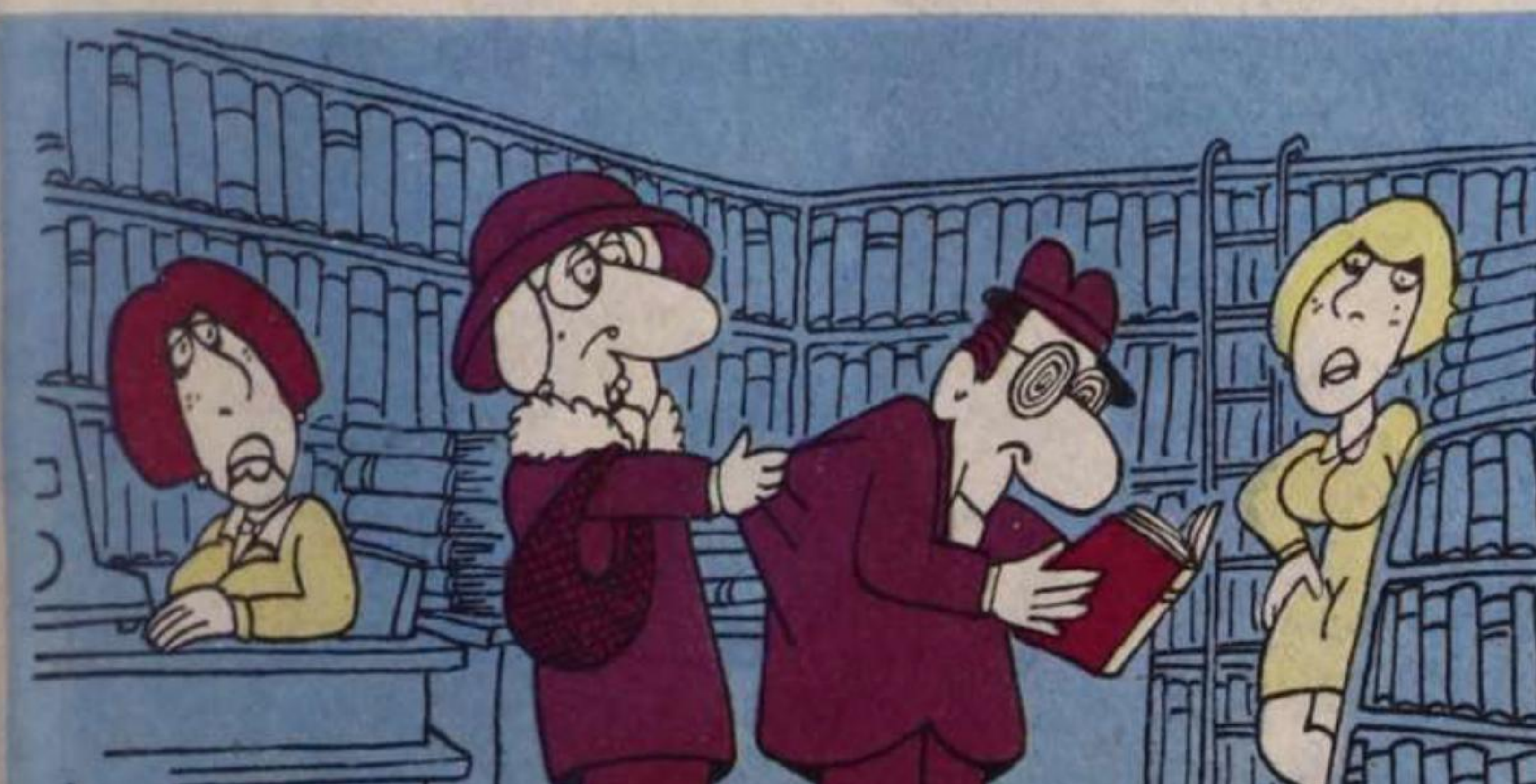

– Minek nekünk egy ilyen drága könyv, fiam, úgyis romlik a látásod!

ÚJ MODELL

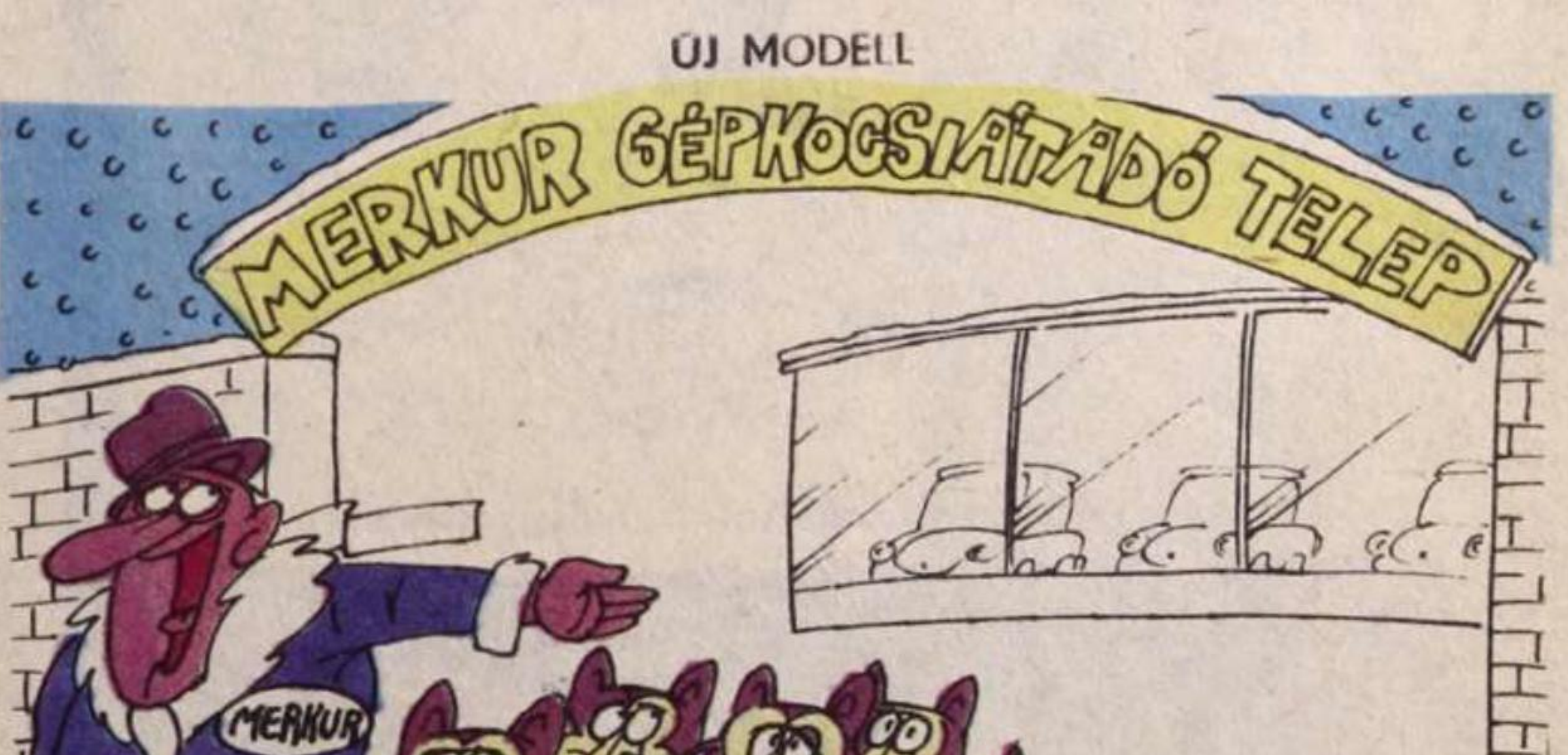

– Most már nem mondhatják ránk, hogy nem vagyunk elég rugalmasak...

ZORD IDŐK

PRESZTIZSHARC

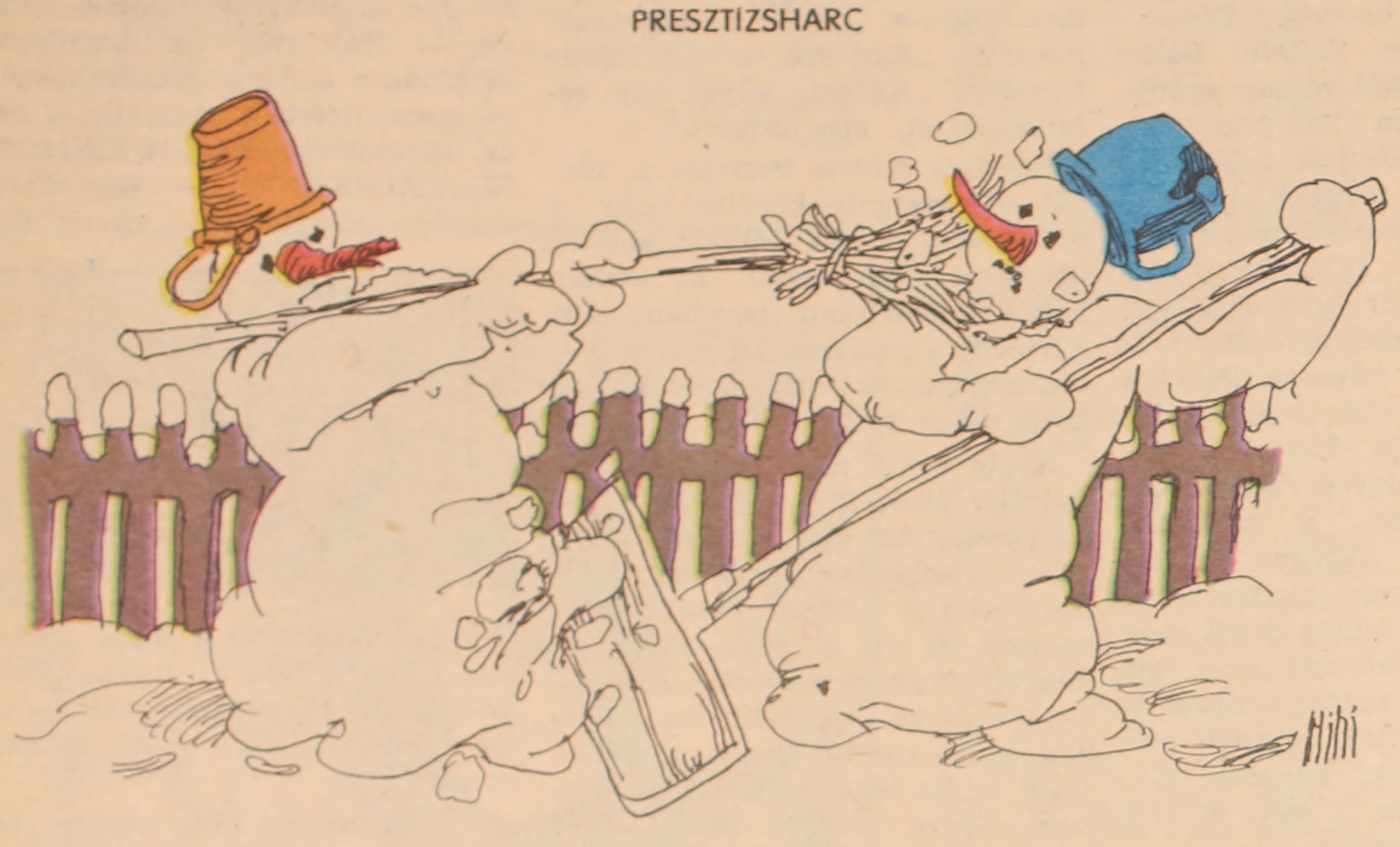

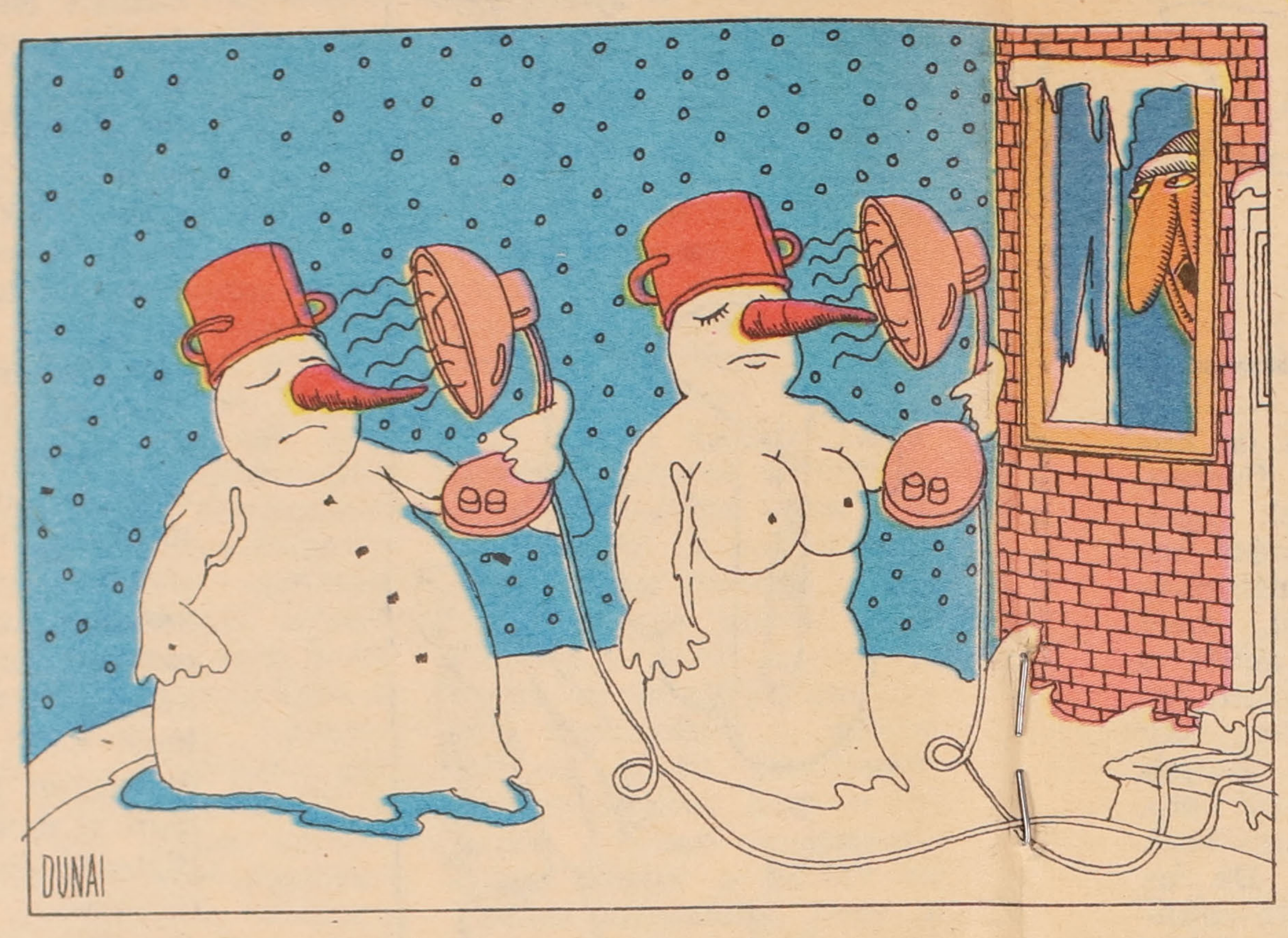

– Már a hóemberek sem bírják!

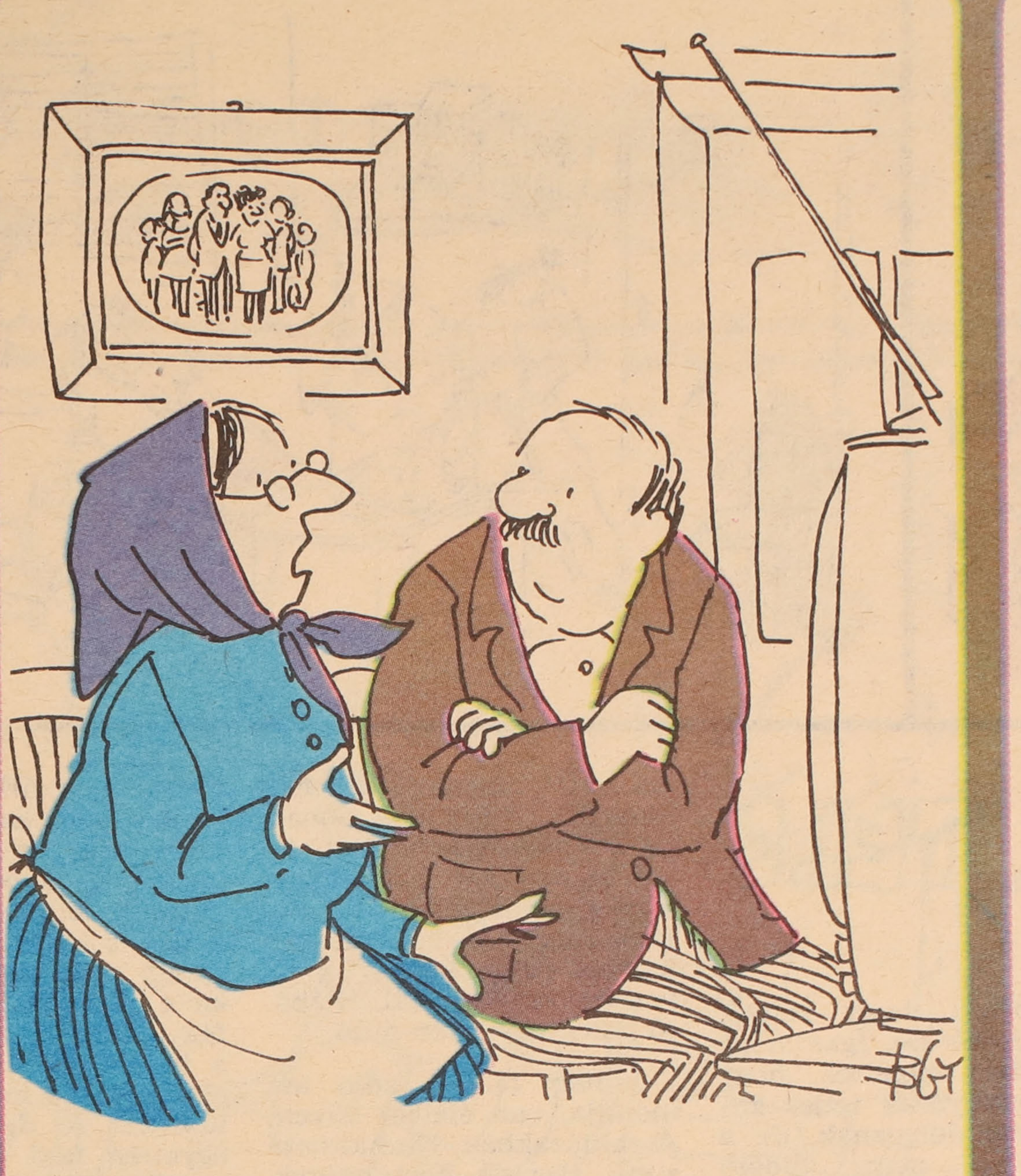

– Mostanában mennyi hó kell ahhoz, hogy összetartó legyen az ország!

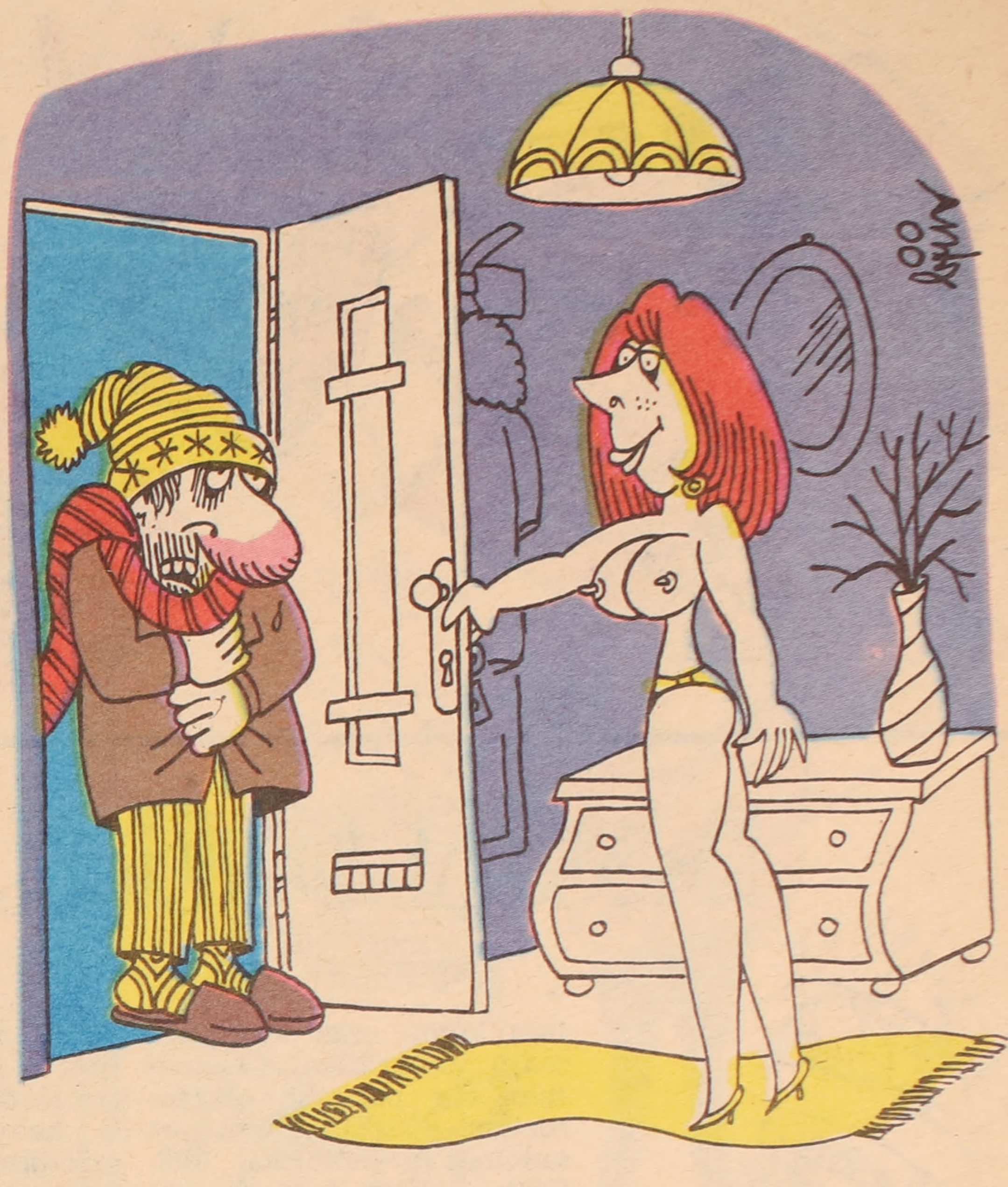

– Látom kedves szomszéd, magánál működik a távfűtés . . .

PENZÜGYI ELLENÖRZES

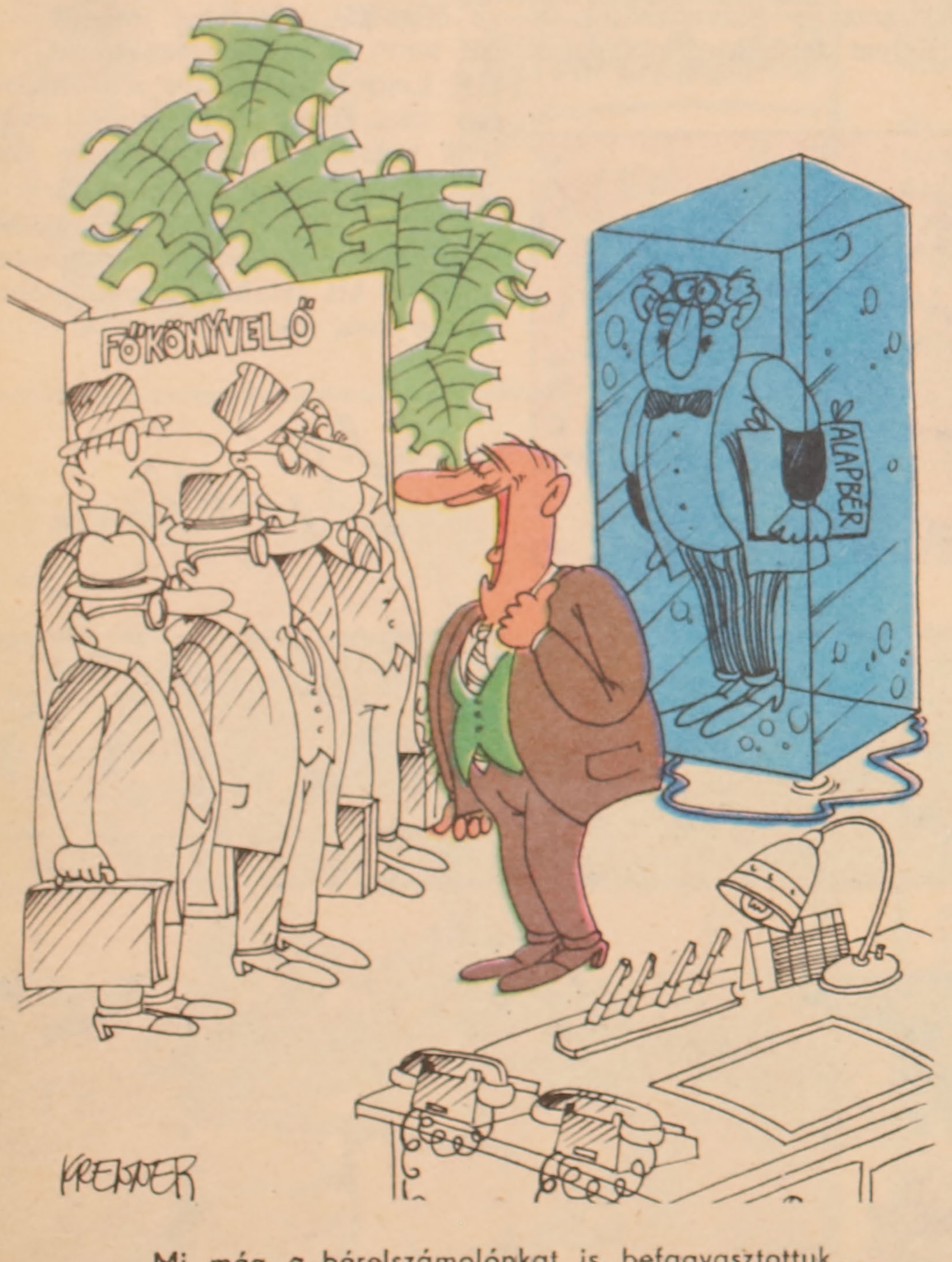

– Mi még a bérelszámolónkat is befagyasztottuk . . .

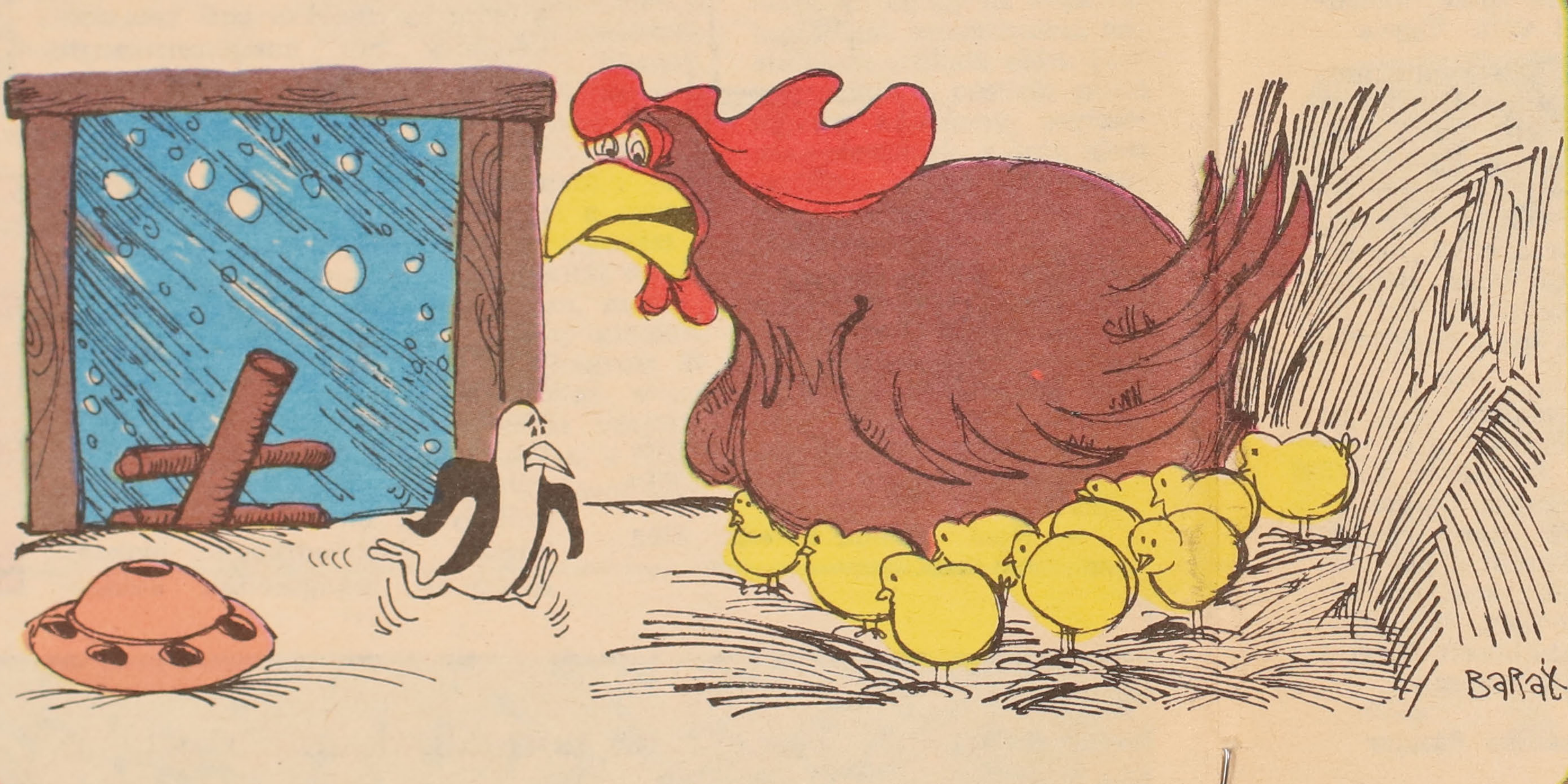

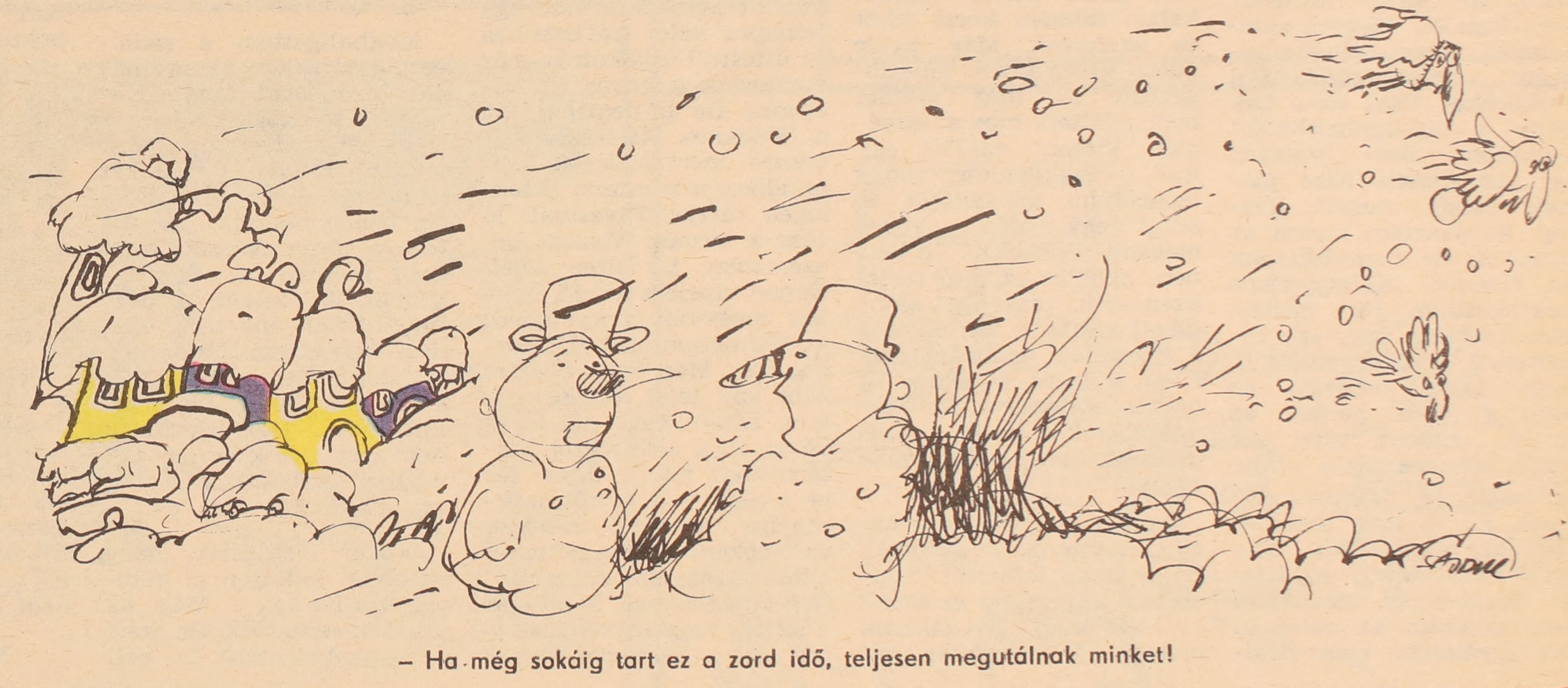

– Ha·még sokáig tart ez a zord idő, teljesen megutálnak minket!

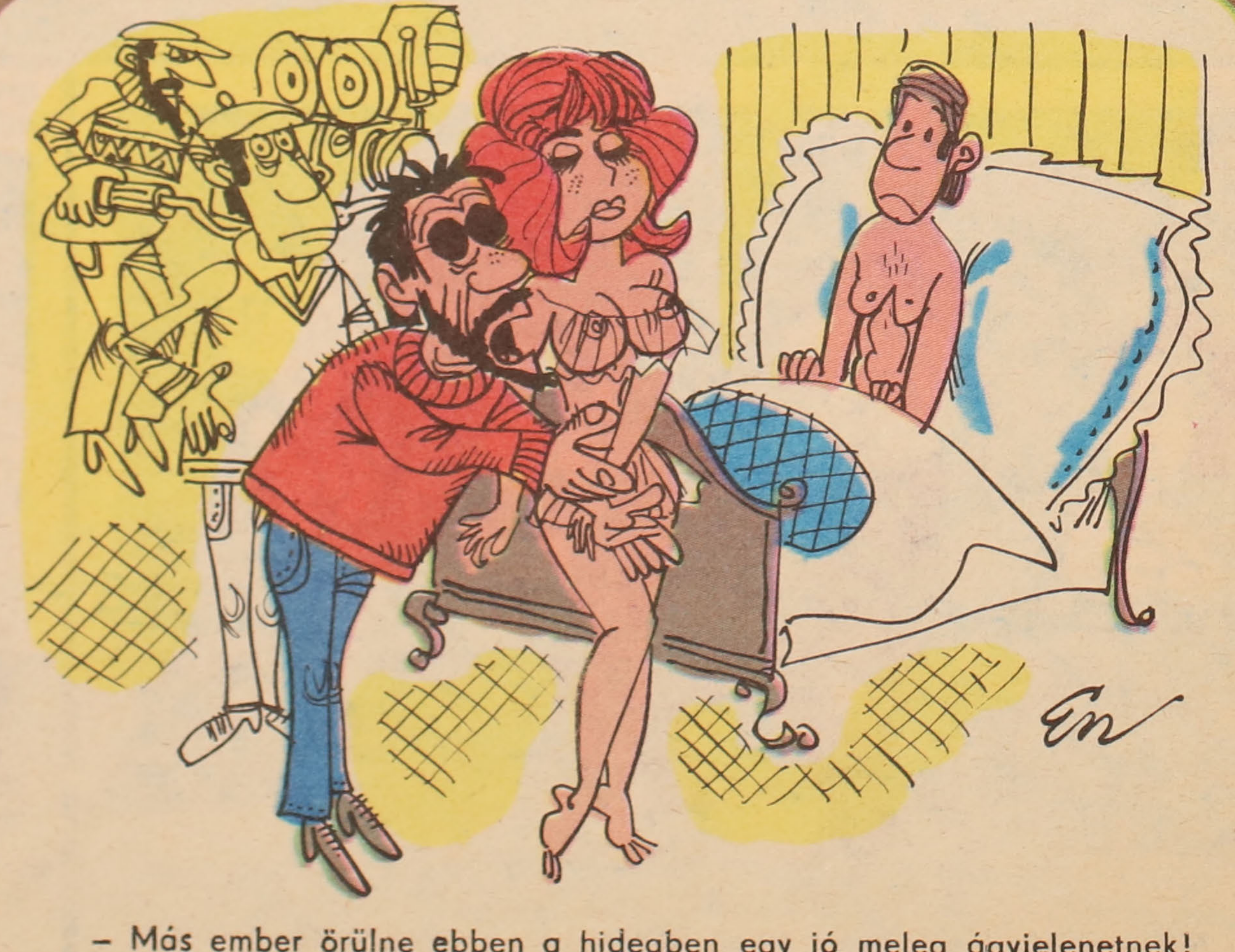

– Más ember örülne ebben a hidegben egy jó meleg ágyjelenetnek!

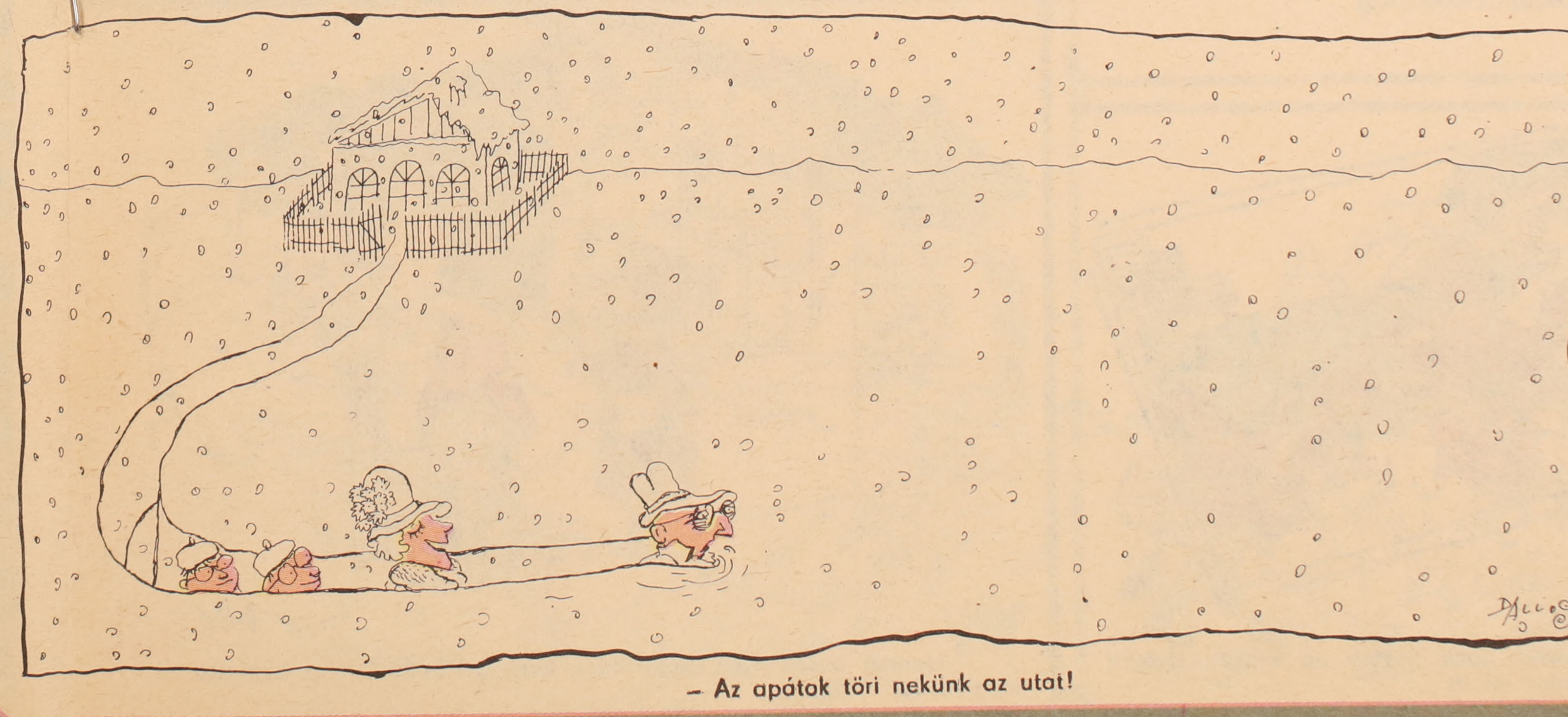

– Az apátok töri nekünk az utat!

KARATE

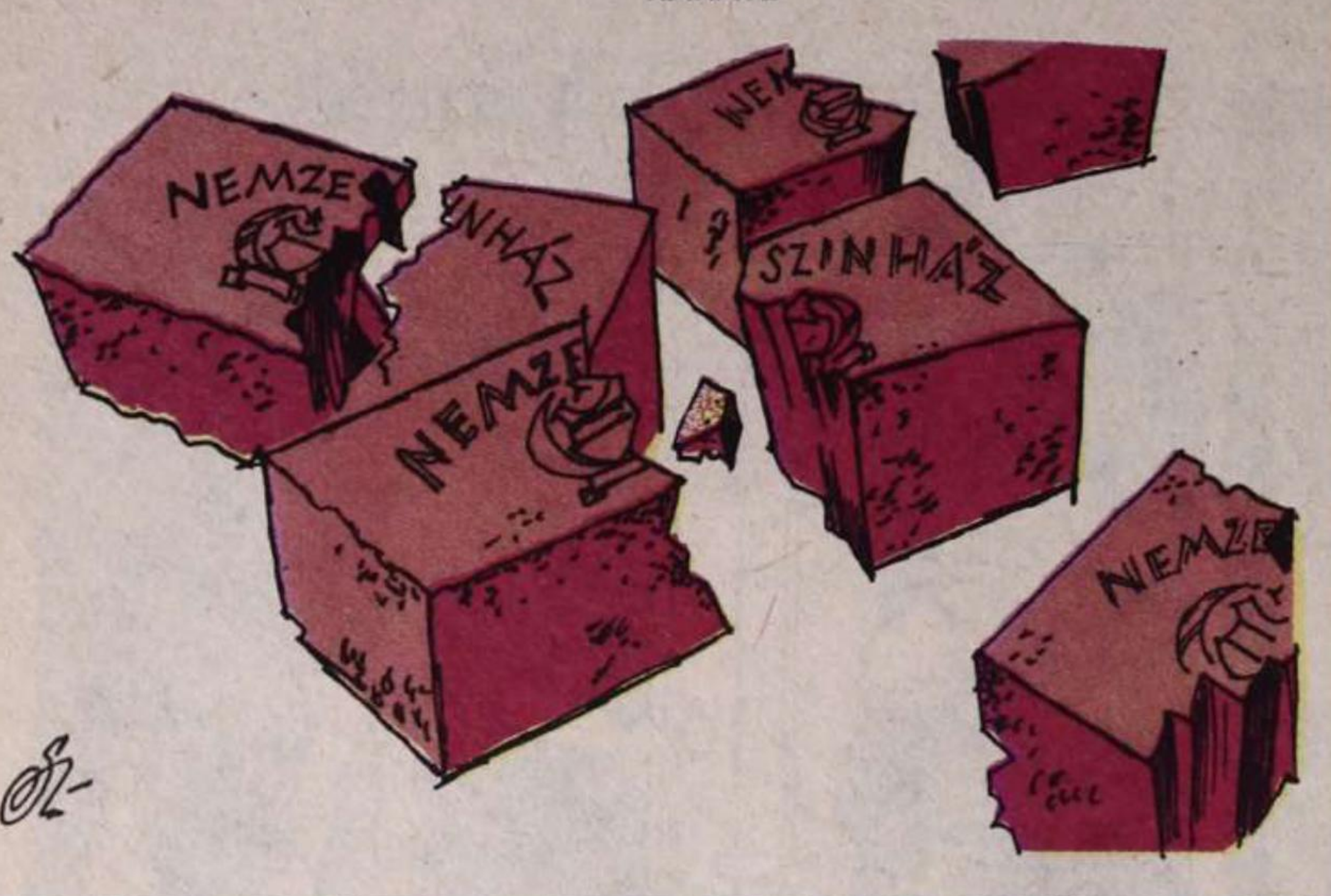

HOSSZÚ KIHALLGATÁS

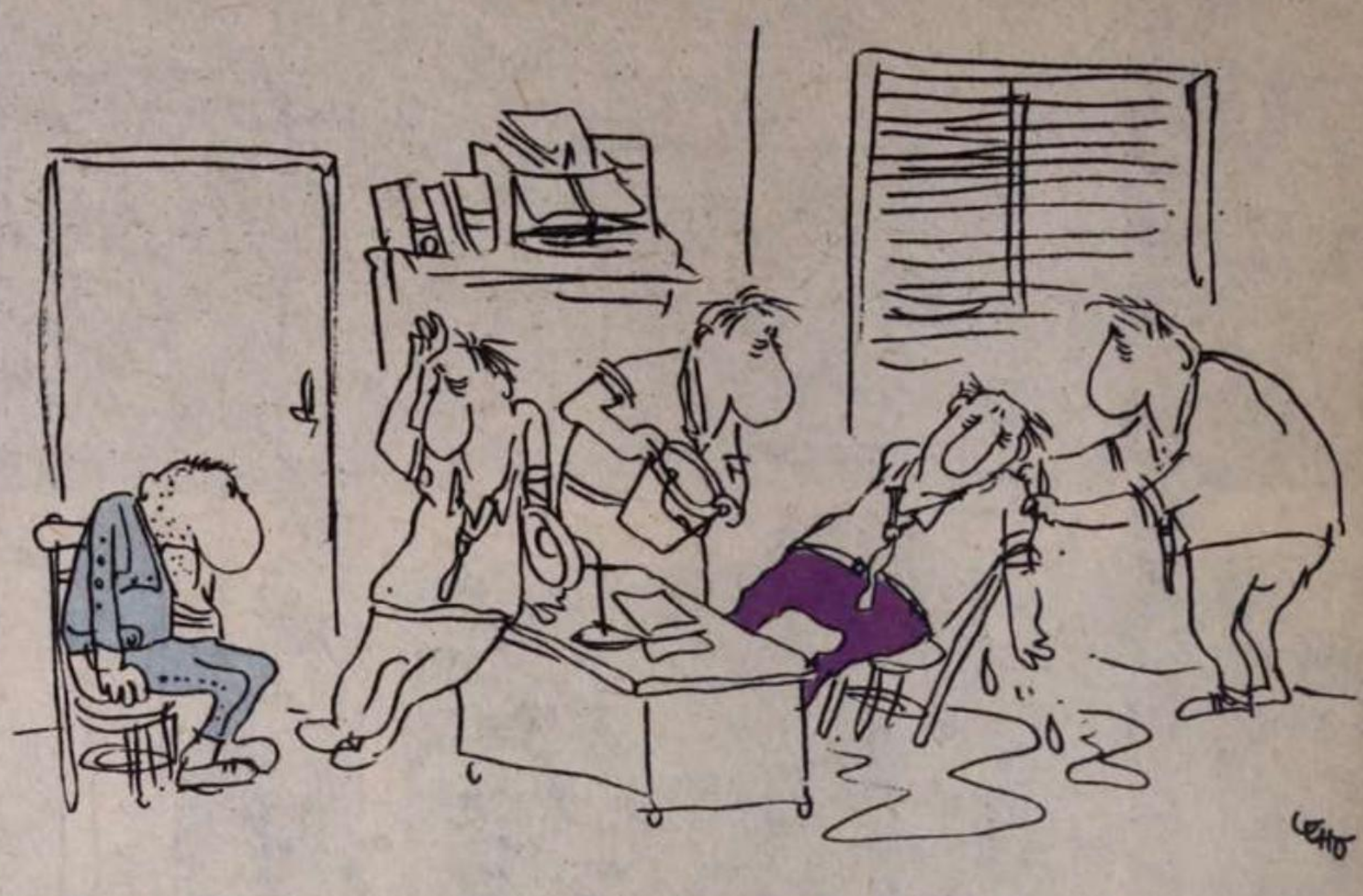

ROSSZKEDVÜNK TELE

Január 11. Zuhog a hó. A rádió egyfolytában azt mondja, akinek nem muszáj, ne járjon autóval. Szót fogadok. Megyek autóbusszal. Azaz: igénybe veszem a tömegközlekedési eszközöket. Csak az a baj, hogy a tömegközlekedési eszközök nem vesznek igénybe engem. Nem jönnek. Sebaj, megyek gyalog. Át akartam menni az úttesten, de nem találtam az úttestet. Azért mégis nekiindultam, a járdán. Már mentem vagy egy kilométert, amikor kiderült, hogy amin megyek, az nem a járda, hanem az úttest, viszont ahol az autók mennek, az a járda.

Január 12. Mindent hó borít. Régen nem használtam az autót. Most már meg kéne nézni, egyáltalán indul-e. Az utcánkban nem találtam az autómat. Sőt egyáltalán nem találtam autót, csak autó formájú hóbuckákat. Lehoztam egy partvist, elhatároztam, kiszabadítom az autómat a hóbucka alól. Csak azt nem tudtam, melyik az én buckám. Érdekes módon a hóbucka egyáltalán nem árulja el a karosszériát. Sötétben minden tehén fekete. Hóbuckában minden kocsi fehér és egyforma. Már nyolc autót gyönyörűen letisztogattam, de még mindig nem találtam meg az enyémet. Viszont odajött egy ipse, megköszönte, hogy lepucoltam az autóját és adott egy ötöst. Végre megvolt a kocsim. Akkor nem nyílt ki az ajtó zárja. Ezen már csak egy autótolvaj segítene, aki ellopná a kocsimat, aztán megkerülne a kocsi és akkor ki volnék szabadítva. De bezzeg ilyenkor ezek a szemét autótolvajok sehol nincsenek.

Január 13. Végre sikerült kinyitnom az autómat, de az akku lemerült. Gondoltam kiszerelem az akkut és felviszem a lakásba melegíteni. De akkor jött a szomszéd, hogy kenyér jött a Közértbe. Igaz, hogy a tévében mondták, hogy a kenyérgyárak teljes kapacitással dolgoznak, de a kapacitást nem tudom megenni. Rosszak a fogaim.

Január 14. Az akkut még mindig nem szereltem ki, viszont kenyerem van egy hónapra való. Hál'istennek az úttestről a hókotrók már elkotorták a havat. A kocsimra. De az nem baj, ha a földeknek jót tesz a hótakaró, mert melegen tartja, akkor a kocsimat is melegen tartja. Tavasszal jó lesz a termés. Viszont beszereztem tíz liter tejet. Éppen cipelem kifelé, amikor megszólít a szomszéd:

— Halmozgatunk? Halmozgatunk? Meg hogy ő ezért nem kap tejet. Megsajnáltam, adtam neki egy zacskóval. Azt, amelyikről tudtam, hogy folyik. Úgyse fér be a többi sem a hűtőszekrénybe. De nem érdekes, van nekem egy négyütemű hűtőszekrényem. Az utcán. A csomagtartóba beraktam a tejet, reggelenként lejárok érte a kocsihoz. Persze egy autót jobban is ki lehet használni. Most már abban tárolom a Mirelit árut is, sőt tegnap egy nagy lábos töltött káposztát is beleraktam. Reggelre kőkeményre fagyott. Úgy kellett kiolvasztanom glykollal. Hiába, jó dolog egy ilyen autó.

Január 15. A rádió azt mondja, van élelem bőven. A raktárakban. Ne halmozzunk. Hát én nem halmozok, nincs értelme a felvásárlásnak. Tényleg nincs, mert üres a bolt. Végre megjött a kenyér. Vettem vagy nyolc kilót.

Meghallgattam a rádióban a tárcaközi koordinációs bizottságot. Meg a Kerényi Nárciszt. Nárcisz? Hogy lehet ilyen gyönyörű tavaszi névvel ilyesmiket mondani? Ónos eső. Esős ón. Újabb hóhullás. Az úttest, a járda csúszik. Nem izgat, felkötöttem a korcsolyámat, elindultam dolgozni. A Batthyány térig egészen belejöttem. Csináltam egy dupla rittbergert és két tripla salchowot. Jól sikerült, csak a jégreérkezésem nem volt tökéletes 5,6—5,7—5,6-ot kaptam rá, meg egy gipszkötést.

Január 16. Kérik, hogy senki ne induljon el autóval. Ha-ha-ha... Még ha akarnék se tudnék. De azért a munkahelyemre be kell mennem, akárhogy is, különben nem kapok fizetést. Mert nem termelek. Igaz, így se, de a bemenést honorálni kell. A benttartózkodás sokba kerül, mert éppen most lett drágább a kávé. (Érdekes, mindent befagyasztott ez a hideg, csak a kávé árát nem.) Bemegyek hát, ha másképp nem, taxival. A droszton csak egyetlen taxi állt. De az nagyon. Nem tudott elindulni. Azt mondta a taxis, ha megtolom, elvisz. Toltam, toltam, tényleg beugrott a motor. Mire be akartam szállni, már árkon-bokron túl volt. Ügyes...

Január 17. Az unokámnak dolgozatot kell írnia: A tél örömei címmel. Kérdi, mit írjon, mi a tél öröme. Mondom neki. Bevezetés: Ha jár a HÉV. Tárgyalás: Ha nem jár a HÉV, de jár a HÉV-pótló busz. Befejezés: Ha egyik se jár, de nem folyik be a cipődbe a hókása.

Március akármennyi. Itt a tavasz. Elolvadt a hó, kiolvadt a Zsigulim. Csak egy kicsit szagos. Benne felejtettem két liter tejet, januárban. Kinyílt a hóvirág. Bezárt a tárcaközi koordinációs bizottság. Kitüntették a hócsata hőseit. Megint nem kaptam semmit.

Novobáczky Sándor

MUNKÁSSZOLIDARITÁS

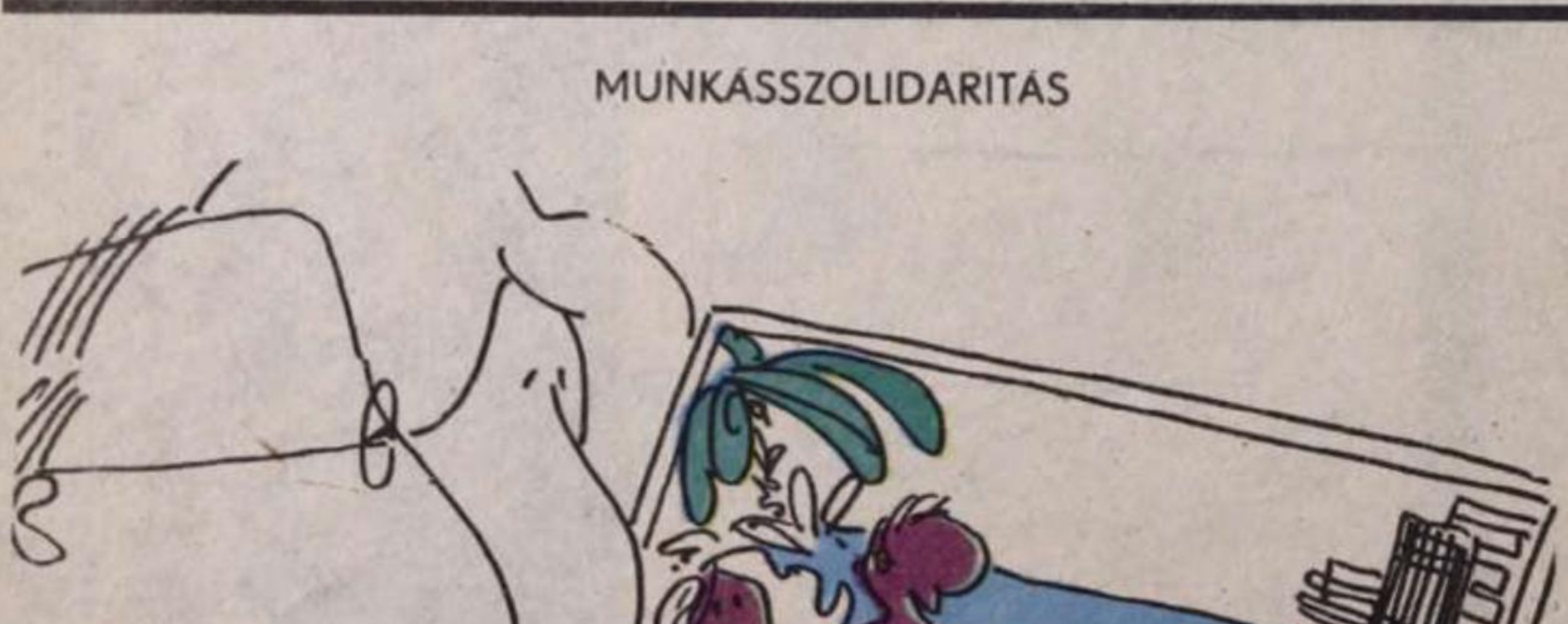

– Ide, a Kanári-szigetekre Charlie bácsi fizetett be minket, elvégre ő is ugyanolyan melós ott kint, mint mi itt...

VILMA NÉNI

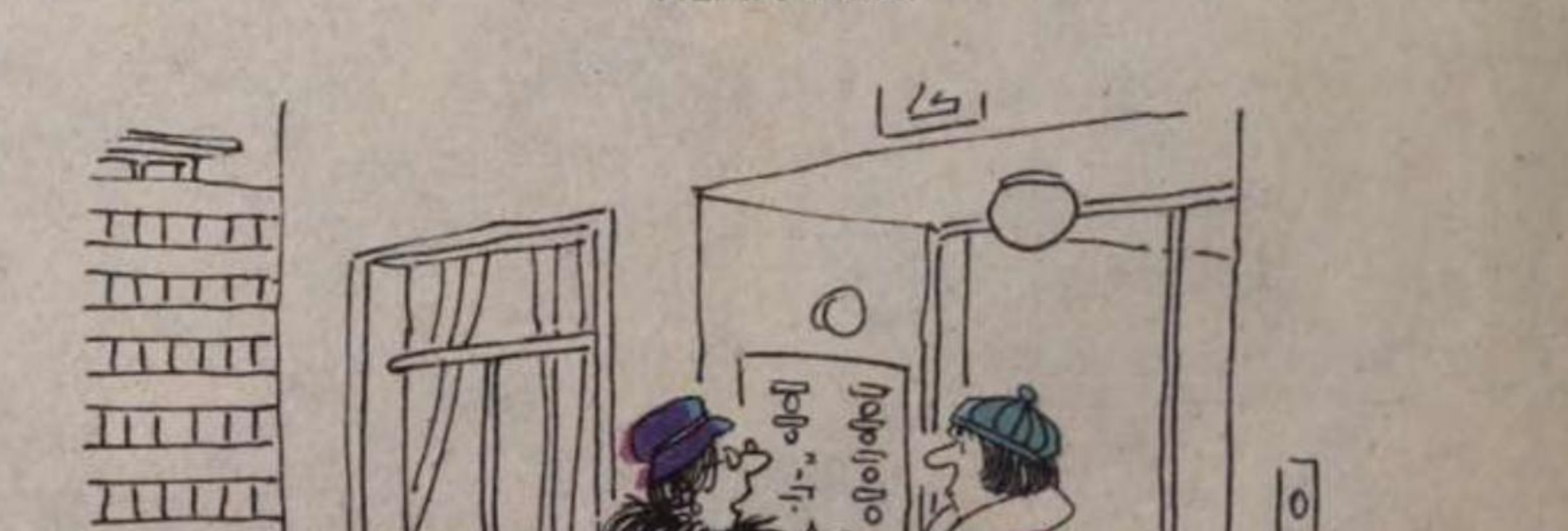

– Honnan veszel ilyen csacsiságot, hogy a Havasi Ferenc buktatta meg Hu Jao Pangot...

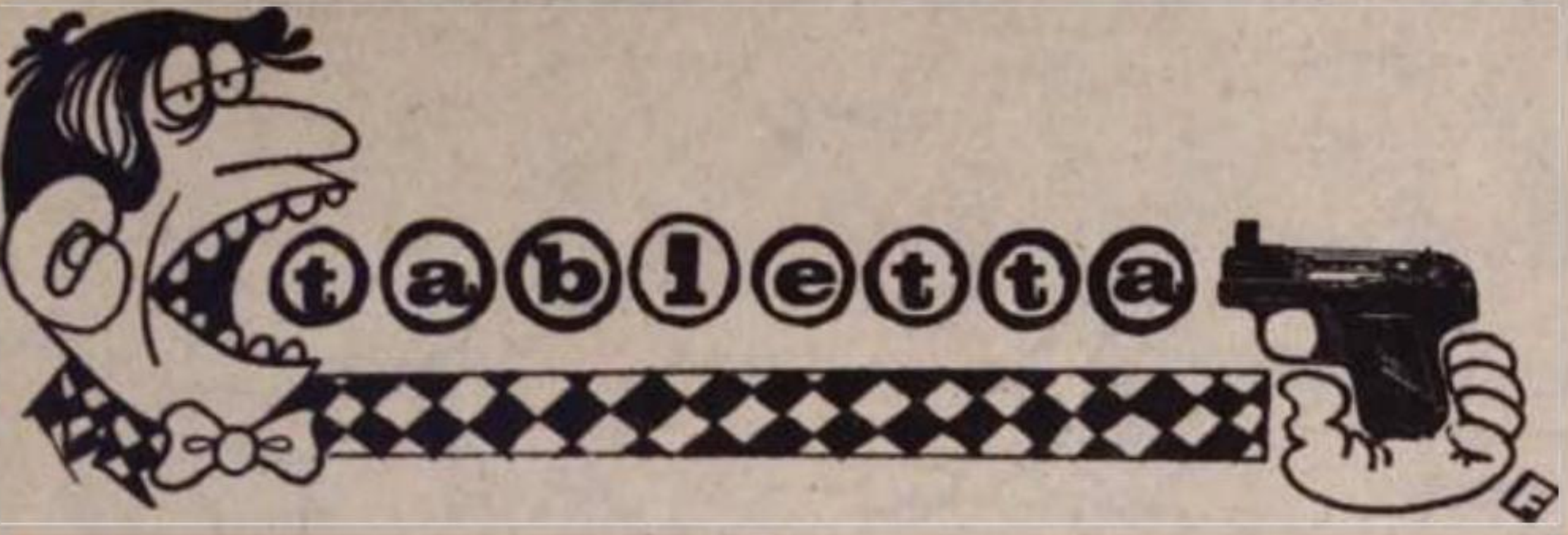

tabletta

BRENNER,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
LEHOCZKI,
HEGEDÜS,
FÜLÖP

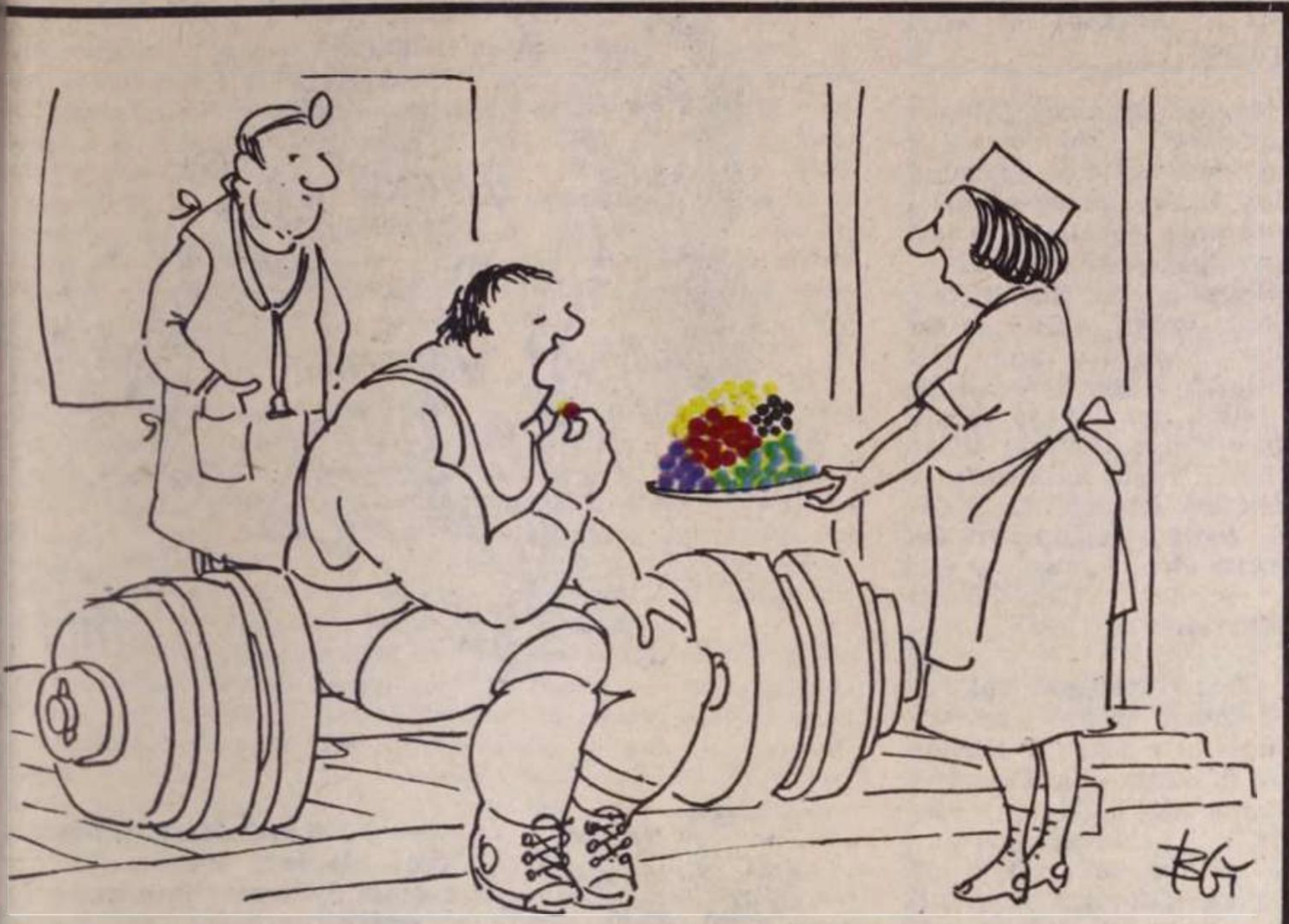

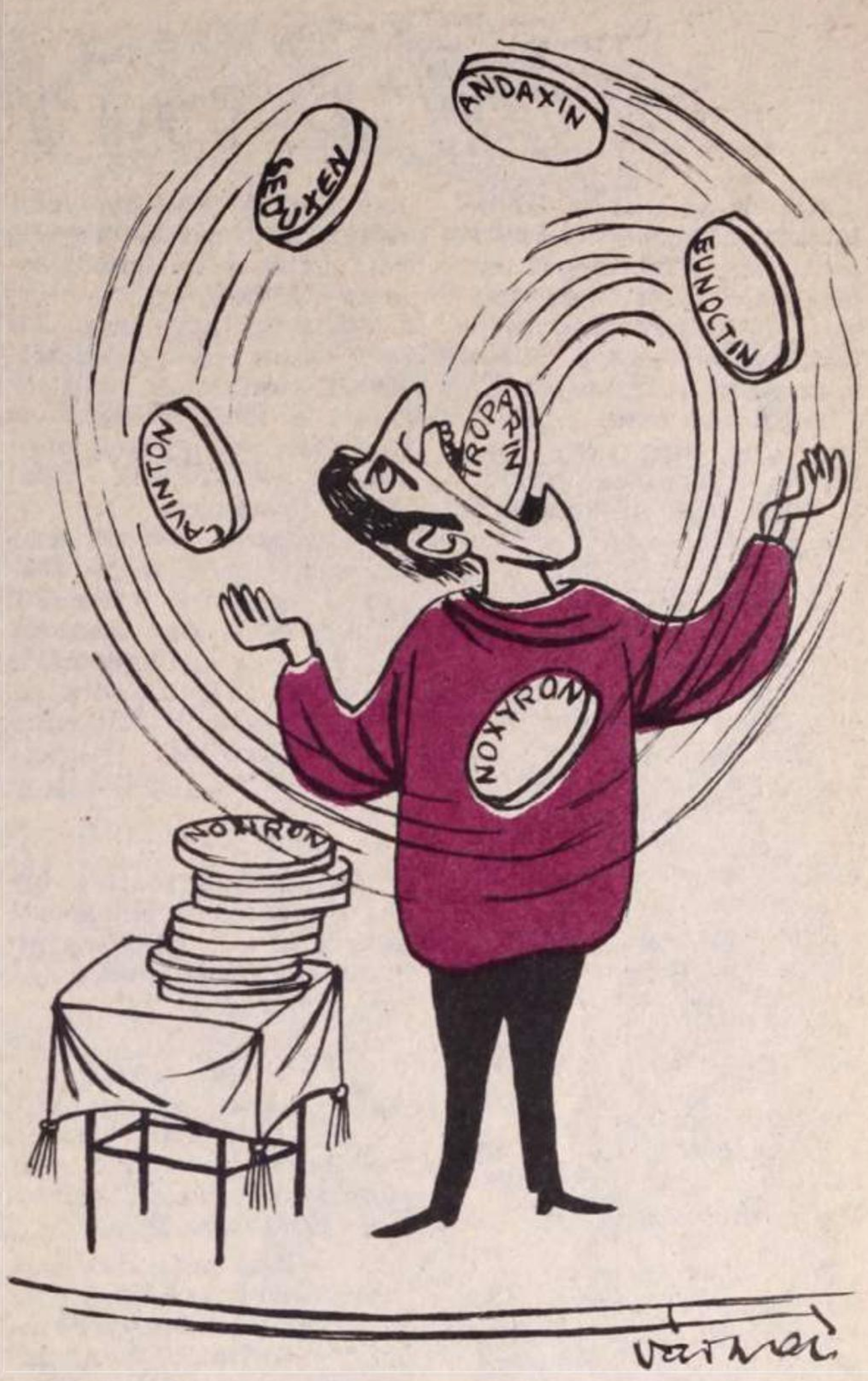
ANDAXIN
SEDUXEN
EUNOCTIN
CAVINTON
TROPARIN
NOXYRON
NOXYRON

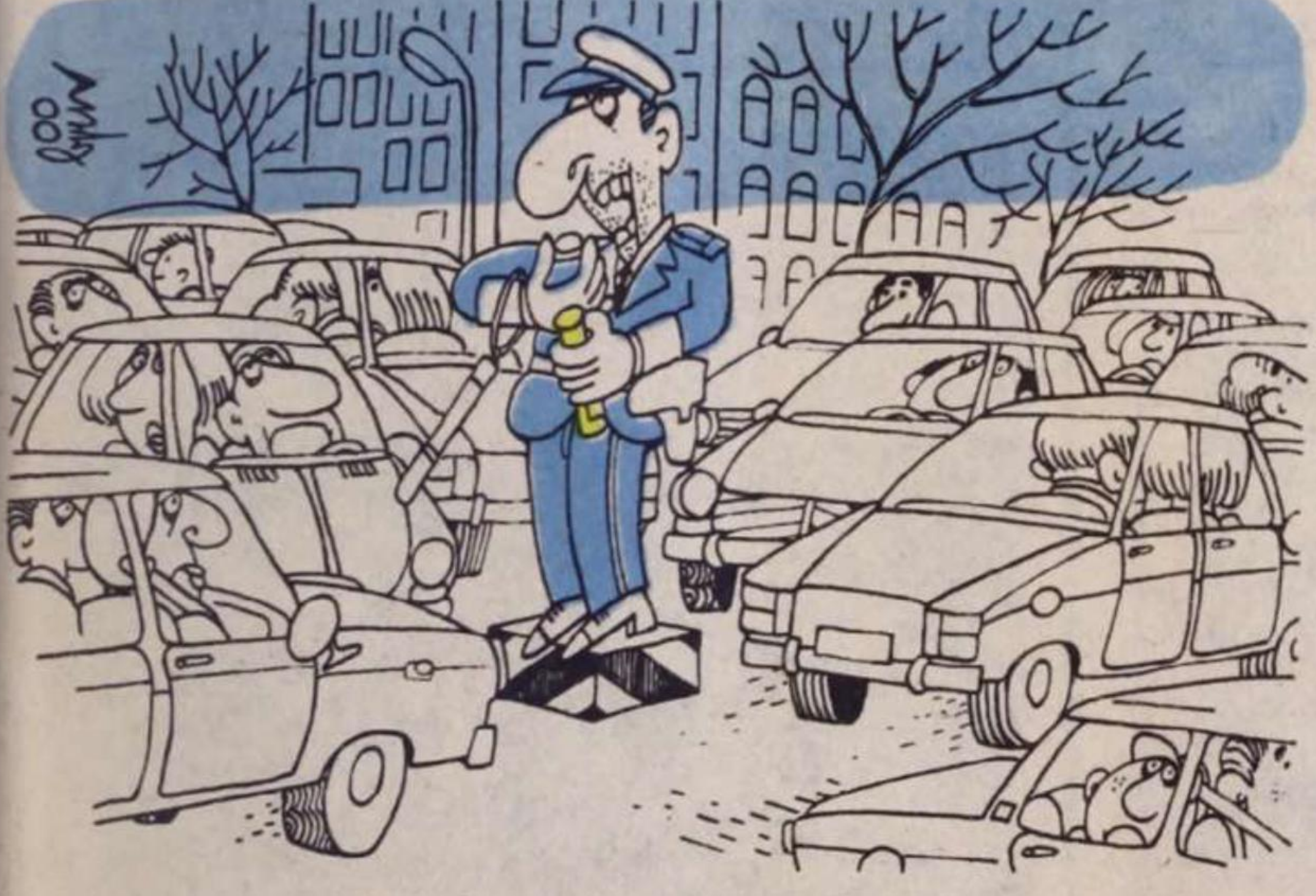

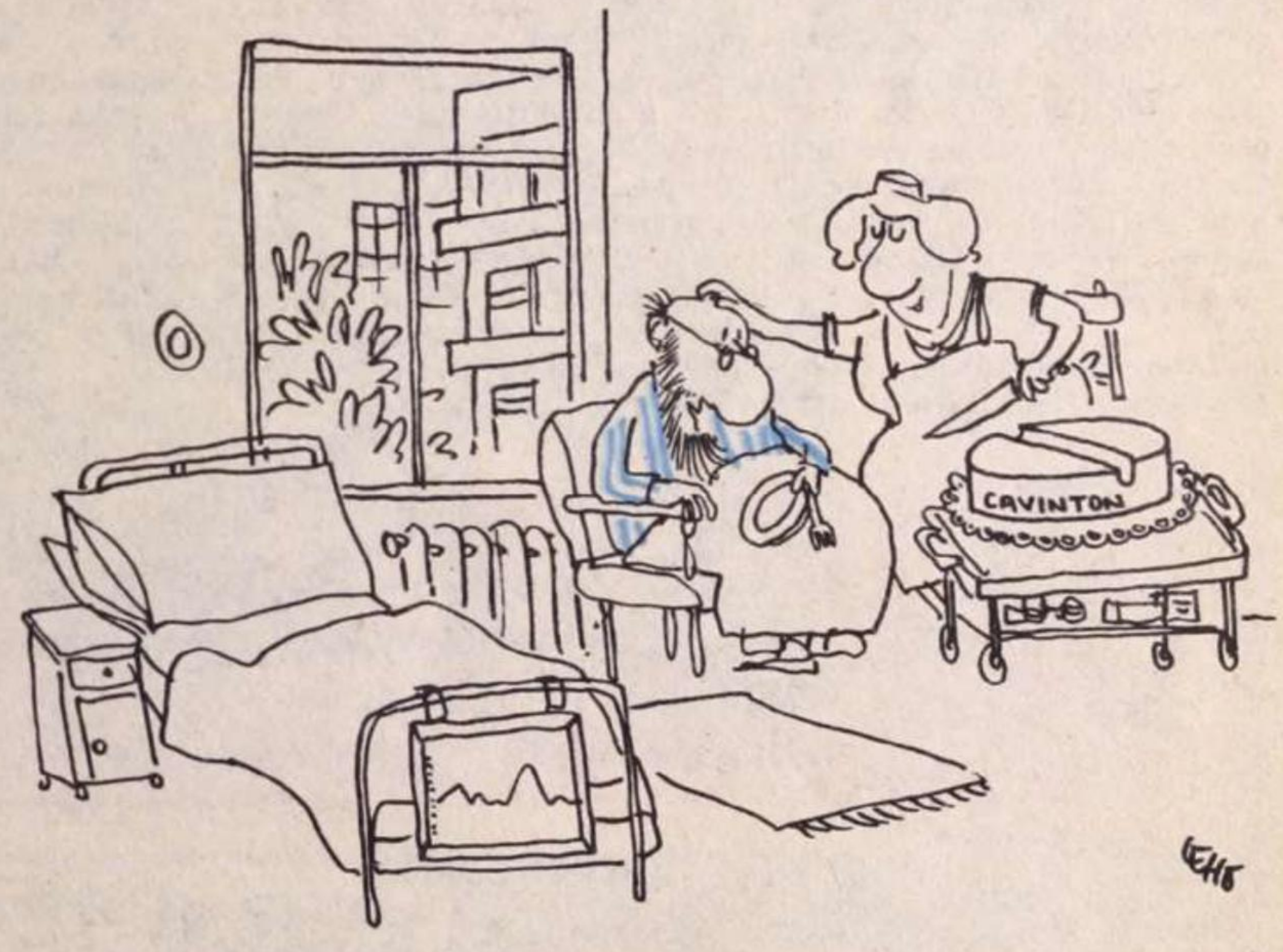

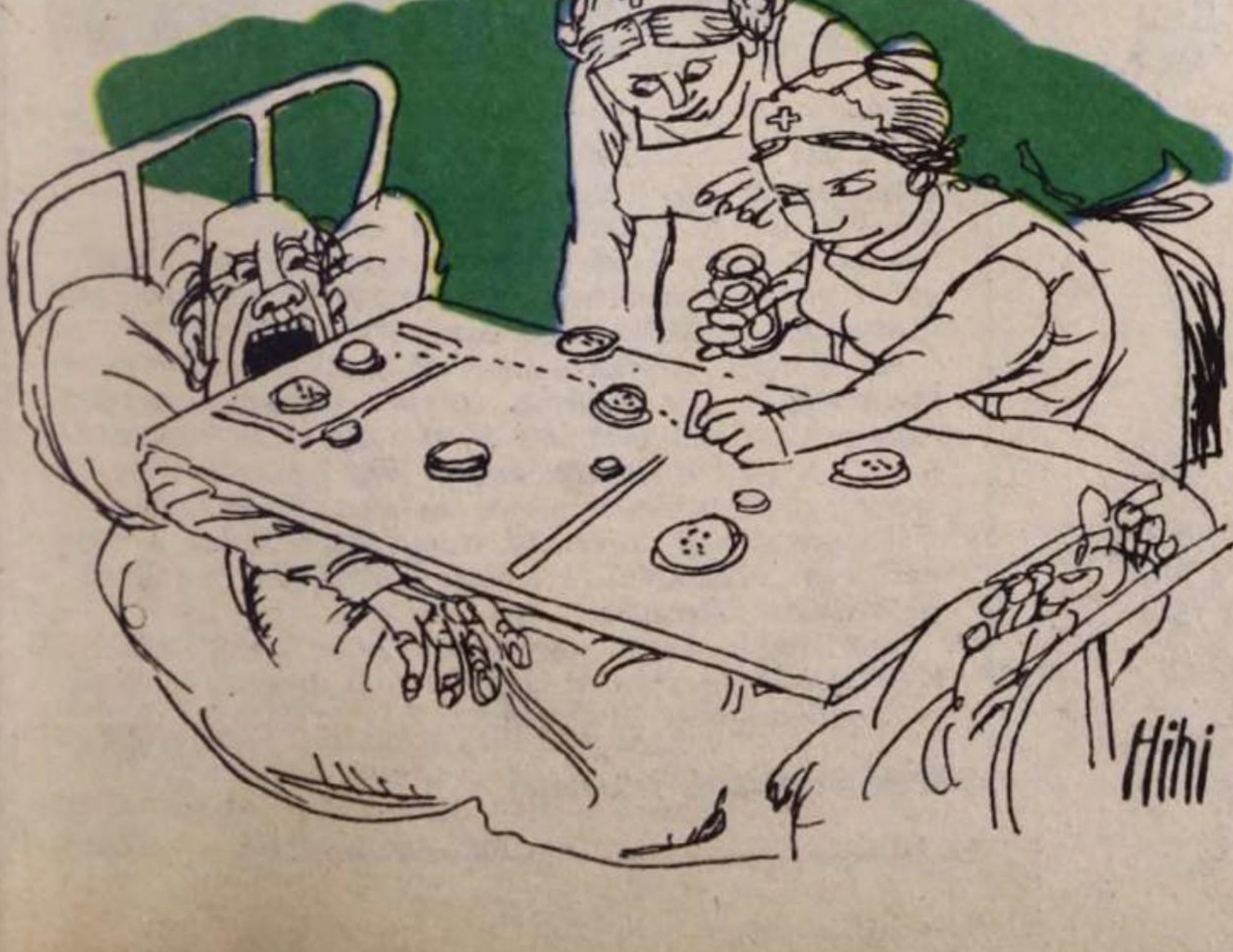

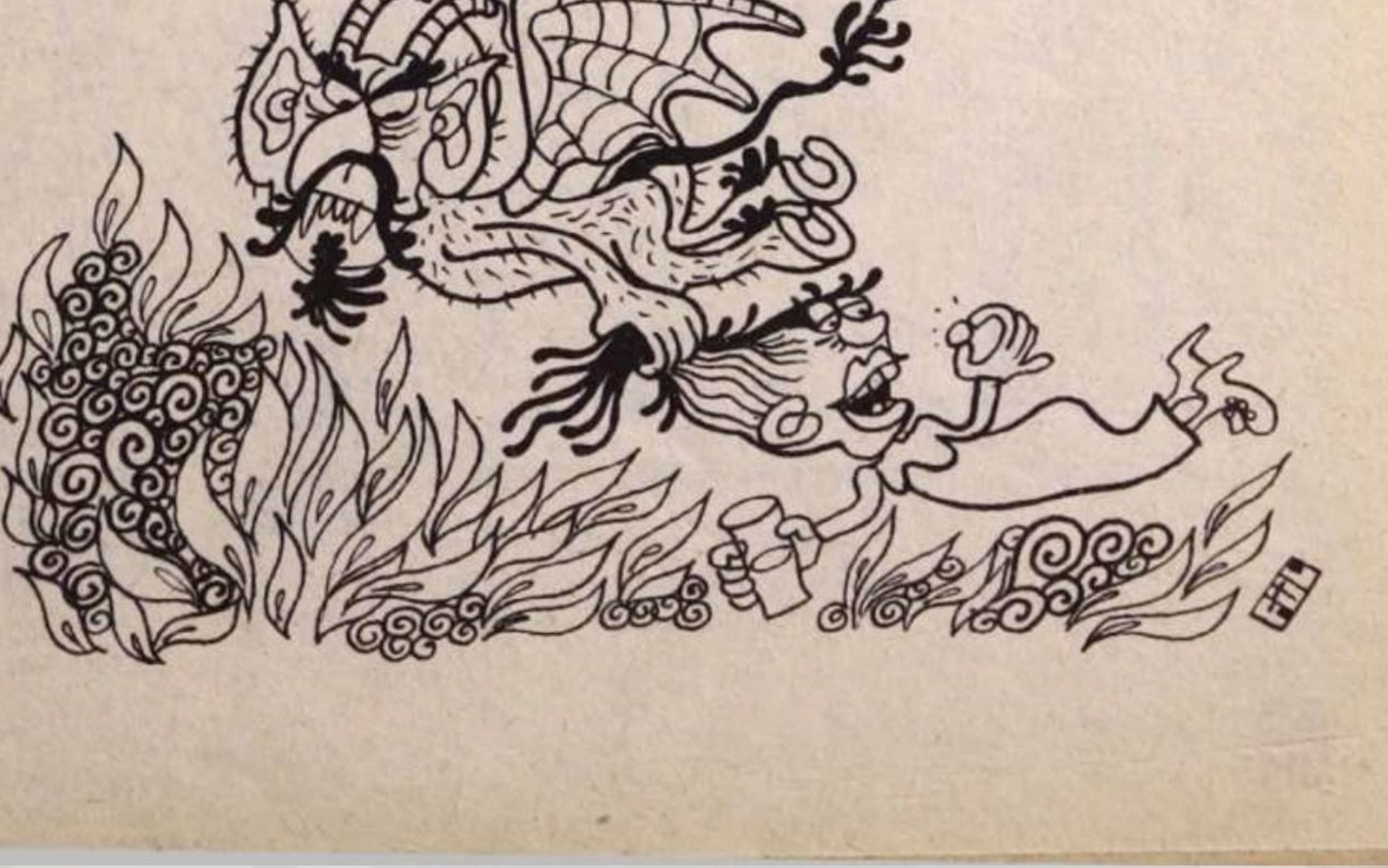

BAKI BAKI HÁTÁN

Kérdés az Élet és Irodalomból: *„Hogyan csatolhatunk hát értékességet egy kipróbálatlan jövőhöz, amikor korszerűségkoncepciónkat házi vagy állami használatra kiköpüljük?”*

Fogalmam sincs. Ami engem illet, még sosem csatoltam értékességet sehová, a legkevésbé egy koncepció kiköpülése közben.

*

A Magyar Erato című szép versantológiában egy régi orvosságos receptet is találunk, mely szerint az orvosság — egyebek közt — *„Fergész mein nicht* fűbűl” készítendő. A jegyzetek közt fordításként ez szerepel: „fergész mein nicht — *ne felejtsd az enyémet*”.

Szó, ami szó, a szöveg — kis hibával — akár így is fordítható; no de vajon miféle füve van akár a felejtésnek, akár az... izé... szóval, az „enyémnek”? Tán nem ártott volna a Vergissmeinnicht *pontos* fordítását is megadni. Mármint, hogy *nefelejcs*.

*

A Magyar Nemzet — a Hacsek és Sajó műfajáról szólván — „Komlós Vilmos és *Törzs* Jenő eredetijének” emlékét idézi.

Nos, a Jenő stimmel, Törzs azonban legföljebb csak az asztal, amely mellé a két kávéházi figura leül. Ama bizonyos Hacsek Jenő ugyanis nem Törzs, hanem *Herczeg* volt. És még csak ő sem volt az *eredeti* Hacsek! Előtte rövid ideig Salamon Béla, sőt maga a szerző, Vadnai László is alakította a szerepet.

*

„Isten lepkehálója kikerült téged” — olvasom egy halottsirató költeményben. Majd két sorral lejjebb ezt: *„Hisz Isten lepkehálója te voltál.”*

Tekintve, hogy egy József Attila nevű jeles költőelőd szerint „A líra: logika”, a fönti szillogizmus zárótételének így kell hangoznia: te, komám, kikerülted magadat.

Most azzal töltöm üres óráimat, hogy megpróbálom magam kikerülni. Nem megy. Az Istennek se, de még a lepkehálójának se. Még annyira se, mint ahogy a logikát sikerül kikerülnie némely újabb keletű költeménynek.

*

„Ez *valóban tényleg* így van” — olvasom egy sporttudósításban. Csakugyan igazán valóban tényleg így kell bizonykodni?

*

Egy vállalat reklám útján partnert keres „egy újfajta eljárással készült, *szobahőmérsékleten 2 évig eltartható készételgyártás* megvalósítására.”

Manapság nem meglepő, ha valamely gyártás 2 évig is eltart (szobahőmérsékleten); mindamellett annak ismerete sem volna közömbös, hogy meddig tart el maga a készétel.

*

Létezik stiláris baki is. Íme, idézet a Népszabadságból: „Baena Soares ahhoz a küldöttséghez *kívánt* csatlakozni, amelyet a Contadora-csoport négy tagállama és az őket támogató négy latin-amerikai ország *kíván* meneszteni... Ehhez a küldöttséghez *kívánt* csatlakozni Baena Soares is.”

Ehhez csak annyit *kívánok* hozzáfűzni, hogy léteznek nyelvünkben olyan kifejezések is, mint akart, óhajtott, szeretett volna, szándékozott. Néha nemcsak a nem kívánt, hanem a „kívánt” is lehet törlendő.

*

Magyar Nemzet: „Kihallgatásakor... *nem tudott megfelelő alibit igazolni, hogy miért tartózkodott a gyilkosság éjszakáján a tett színhelyének közelében.*”

Hogy a csudába igazolhatott volna alibit (máshollétet) az, aki nem volt máshol? Vagy újabban az is alibi, ha valaki közli, *miért* volt a bűntény helyszínén? Végül majd még a hírlapíró kolléga is alibivel fogja igazolni, miért tartózkodott ő maga az alibi eredeti jelentésének használatától.

*

„Cauntri-kategóriáról ír egy zenei díjkiosztás alkalmából a Magyar Hírlap. A díjakat — a Country-kategóriáét is — a budapesti Kongresszusi... izé... *Hauzban* adták át. Istenkém, ha ezt a cauntrit olvashatná, milyen jót derülne Régen elnök Vasingtonban! Jókedvében tán még a Roki Mauntenszet is megmászná.

*

Mondat a Valóságból: *„Sokkal előbb volt a kis falusi házakban színes televízió, telefon, mint nagy ház...”*

Érthető. Ha a kis falusi házakban előbb lett volna nagy ház, nem maradt volna hely a telefonnak. A tévéről nem is szólva.

Timár György

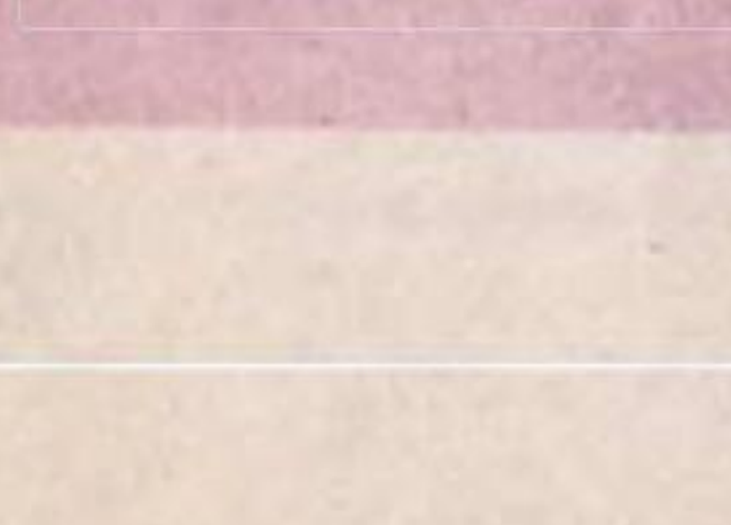
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A hatéves Pistike meglátott egy pávát és így szólt:

— Ezt a madarat bizonyára a színes televízió részére találták ki!

LAKÁSPROGRAM

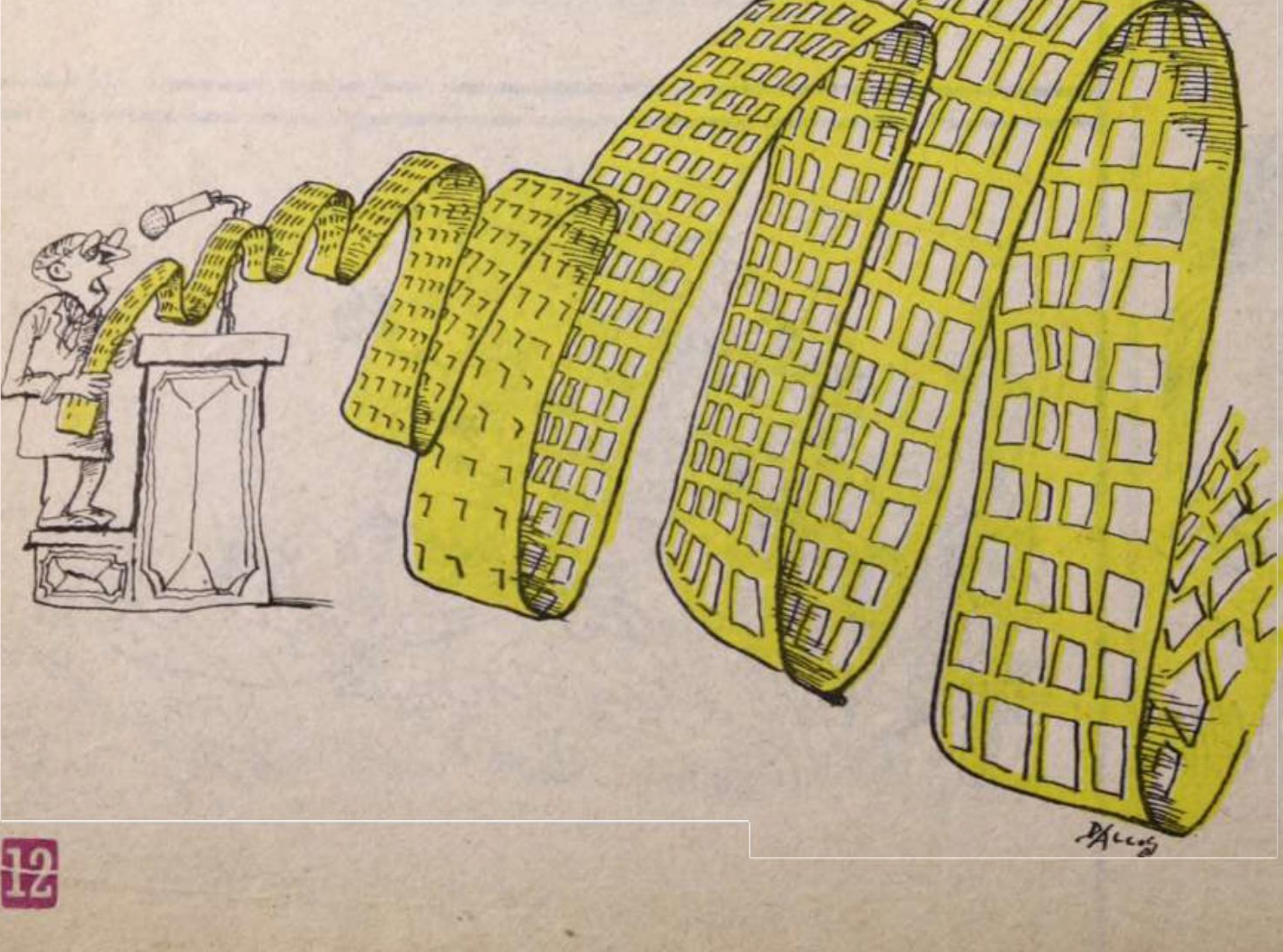

REKLÁMFA

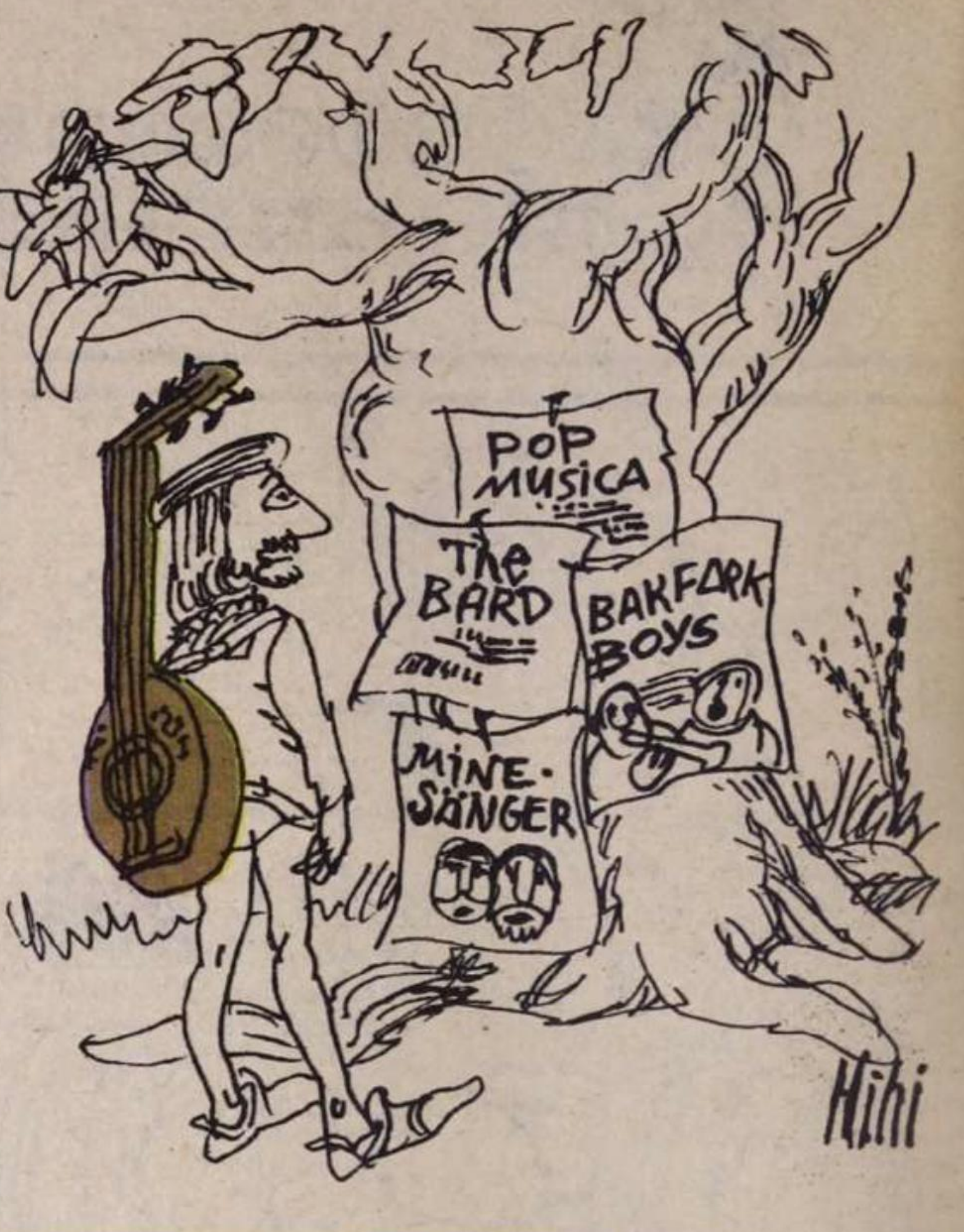

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Kisfiam! Maradj békén! Mi lesz, ha hazajön a papa és lecsatolja a nadrágszíját?

— Leesik a nadrágja!

FOTÓSAROK

ÜRES ÜVEGEK

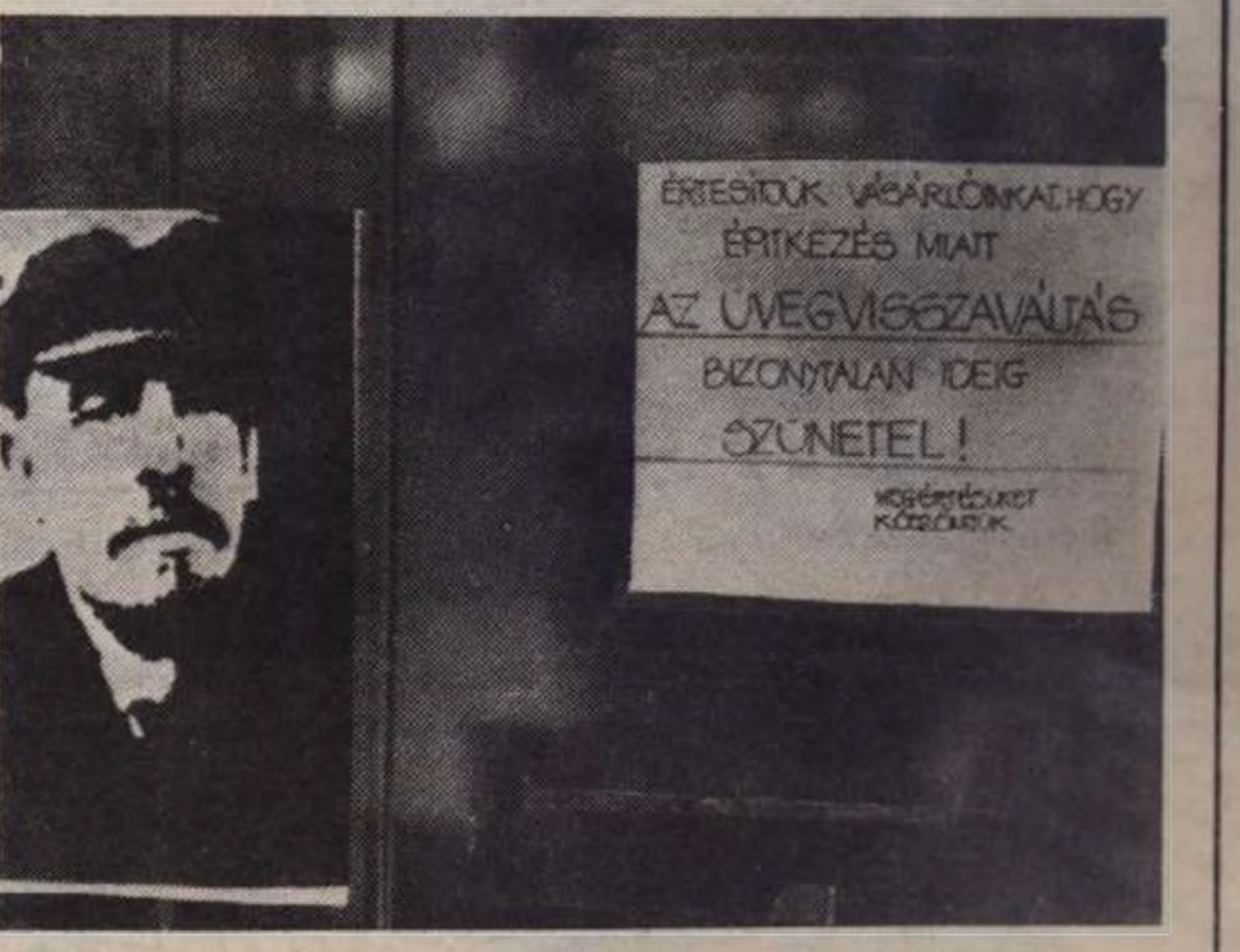

Január közepén az ország több településén megostromolták az üvegvisszaváltó palotákat. Az emelkedett hangulatban lévő emberek régi, ám ma is érvénnyel bíró jelszavakat tűztek tábláikra: Üveget vissza nem adunk! Az üveg azé, aki visszaváltja! Arccal a visszaváltó felé!

Az üveges ütközet váltakozó hadiszerencsével és hevességgel zavartalanul folyik. Egyesek nagyobb egyenlőséget követelnek — azt szeretnék, ha minden üveget visszavennének, míg mások már a sörösüvegek visszavételével is megelégednének.

Néhányan azt tervezik, hogy kibérelnek a Dunán egy sétahajót és onnan folytatják az üvegvisszaváltó ostromát.

Az üveges csata egyelőre tehát háromesélyes. Kimenetele — rekeszhiány és más tényezők miatt — meglehetősen bizonytalan.

efespé

(Teknős Miklós felvétele)

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Régi harmonikás, favázas fényképezőgépet; — Fémjelzett ezüst cigarettatárcát; — Régi pénzt, gyűjteménybe; — Használható írógépet; — Tatával kapcsolatos könyvet, térképet, várkalauzt, képeslapot, újságot stb.; — Proton vagy tömör kisméretű téglát (bontottat is); — Móritz György: Olasz nyelvkönyv I. kötetét; — Mini szakácskönyveket; — A Kner Nyomdában készült minikönyveket; — Nemere István: A rémület irányítószáma, A vak madár, A fantasztikus nagynéni és a Műkincsrablók a kisbolygón c. könyveit; — A 30-as, 40-es (esetleg korábbi) években kiadott iskolai tankönyveket, Vezényi Elek illusztrációival; — Az Ez a divat évkönyv 1978. és 1982-es példányait; — A karcsúság titka és Yudkin J. Ez a korszerű fogyókúra c. könyveket; — Az olasz kötőkönyv első két számát; — Fotellá összecsukható szivacsbetétes kempingágyat; — A Delfin-sorozat köteteit.

KÍNÁLNAK: Nemere István: Klausztropolisz, Élni életveszélyes, Az utolsó bolygó, Zuhanás a napba és A kozmosz lovagjai c. könyveket; — Az Autó Motor 1978—1986 közötti hiánytalan példányait; — TE 88 típ. Hilti ütvefúrót; — Láncfűrészt; — Felújított Evrika 3 típ. félautomata mosógépet.

CSERÉLNEK: Autogramgyűjteményt futballzászlókra, jelvényekre vagy dedikált labdarúgó-fényképekre; — Magyar postatiszta bélyegeket és festményeket régi pénzekre, fémjelzett ezüst cigarettatárcára, régi, harmonikás, favázas fényképezőgépre; — Az Autó Motor 1978—86 közötti hiánytalan példányait sátorra vagy kazettákra; — 60 db A-HA-képet, posztereket Kajagoogoo- és Limahl-poszterre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tételett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

CÉGÜNK REKLÁMJA?

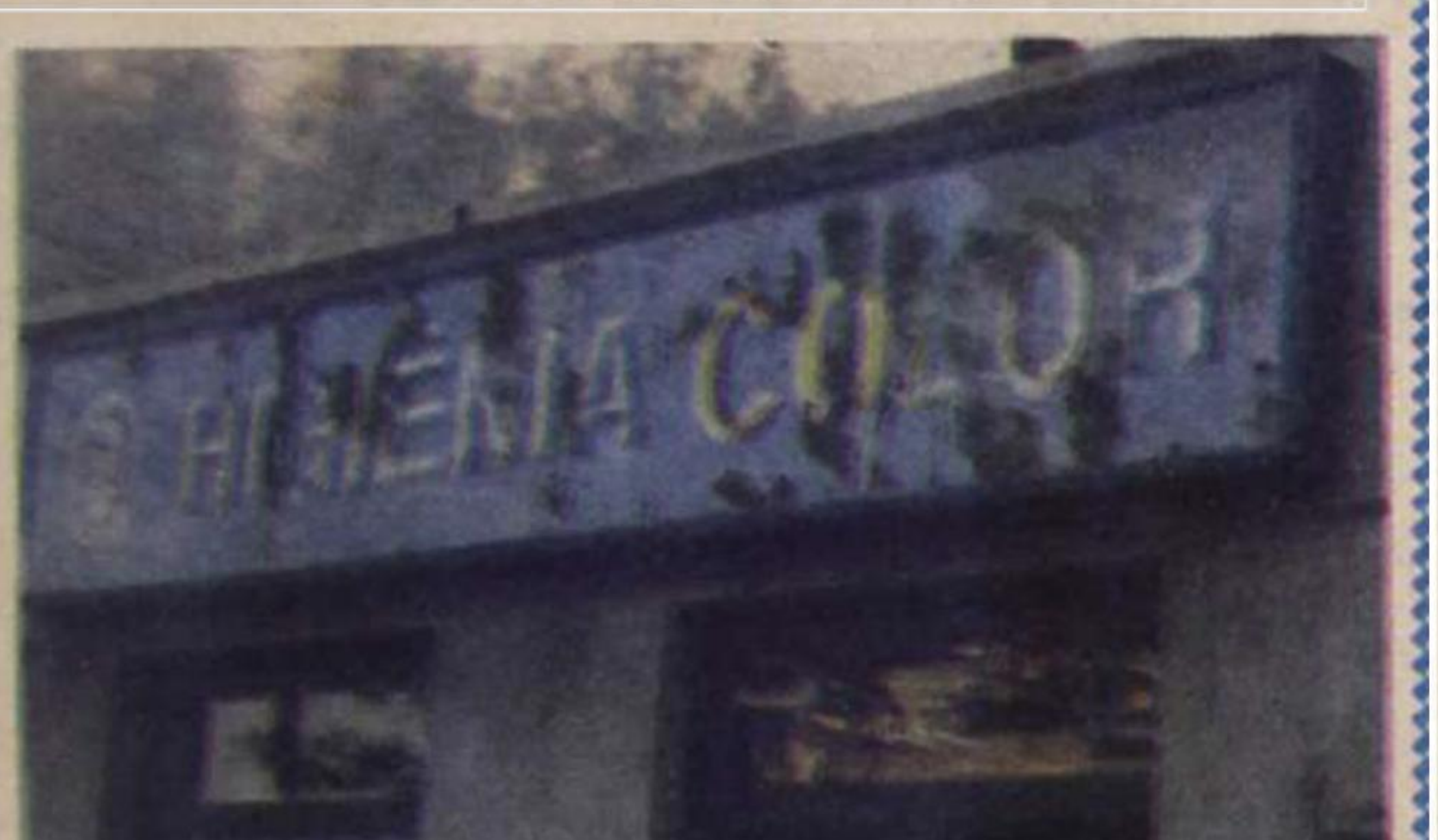

A fotót még tavaly októberben készítette Steven M. Shelley a Csanády utca Váci út felé eső végén levő Higiénia illatszer áruház portáljáról.

TÜCSÖK és BOGÁR

nőke. Hosszas alkudozások után a két párt végül is egyenlő arányban kap képviseletet a korábbi 22-ről 17 tagra csökkenő kabinetben. A kan-

17-et egyenlő arányban? Dehát ezt Fellini már megoldotta. Nyolc és fél!

(A Népszabadságból ollózta Gy. T., budapesti olvasónk)

asszony valamikor is átélhet. Képzeletében az állomás mögötti szenkupacon a földre teperték, hátracsavarták a karját, letépték róla. És ... és ... nem teljese-

Horror!

(A Magyar Nemzetben lelte B. B.)

Statisztikai felmérések bizonyítják, hogy a magas beosztású nők többségének több gyereke és férje van és kevesebb vált el, mint alkalmazott sorstársaik. Az International Management című szaklap nem-

Himhárem?

(A Magyar Hírlapban találta Sandi Istnan, szegedi olvasónk)

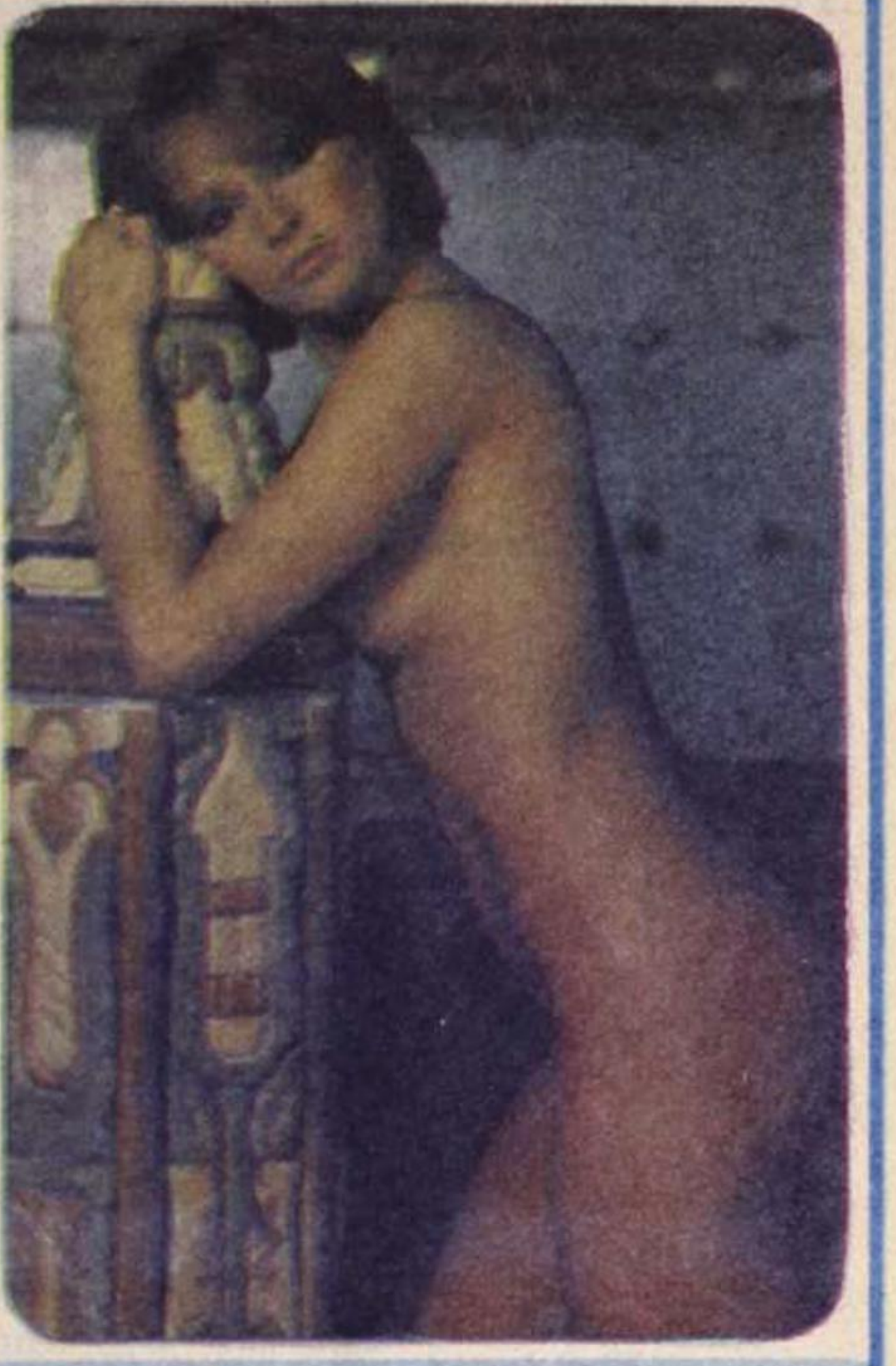

Ez az ÁFÉSZ (Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet) 1987-es kártyanaptára, amelyből újra kiderül, hogy a legfőbb érték az ember.

(Beküldte Guba Ferenc, jászberényi olvasónk)

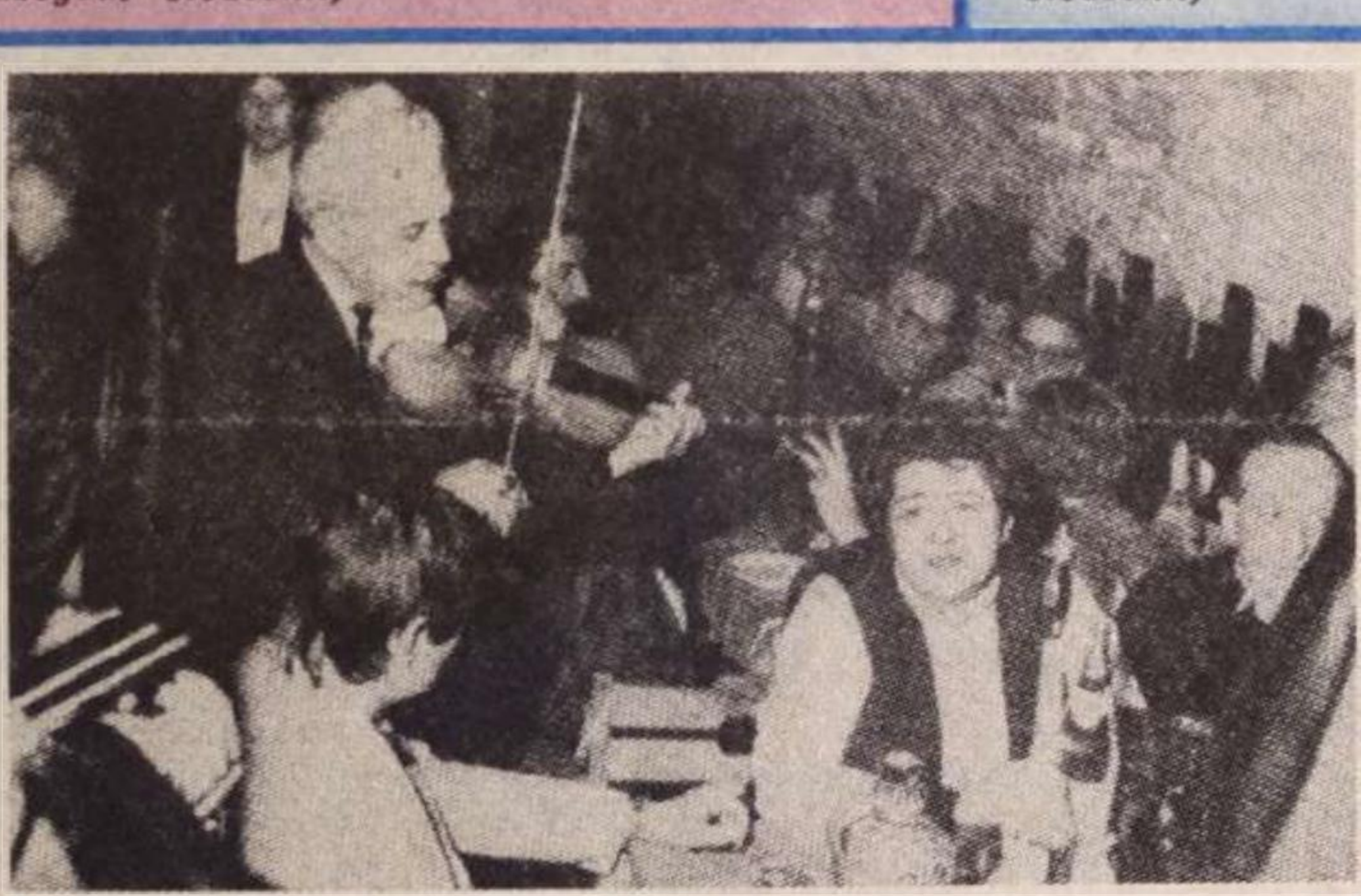

A MINISZTERTANÁCS ÜLÉSÉRŐL

Ki lehet az elsőhegedűs?

(A Szövetkezet c. lapban bukkant rá Nagy József, fertőrákosi olvasónk)

nem volt szülés, Komlón még 31-én, éjjel 12 óra előtt négyen is napvilágra bőgték magukat, Szigetváron délután — éppen

Afféle magyar Orfeusz-csecsemők lehettek. Bőgni kezdtek, mire éjjel 12-kor is feljött a nap.

(A Dunántúli Naplóból nyirta Diósy Gyula, pécsi olvasónk)

BIZTOSÍTÁS, BIZTONSÁG ...

Az Állami Biztosító talpraesett ügynöke felkereste barátomat, s minden ékesszólását latba vetette, hogy életbiztosítási szerződést kössön. Azért írom, hogy talpraesett ügynök, mert barátom hűvös volt és elutasító. De végül is több napon át tartó rábeszélés után beadta a derekát. Kitöltött egy tesztlapot és 380 forint befizetésével az ügyletet megkötöttnek tekintette. Ám tíz nap múltán a következő értesítést kapta:

„Tisztelt Ügyfelünk! Hivatkozással 1986. XII. 1-én aláírt életbiztosítási ajánlatra szíves tudomására hozzuk, hogy a kockázatvállalásra előírt szabályaink szerint biztosítását nem fogadhatjuk el.

A befizetett 380,— forint díjelőleget címére egyidejűleg visszautaljuk.

Tisztelettel:

Állami Biztosító"

Hangsúlyoznunk kell: barátomról bármiféle orvosi vizsgálat nélkül megállapították, valószínűleg nem sok ideje van már itt az árnyékvilágban. Negyvenkét esztendős, vidám, életerős emberről van szó, aki most kissé szorongóvá, depresszióssá vált az Állami Biztosító vésztjósló üzenete nyomán.

(galambos)

VÍZPARTON

című rejtvényünk megfejtése:

— Igazán olyan szegények vagyunk, hogy nem tudunk magunknak egy halat vásárolni?

200—200 forintot nyert:

Peszeki Ádámné, Budapest, Kálmán Imre u. 19. 1054.

Kormos Istvánné, Pétervására, Nevelőotthon, 3250

Rózsa Jánosné, Medgyesegyháza, Damjanich út 6. 5666.

A nyereményeket postán küldjük el.

A HÁZIBULI FELEJTHETETLEN PERCEI

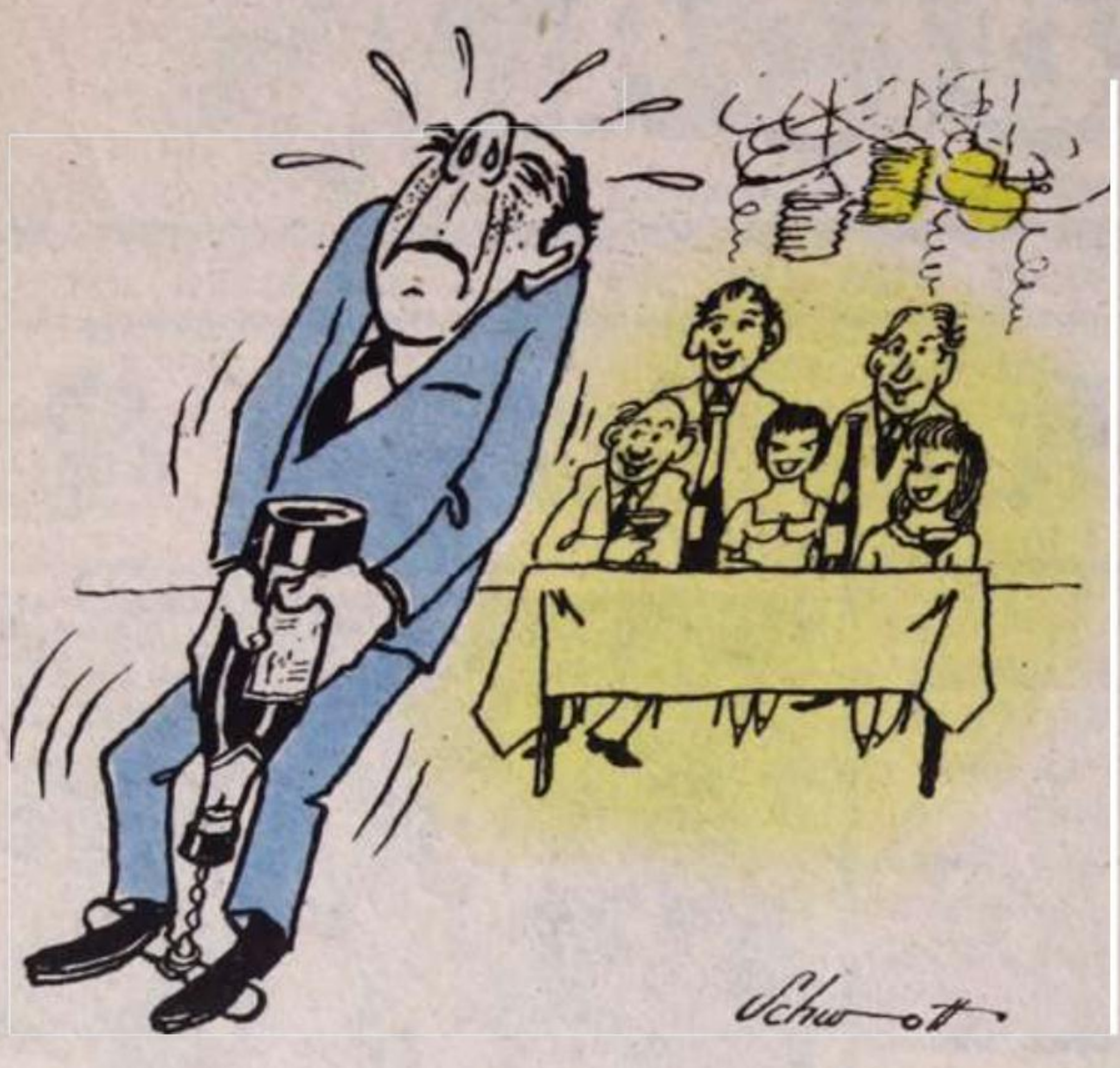

TRIBÜN

A jól végzett munkát soha nem kell megismételni — mondta a filozófus és ezzel csak egy dolgot bizonyított. Hogy sosem járt még a tornászok edzésén.

* * *

Egy amerikai szabadidőmagazin tornagyakorlatokat ajánlott az olvasóinak. Ilyenformán:

— Karjaidat nyújtsd a fejed fölé, ujjaidat kulcsold össze. Lábaidat zárd. Most csípőd enyhe elforgatásával ülj le a bal lábad mellé a földre. Karodat még mindig a magasban tartva állj fel. Ülj le a jobb lábad mellé. Ezt ismételd naponta tízszer és két hét múlva írd meg, mi lett az eredmény.

Két hét múlva egyetlen levél érkezett. Abban is egyetlen szó állt:

— Sérv!

* * *

Karrieriskola sportolóknak. Kivonat:

— Ha az edződdel vitatkozol és véletlenül neked van igazad, legokosabb, ha azonnal bocsánatot kérsz.

Alaszkai rögbicsapat vendégszerepel Miamiban. Ebédnél a plafonról egy szőrös hernyó hull az egyik játékos tányérjának szélére. Rémülten mutat rá, de a csapat helybeli kísérőjének arcizma sem rezdül.

— Látom — mondja. — Ez Florida.

A játékos a fejéhez kap:

— Úristen, te név szerint ismered a hernyókat?!

* * *

Autós tűnődés:

— Még olyan féket kellene feltalálni, amellyel a mögötted jövő kocsit állíthatod meg.

(p. p.)

HÓKRISTÁLYOK

Lábomra meleg csizmát, fülemre meleg kucsmát húztam, érzékeny búcsút vettem a családomtól s elindultam havat lapátolni. Egy óra múlva diadalmasan jelentettem: „Az erkély járható."

*

Hallom, országszerte gőzerővel dolgoznak a hidegindítók. Sürgősen meg kell fékezni őket! Már elég hideg van!

*

Az élelmiszerboltban, ahol normális körülmények között moccanni sem lehet az árutól, üresen ásitoznak a polcok, a hűtőpultok, eltűntek a tejes, kenyeres, üdítő italos konténerek. Egy üres kézzel távozó férfi így vigasztalta háborgó felebarátait: — „Vegyék úgy, hogy ingyenes turistaúton voltak egy közeli fővárosban."

*

Szubjektív nézőpont: az ország területét átlagosan 30—40 centiméter vastagságban borítja az objektív nehézség. A mentegetési munkálatok várhatóan egész éven át folytatódnak.

(böcz)

VILÁGJÁRÓ

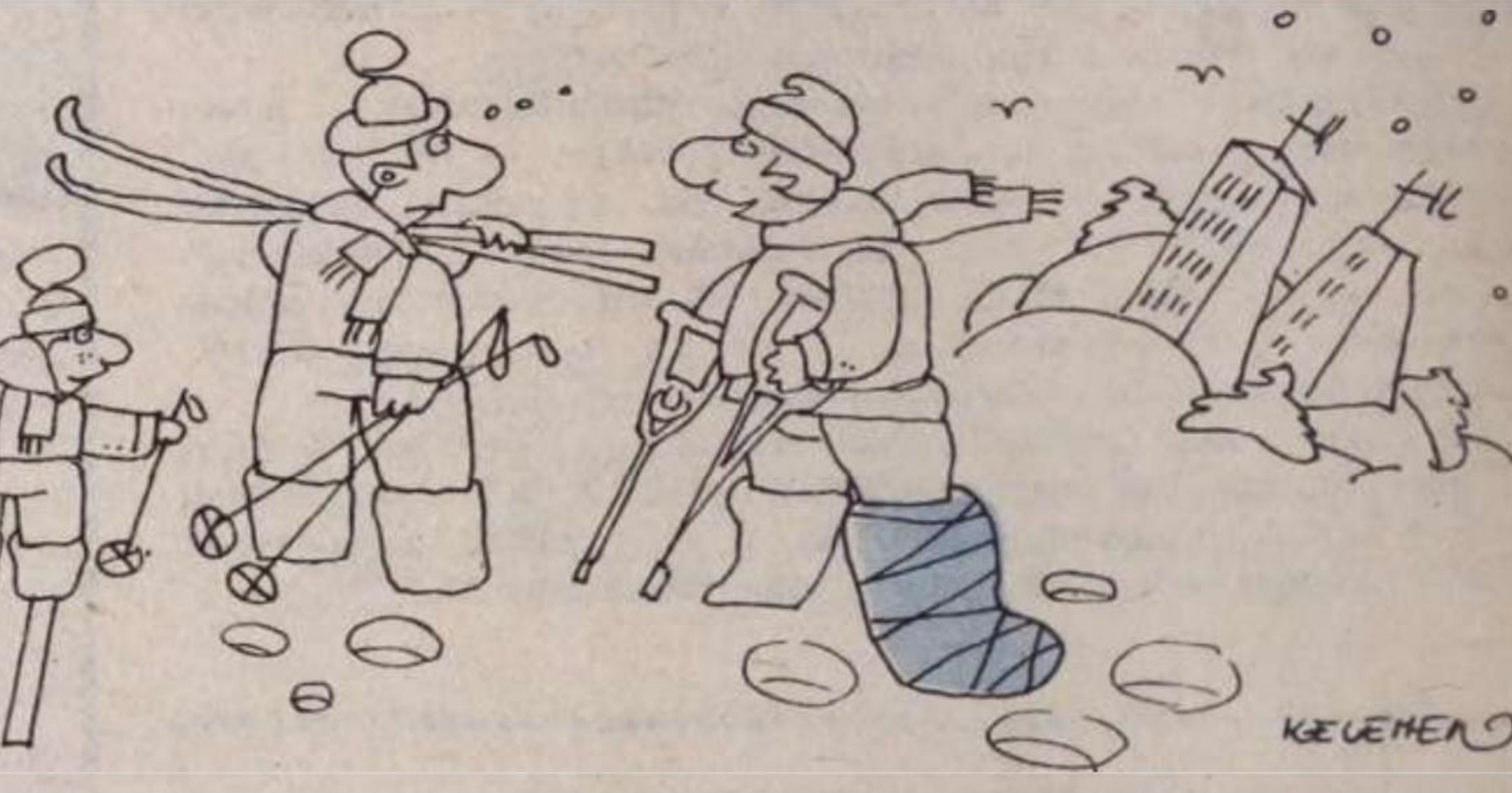

– Egy évvel ezelőtt Ausztriában, idén Olaszországban törtem el a lábam . . .

MÚLT

– Mielőtt összeházasodnánk, beszélnem kell neked a múltamról – mondja a leendő fiatalasszony. – Már megbocsáss –, szól a jövendő férj – de éppen két hete mesélted el részletesen a múltadat.

A hölgy válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 2-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

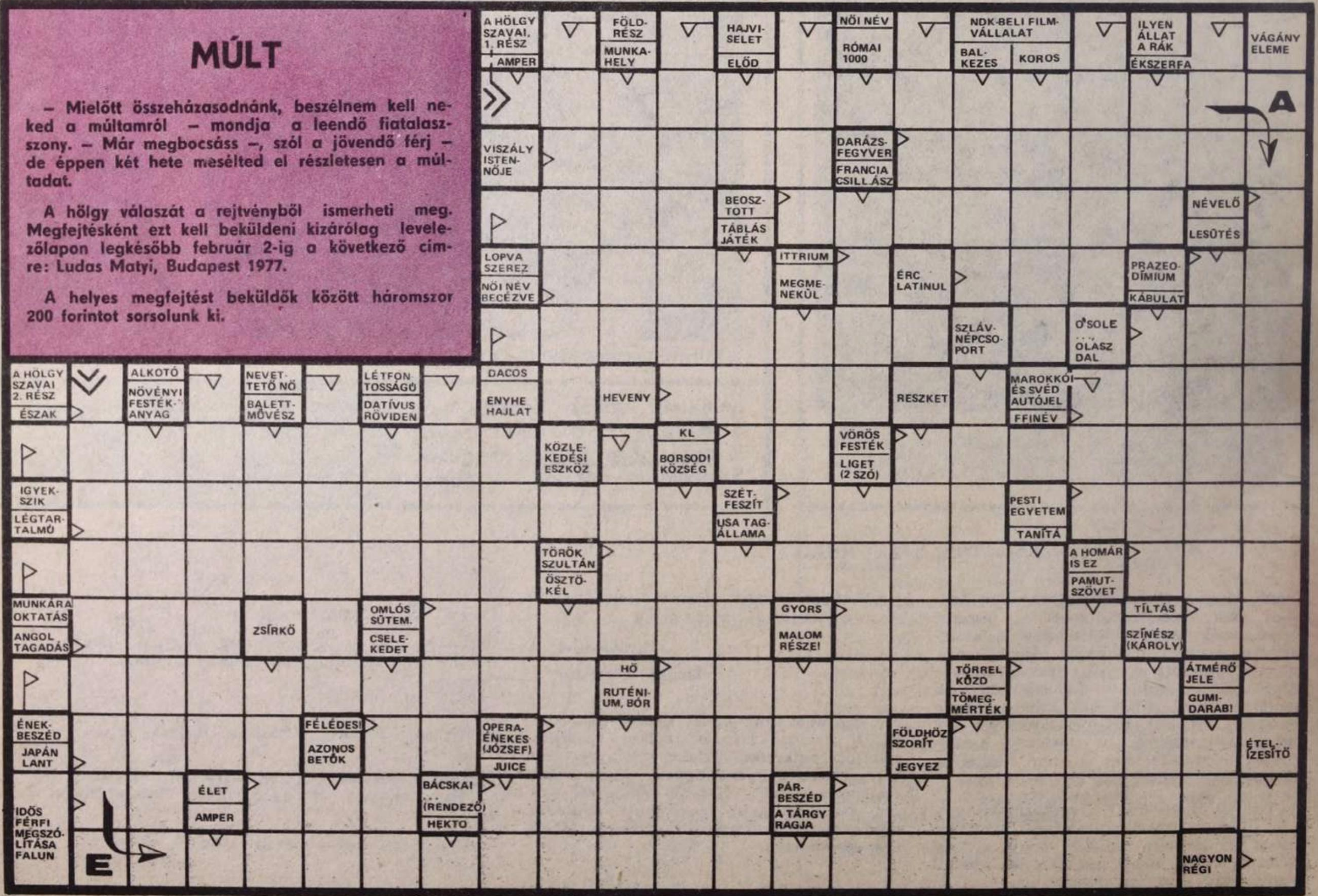
A HÖLGY SZAVAI, 1. RÉSZ
AMPER
FÖLDRÉSZ
MUNKAHELY
HAJVISELET
ELŐD
NŐI NÉV
RÓMAI 1000
NDK-BELI FILMVÁLLALAT
BALKEZES
KOROS
ILYEN ÁLLAT A RÁK
ÉKSZERFA
VÁGÁNY ELEME
A
VISZÁLY ISTENNŐJE
DARÁZSFEGYVER
FRANCIA CSILLÁSZ
BEOSZTOTT
TÁBLÁS JÁTÉK
NÉVELŐ
LESÜTÉS
LOPVA SZEREZ
NŐI NÉV BECÉZVE
ITTRIUM
MEGMENEKÜL
ÉRC LATINUL
PRAZEODÍMIUM
KÁBULAT
SZLÁVNÉPCSOPORT
O'SOLE . . ., OLASZ DAL
A HÖLGY SZAVAI 2. RÉSZ
ÉSZAK
ALKOTÓ
NÖVÉNYI FESTÉKANYAG
NEVETTETŐ NŐ
BALETTMŰVÉSZ
LÉTFONTOSSÁGÚ
DATÍVUS RÖVIDEN
DACOS
ENYHE HAJLAT
HEVENY
RESZKET
MAROKKÓI ÉS SVÉD AUTÓJEL
FFINÉV
KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZ
KL
BORSODI KÖZSÉG
VÖRÖS FESTÉK
LIGET (2 SZÓ)
IGYEKSZIK
LÉGTARTALMÚ
SZÉTFESZÍT
USA TAGÁLLAMA
PESTI EGYETEM
TANÍTÁ
TÖRÖK SZULTÁN
ÖSZTÖKÉL
A HOMÁR IS EZ
PAMUTSZÖVET
MUNKÁRA OKTATÁS
ANGOL TAGADÁS
ZSÍRKŐ
OMLÓS SÜTEM.
CSELEKEDET
GYORS
MALOM RÉSZE!
TILTÁS
SZÍNÉSZ (KÁROLY)
HŐ
RUTÉNIUM, BÓR
TÖRREL KÖZD
TÖMEGMÉRTÉK
ÁTMÉRŐ JELE
GUMIDARAB!
ÉNEKBESZÉD
JAPÁN LANT
FÉLÉDES!
AZONOS BETŰK
OPERAÉNEKES (JÓZSEF)
JUICE
FÖLDHÖZ SZORÍT
JEGYEZ
ÉTELÍZESÍTŐ
ÉLET
AMPER
BÁCSKAI . . . (RENDEZŐ)
HEKTO
PÁRBESZÉD
A TÁRGY RAGJA
IDŐS FÉRFI MEGSZÓLÍTÁSA FALUN
E
NAGYON RÉGI

IMPORT HUMOR

TÉLI TÉMÁK

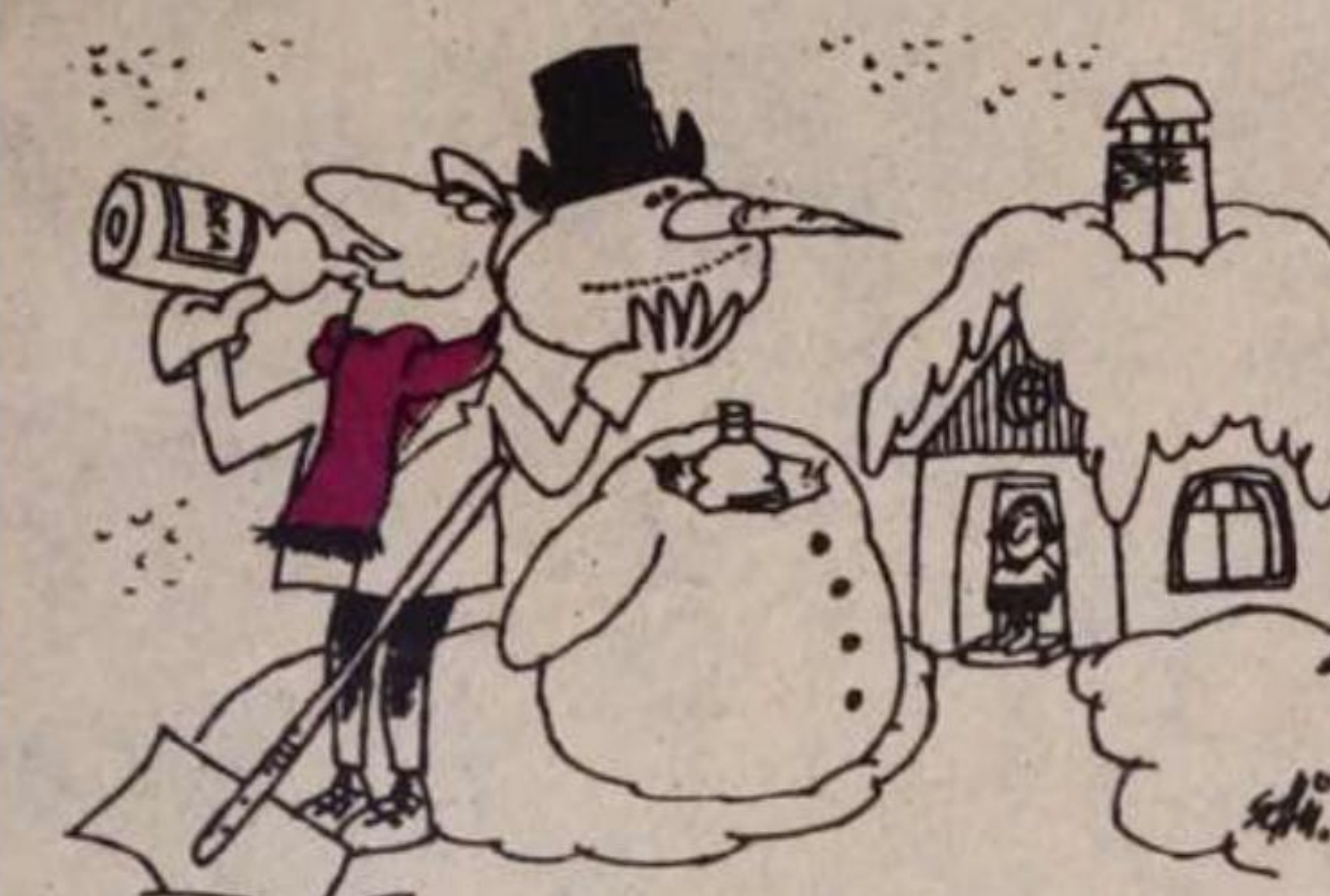

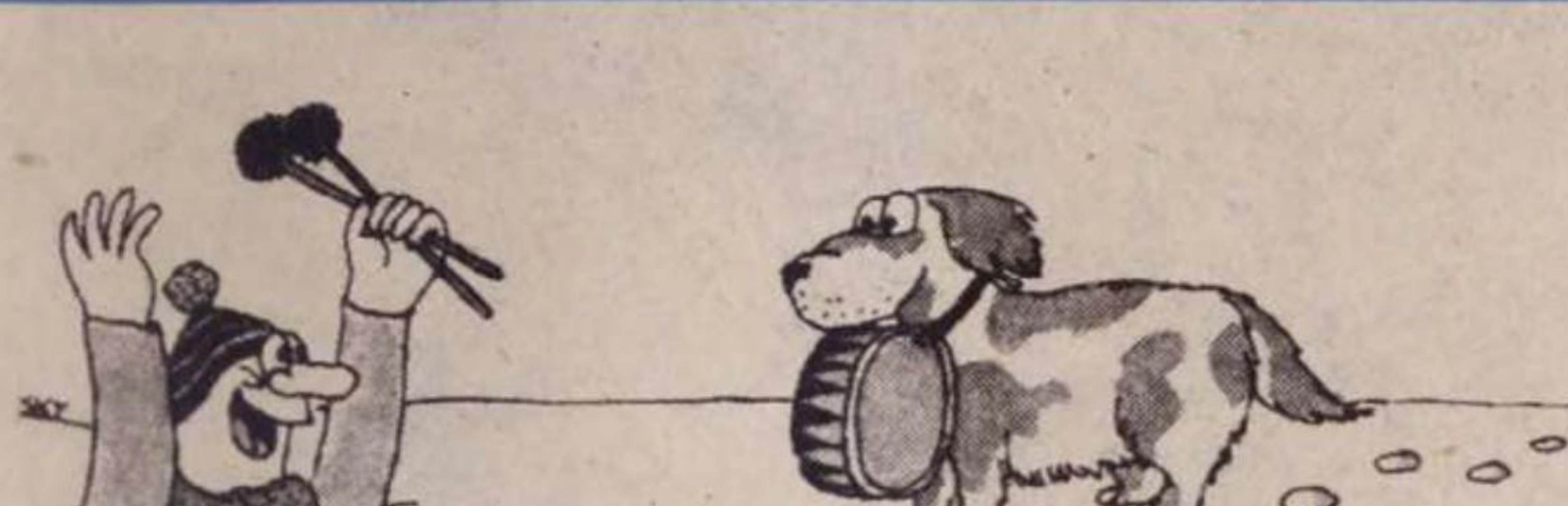

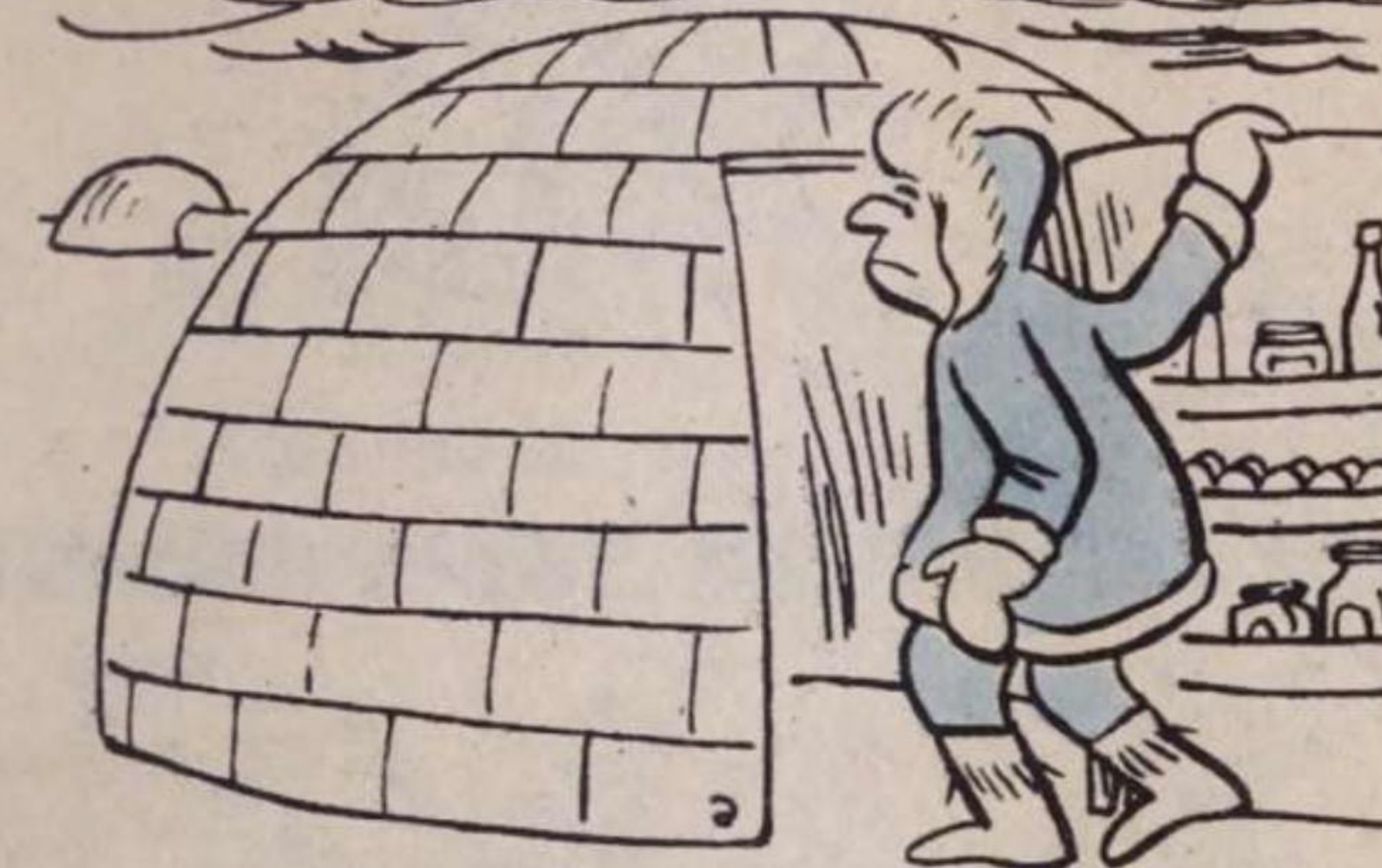

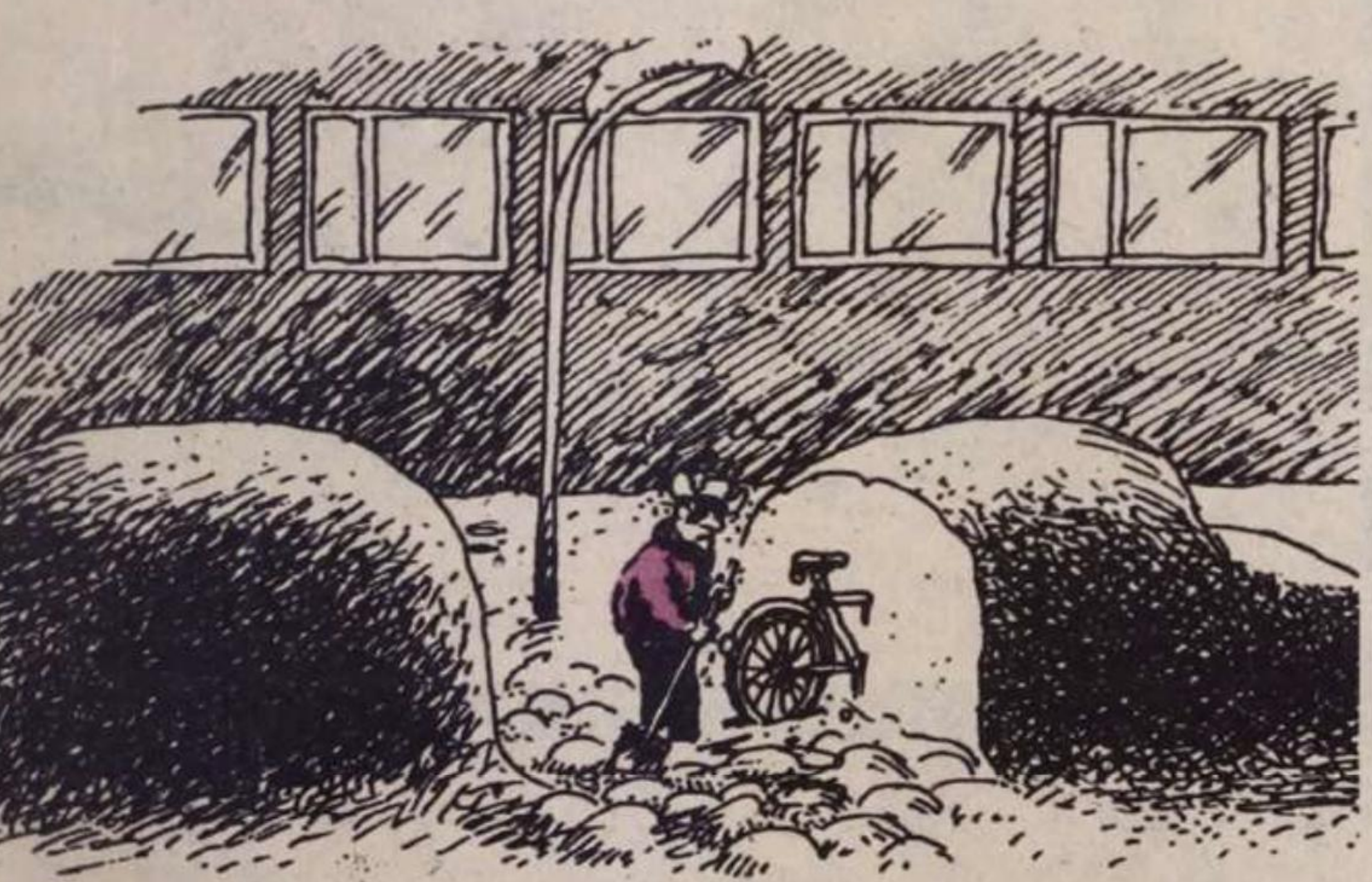

Helyenként zápor eső, zivatar

Minap estetájt bekukkantottam néhai törzshelyemre, a Cimbalom Kávéházba megnézni, hogy mi van a régi fiúkkal. Persze ott ültek ugyanannál a sarokasztalnál. Rézmáz Kázmér semmit se változott, csak a halántéka lett fehérebb egy árnyalattal. A kövér Meszetneki friss túrósbéleseket majszolt és közben a sikeres diétájáról tartott előadást.

— Mi van doktor Stopvájsszal? — érdeklődtem. — Él még az öreg?

— Méghozzá egy fiatal pipivel él! — nevetett Kázmér. — A doktor kénytelen volt hozzáköltözni, mivel a felesége lelépett egy jugoszláv vendégmunkással, és magával vitte a lakásukat is, egy utánfutóval súlyosbított Polski Fiatot. Stopvájsz utánuk futott, de akkor már hetedhét határon túl voltak. Mellesleg azért laktak az utánfutóban, mert az asszonynak költözési mániája volt és könnyebb parkolóhelyet cserélni, mint lakást.

Hogy a pipi mit eszik az aggastyánon, azt már nem sikerült megtudakolnom, mert sokatmondó arckifejezéssel befutott Géz Géza:

— Képzeljétek — újságolta lelkendezve —, ma felhívott Pincési főrendező és közölte, hogy a következő szezonban bemutatják a darabomat az Alagút Színházban!

— Gratulálok! — mondtam őszinte elismeréssel, mivel ebből a mamlasz Gézából igazán nem néztem volna ki ilyesmit.

— Mi a címe? — érdeklődött Rézmáz Kázmér.

— „Helyenként zápor eső, zivatar". Színmű három felvonásban — válaszolt a szerző. — Írta: Géz Géza.

— Mit nem mondasz?!

— A színhely tulajdonképpen nincs is konkrétan meghatározva — magyarázta Géza —, ugyanis nem akartam megkötni vele a rendező kezét. A mai rendezők szeretnek alkotó módon hozzányúlni az irodalmi nyersanyaghoz, mert csak ez a rugalmas módszer teszi lehetővé a művészi koncepciójuk kibontását.

— És kik a történet szereplői? — kíváncsiskodom. — Kettőskönyvelők? Kettős ügynökök? Szűzek? Utcalányok?

— Te kicsit kiestél már ezekből a kulturális ügyekből — fordult hozzám Géz Géza megbocsájtó mosollyal. — Hát hogy jövök én ahhoz, hogy egy Pincésinek előírjam, miféle figurákat rendezzen! Ez az ő szuverén joga! Mindjgrzwpsky, a világhírű lengyel rendező például képtelen színpadra állítani a Lear királyt, pusztán azért, mert zavarja őt, hogy Shakespeare pont három királylányt írt bele. Nem kettőt, nem négyet, vagy négy és felet... Hát igen, ilyen ósdi feltételek mellett ma már nem lehet korszerű színházat csinálni!

— Legalább áruld el, hogy miről szól a darab? — kötöttem az ebet a karóhoz.

— Hogy-hogy miről? — nézet rám értetlenül Géza. — Hát amiről Pincési akarja!... Házasságszédelgés Katmanduban. Egy néma kislány pusztán akaraterővel első lesz az Eurovízió dalfesztiválján. Néró császár rágyújt Rómára. Második József, halálos ágyán visszavonja a leányágat... Nekem teljesen mindegy a téma, fő, hogy előadják a művemet! Ez ma kizárólag a rendezőtől függ. Ha neki tetszik a móka, akkor van premier, ha nem tetszik, akkor, ezt, ni! Nem bolondultam meg előre elfűrészelni magamat...

— Csak nem akarod azt mondani — kérdeztem hüledezve —, hogy az egész izéből csak a címét írtad meg és beadtál nekik egy paksaméta üres papírt, nehogy a szöveggel megkösd a rendező kezét?!

— Pontosan így történt! — bólintott Géza. — S amint látod, a számításom bevált, mert ma reggel Pincési, az Alagút Színház mindenható főrendezője személyesen felhívott és gratulált a darabomhoz. Bármibe le merné fogadni, hogy a soron következő évad kiemelkedő eseménye lesz a „Helyenként zápor eső, zivatar".

— És a részletekről nem mondott semmit?

— De igen. Azt mondta, hogy van benne néhány igazán eredeti meglátás, de a címén még dolgozni kell...

Dan Dalmat

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
87.2308/20-04
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0611

KÉT SZOMSZÉDVÁR

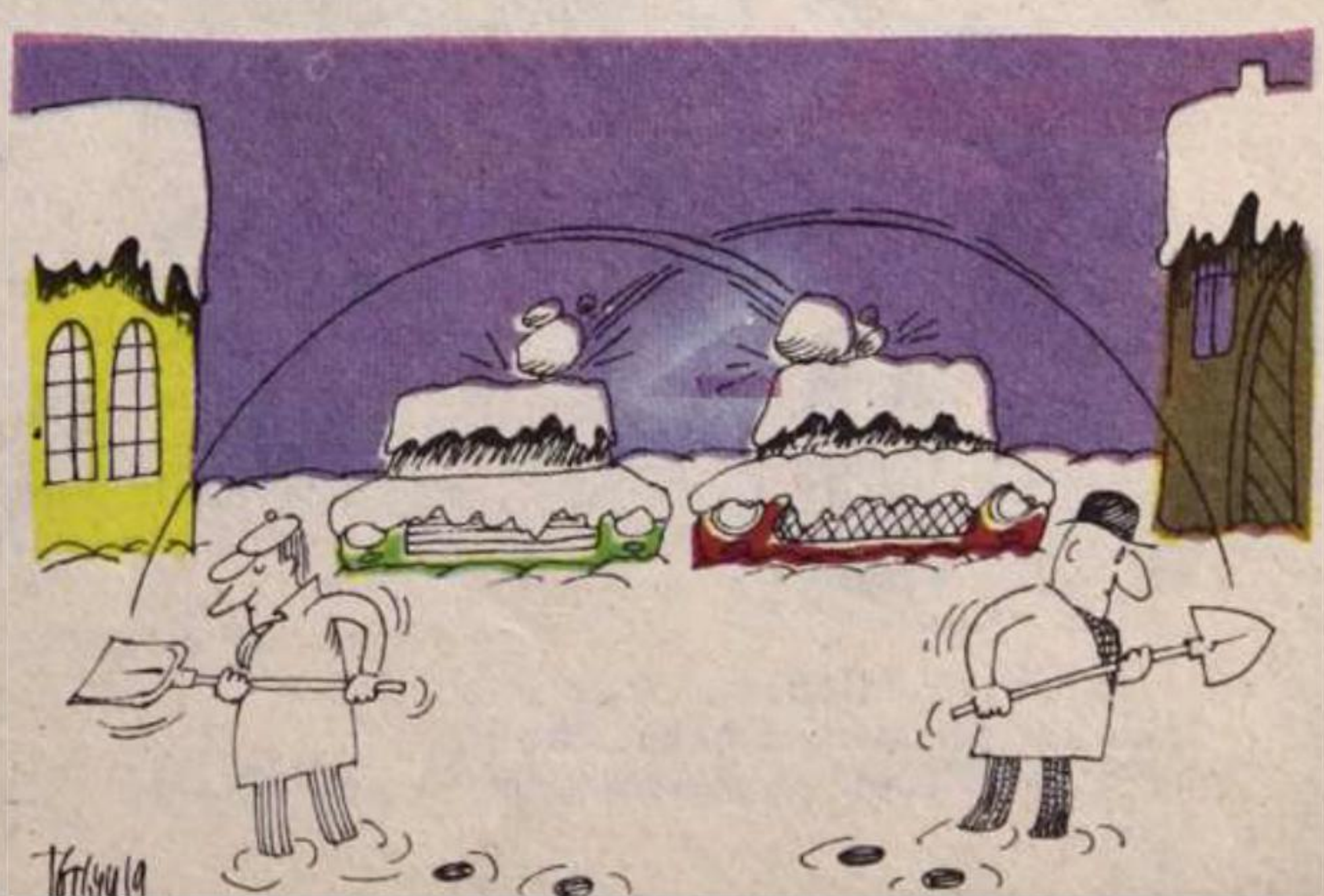

zimankó

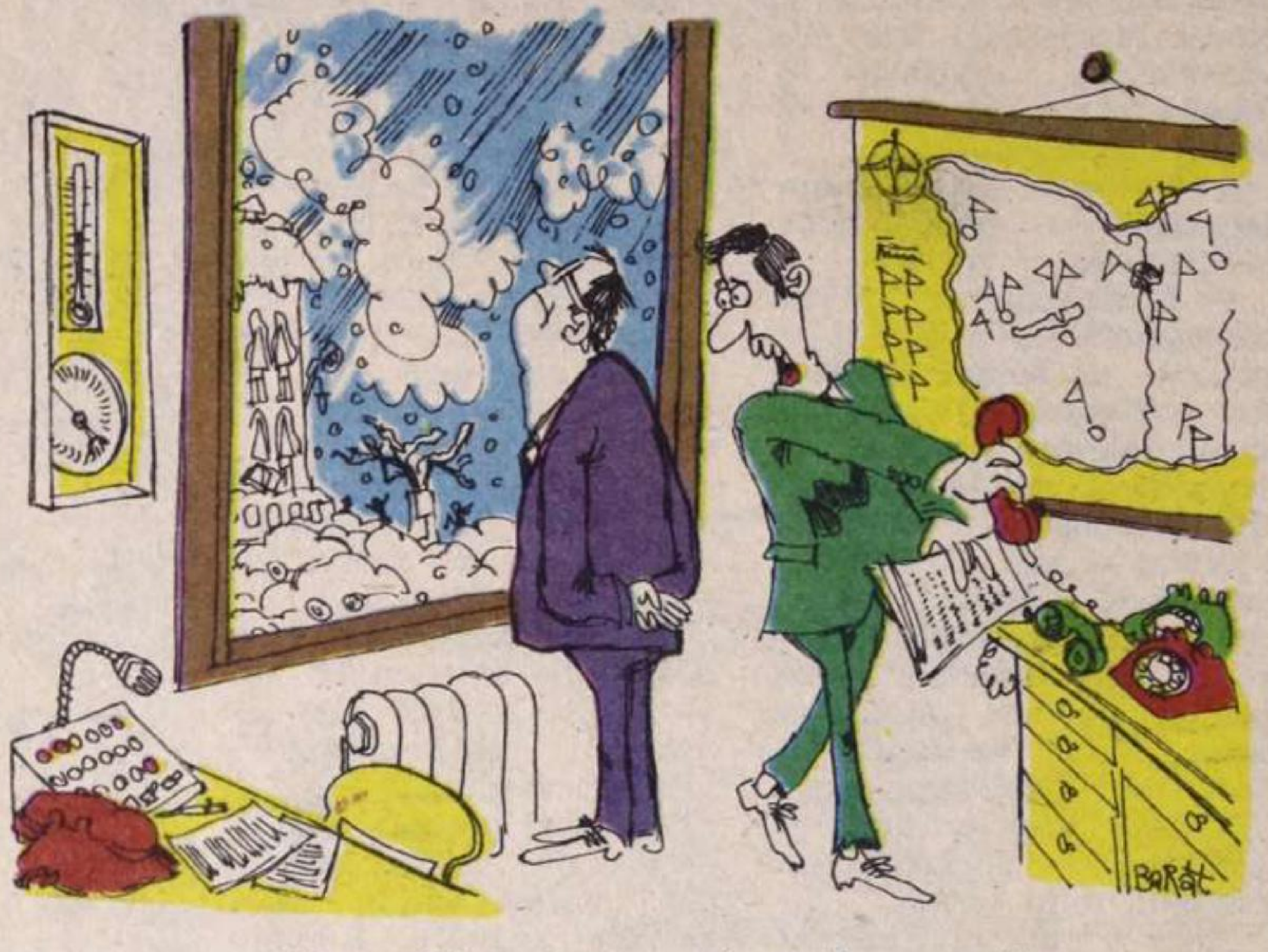

– Mit gondolsz, gipsz van elegendő, vagy só?

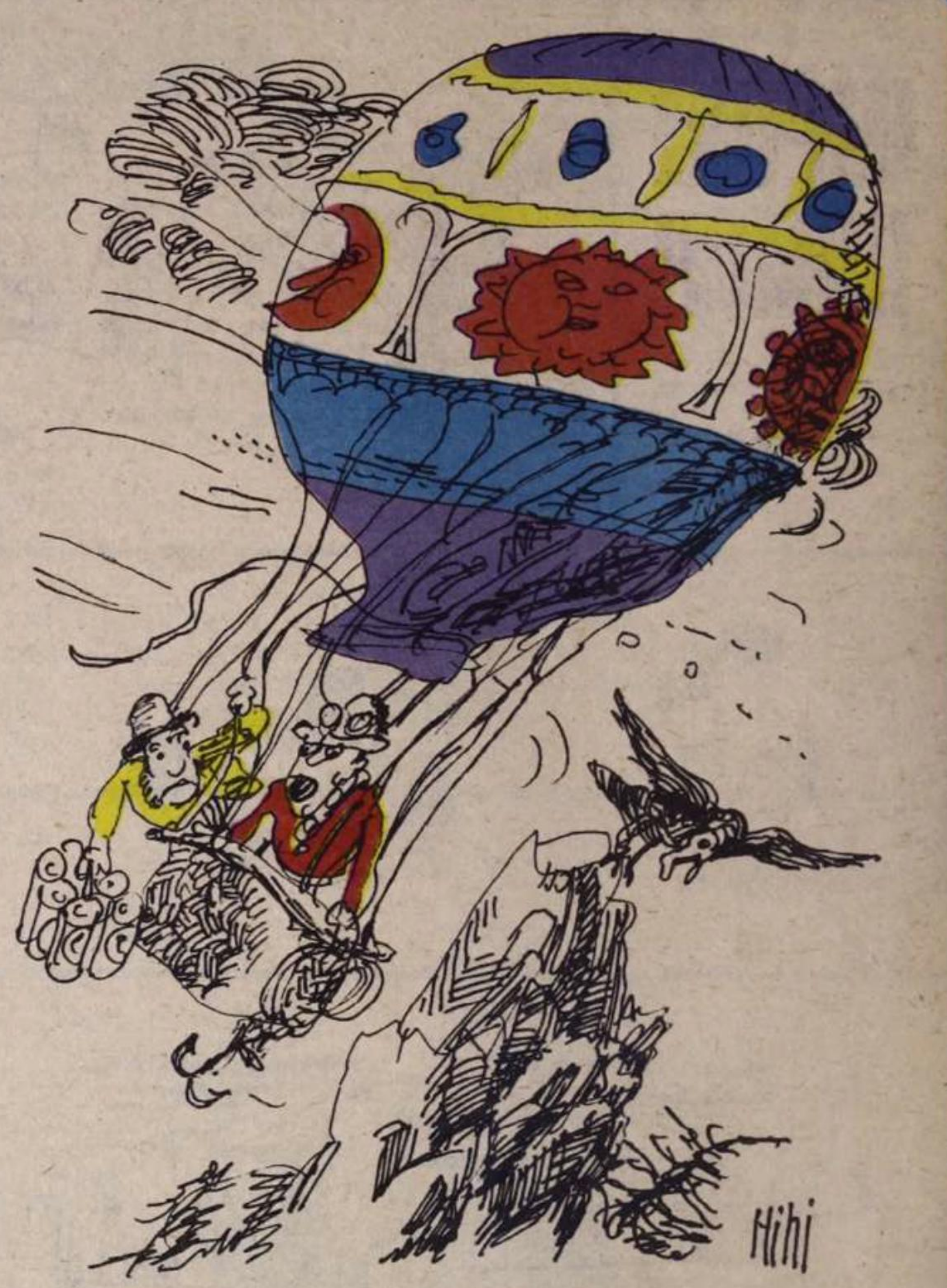

– Megőrültél? A dobozos sört akarod kidobni?

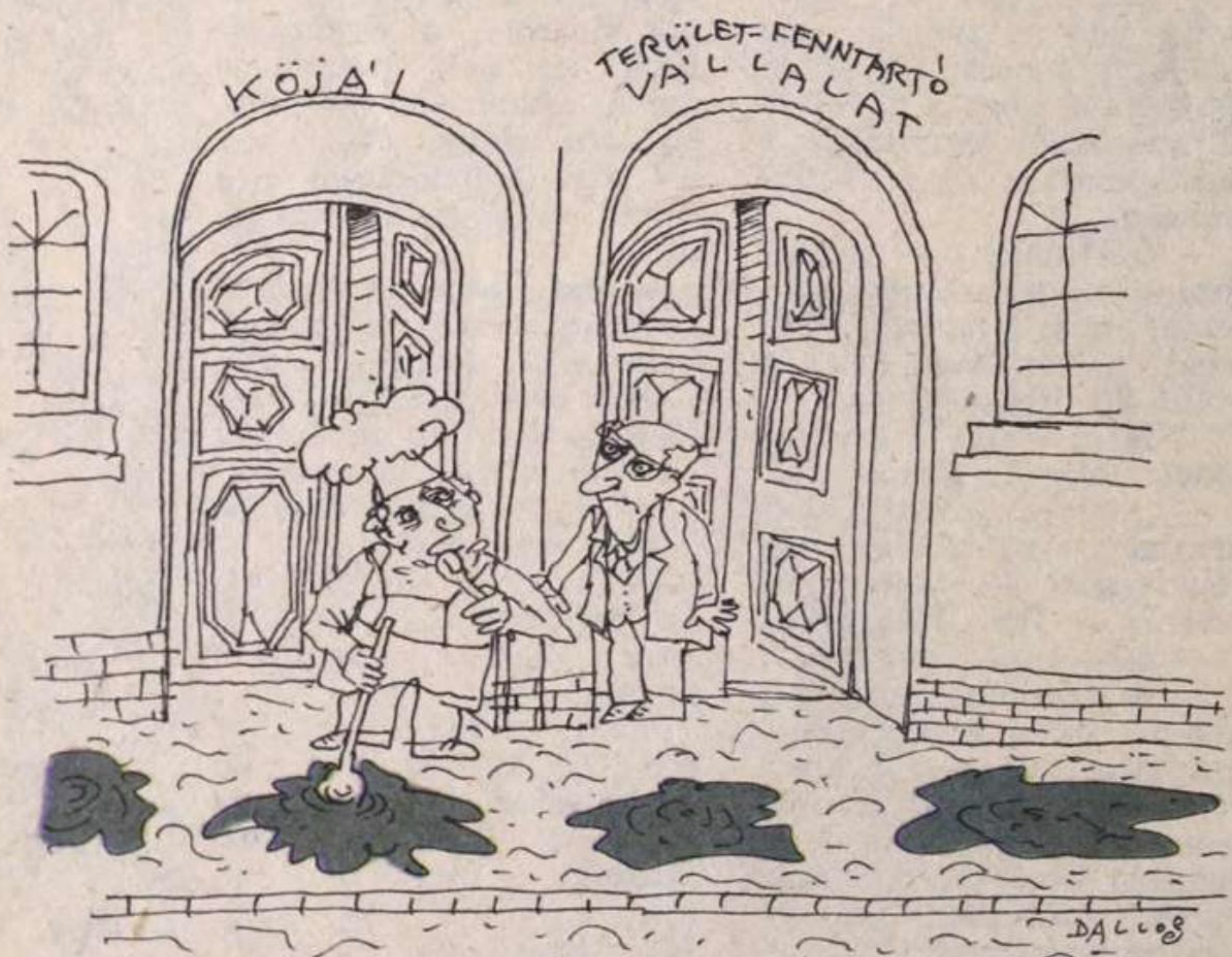
KÖJÁL
TERÜLET-FENNTARTÓ VÁLLALAT
DALLOS

– Egy kicsit túlsózták . . .

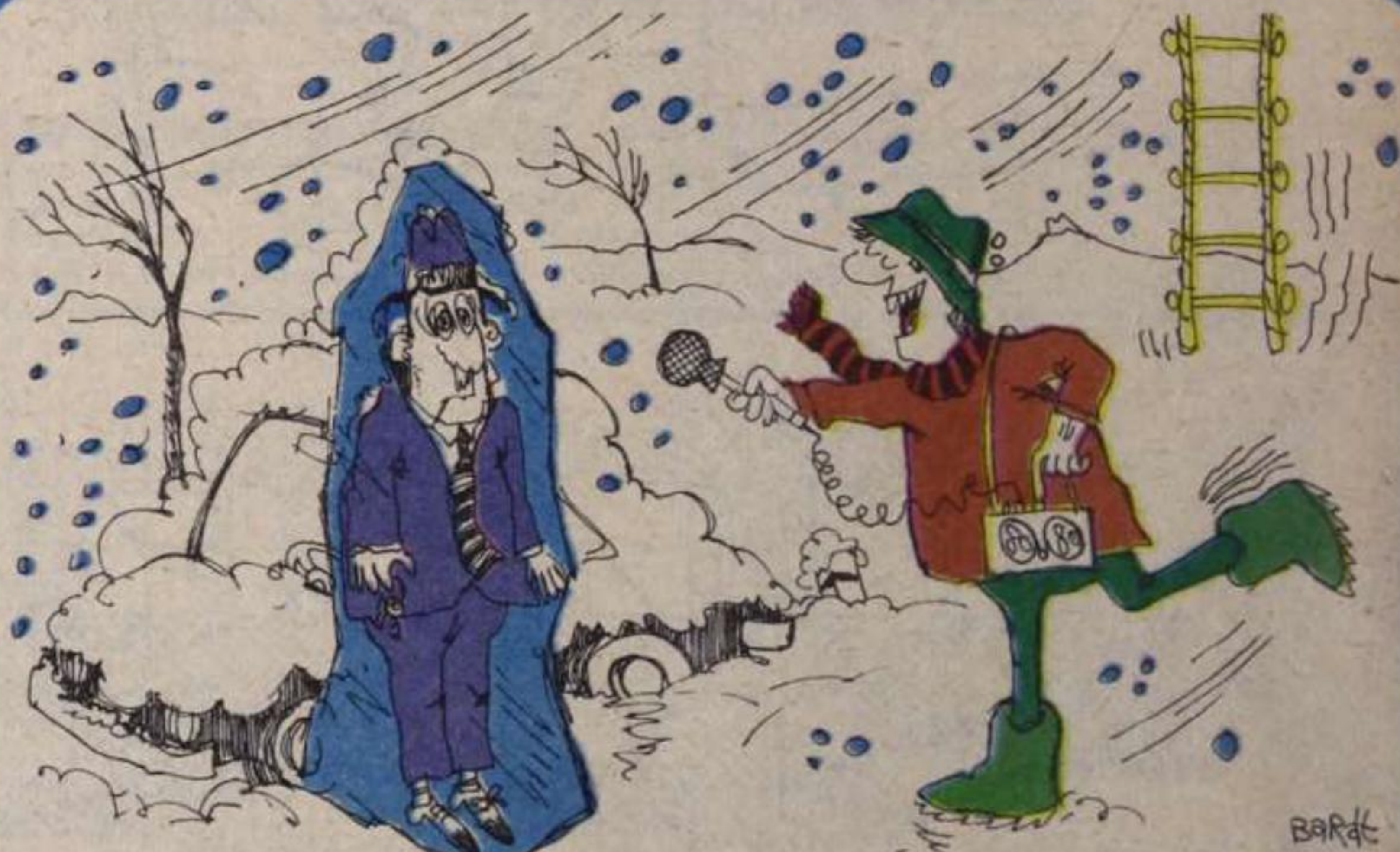

– És milyen tanácsot tud adni a most útnak induló gépkocsivezetőknek?

SAJDIK FERENC: FÉRFIAKNAK A HÓLAPÁTOLÁSRÓL

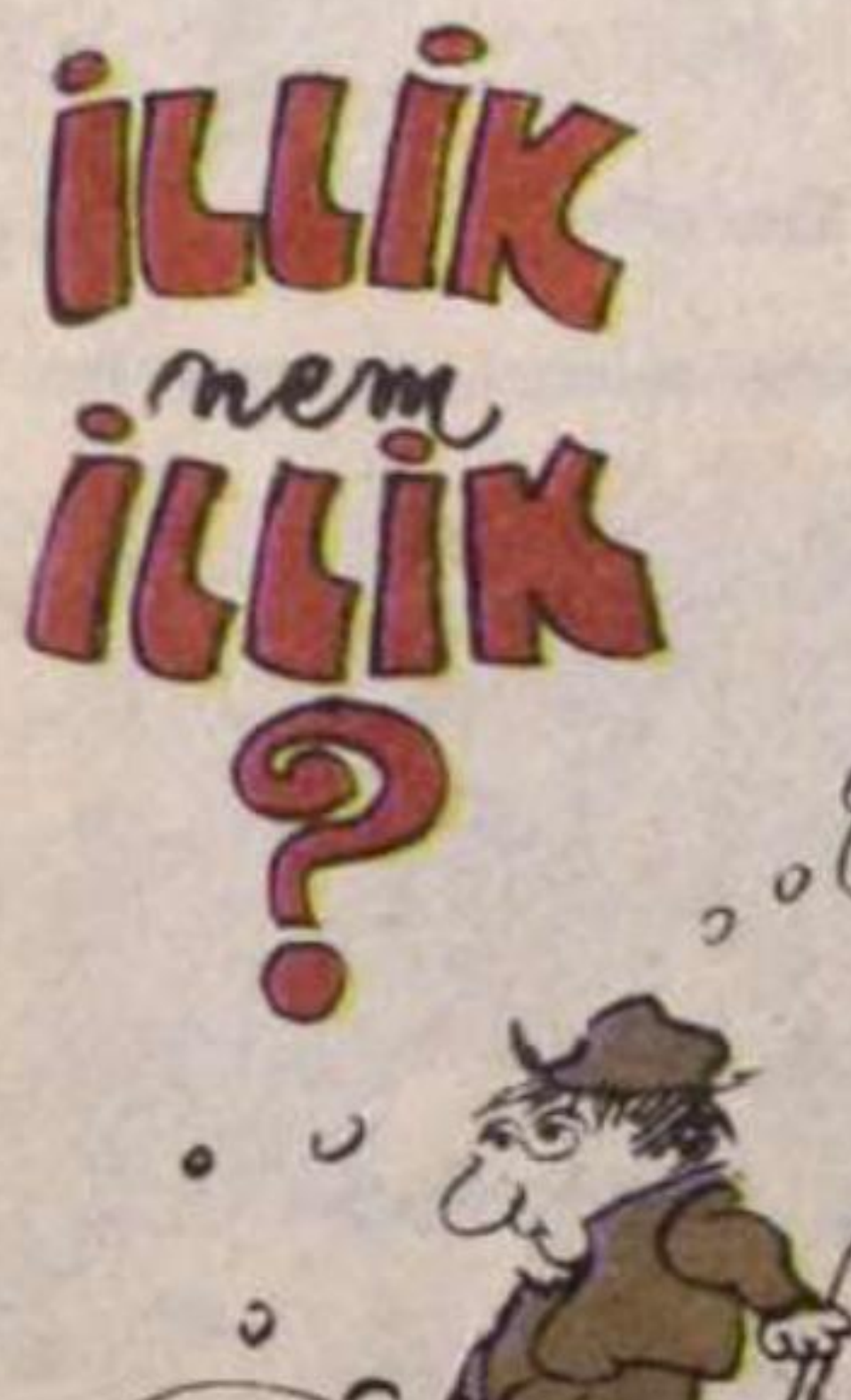
ILLIK
nem
ILLIK
?

Ne várj a Télapóra, hogy eltakarítja helyetted a havat. Várd inkább a tavaszt, az reálisabb óhaj.

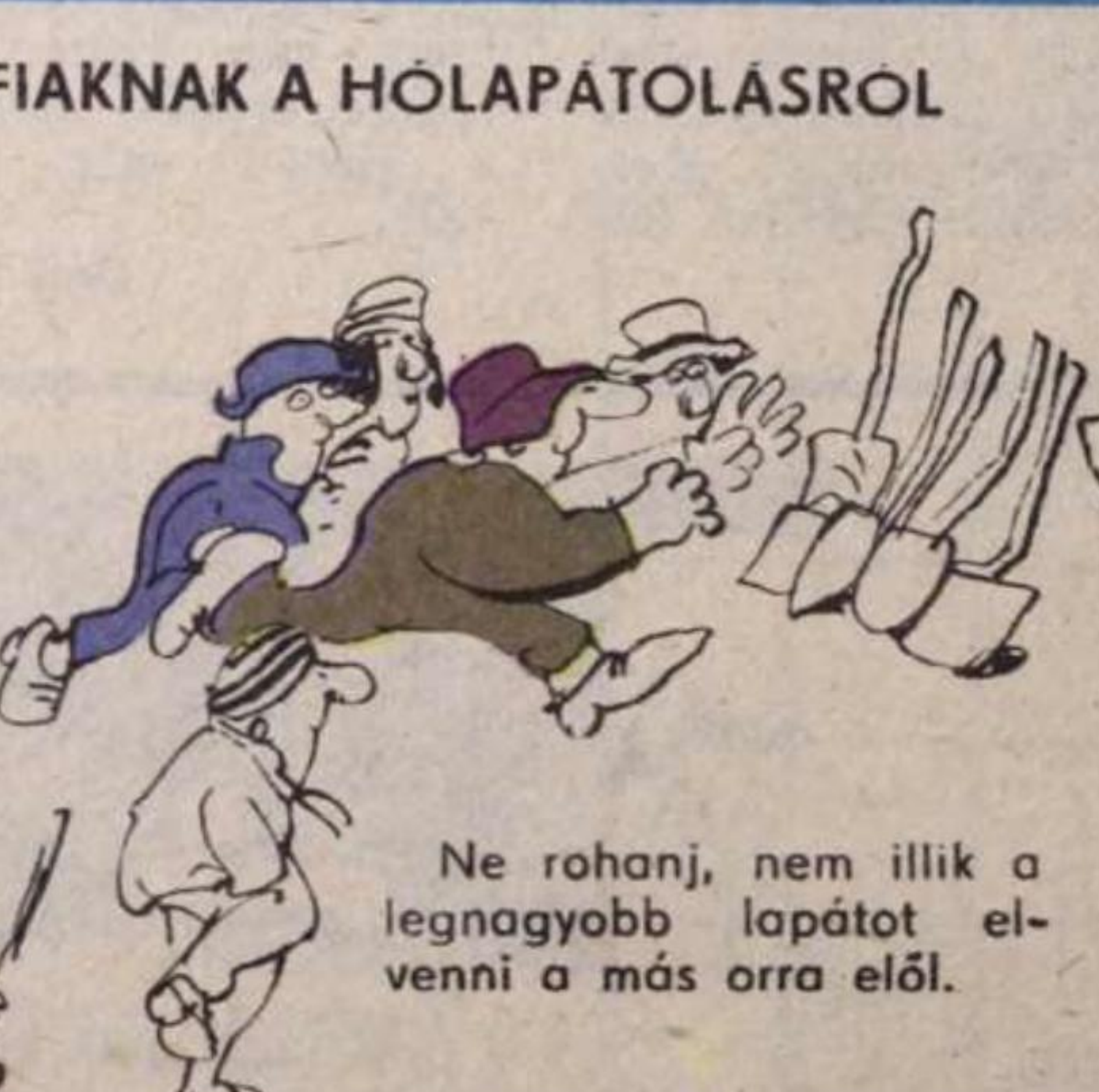

Ne rohanj, nem illik a legnagyobb lapátot elvenni a más orra elől.

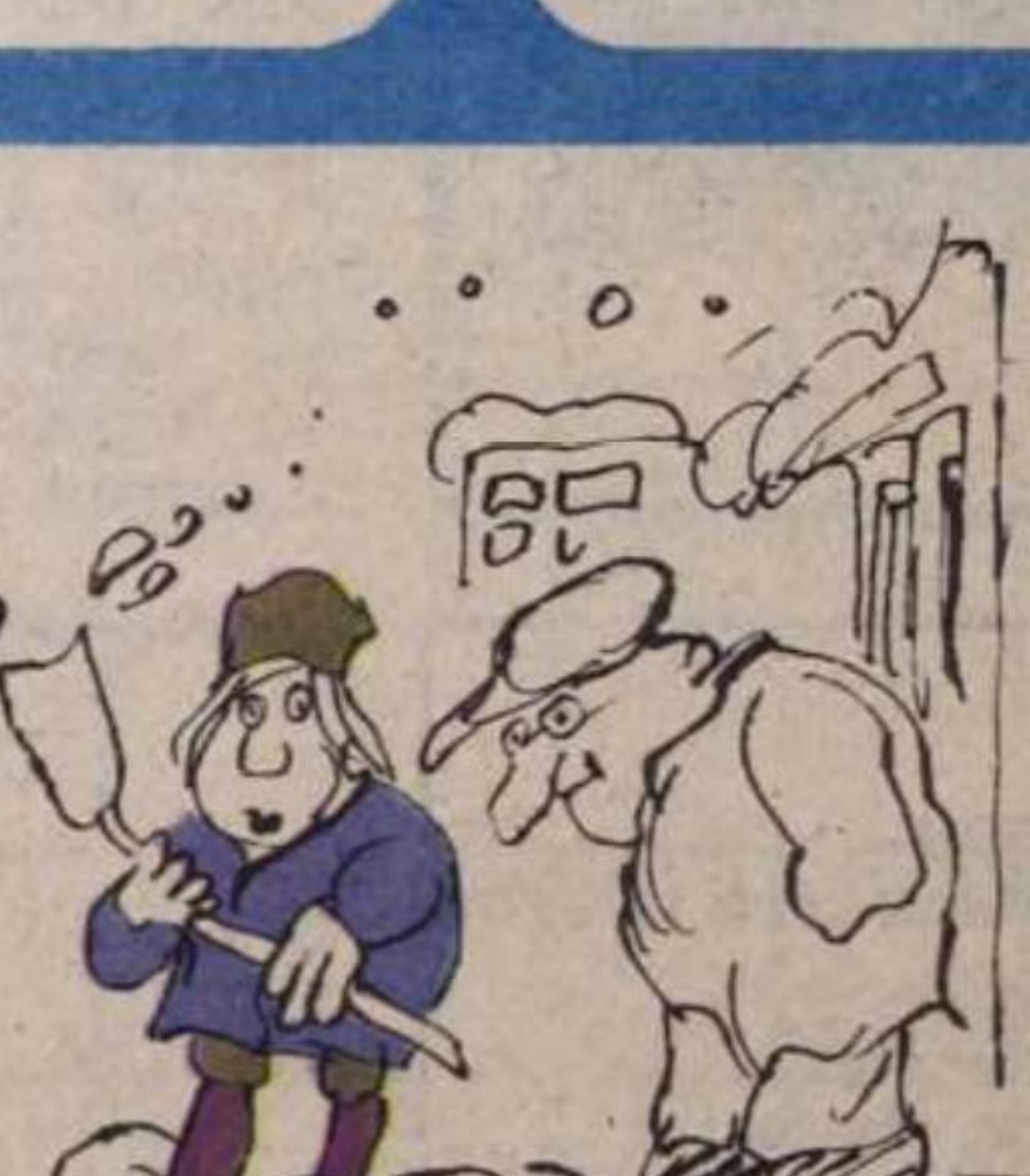

Ha csak egy lapát van, az természetesen valamelyik hölgyet illeti.

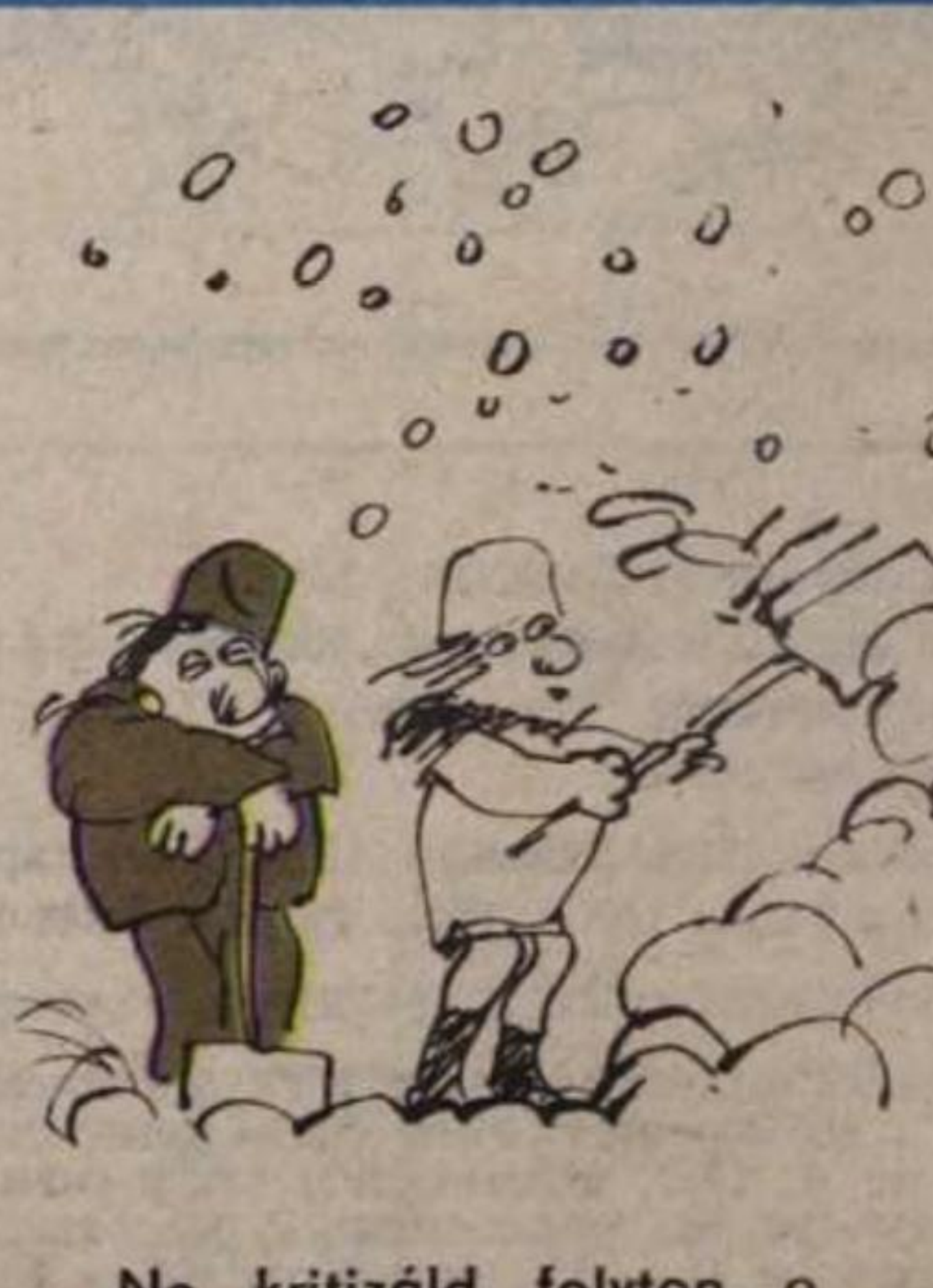

Ne kritizáld folyton a feleségedet, mert a végén még neked is lapátolni kell.

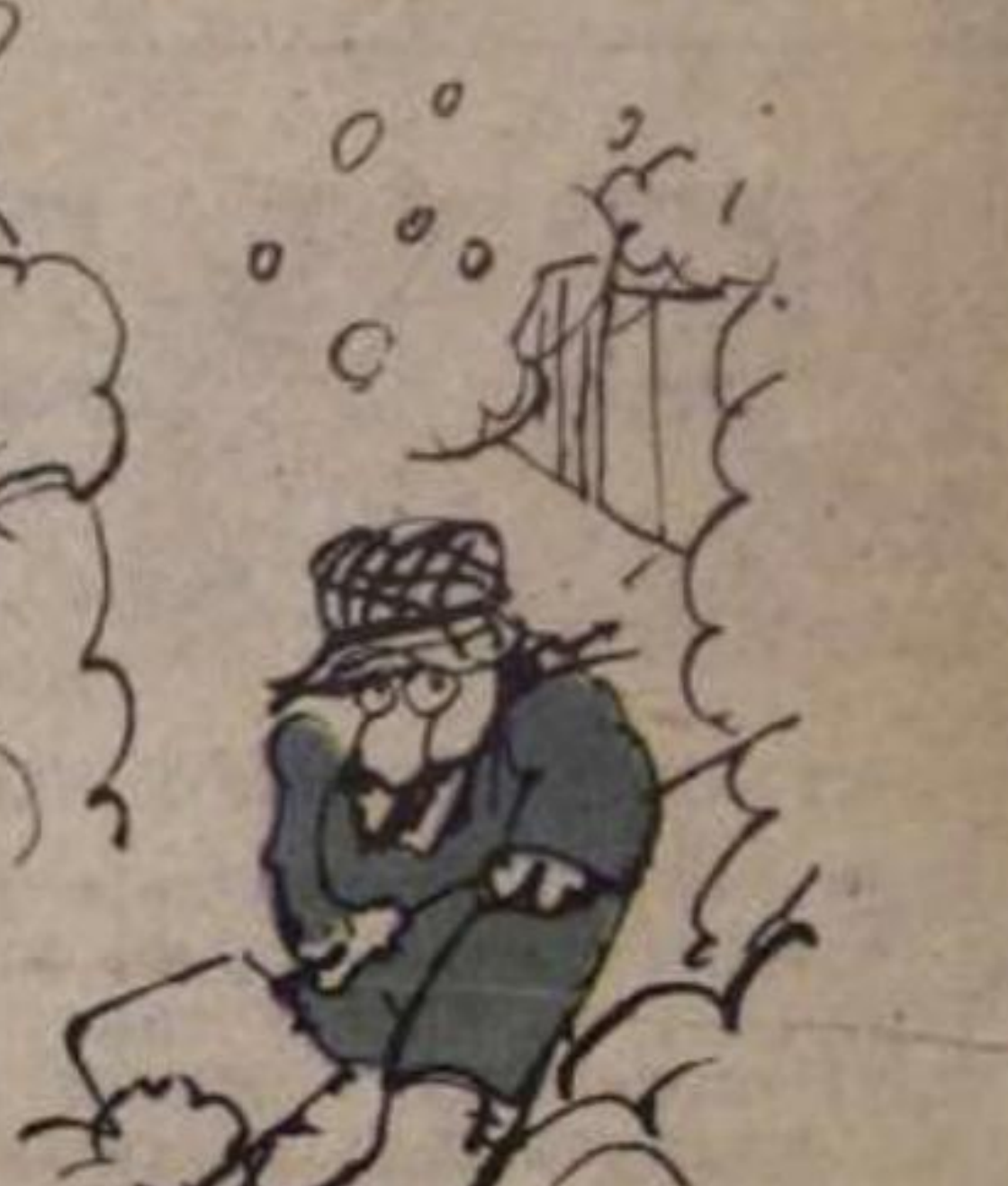

Ne told mindig ugyanazon szomszéd elé a havat.